

AEONOK

ELMÉLKEDÉSEK ÉS INTELMEK

BÁRÓ VAY ÖDÖNNÉ

SZÜL. WURMBRAND ADELMA GRÓFNŐ MÉDIUM UTJÁN

VAY ADELMA FÉNYKÉPE

NÉMETBŐL

BUDAPEST, 1926

KIADJA: A SZELLEMI BÚVÁROK PESTI EGYLETE

TARTALOMJEGYZÉK

(**)

Függés.....	8
A kor.....	8
A munka.....	9
A szegénység.....	9
Karácsony.....	10
Önfeláldozás.....	11
Őszinteség.....	12
Irgalmasság.....	12
A rendeltetés.....	12
A szerénység.....	13
Javulás.....	13
Imádkozzunk.....	14
A rossz.....	16
A lelki és testi táplálék.....	17
Testvériség.....	18
Feltámadás.....	19
Vezeklés.....	20
Krisztus.....	20
A kereszténység.....	21
A kereszténység és a buddhizmus.....	21
A hála.....	24
Alázatosság.....	24
Önzés.....	25
A házasság.....	25
A becsület.....	27
Pünkösöd.....	28
Becsvágy.....	29
Féltékenység.....	29
Együgyűség.....	29
A magány.....	30
Hiúság.....	31
A szülők.....	31
Nélkülözés.....	32
Önmegtartóztatás.....	32
Megadás.....	33
Emlékezés.....	33
Érzékenykedés.....	34

Az örökkévalóság	34
Hamisság	36
Ellenségek	36
Szilárdság	36
Szorgalom	37
Szabadság	37
A barátság	38
Béke	38
Léhaság	39
Jókedv és öröm	40
A gondolat	40
A türelem	41
Az érzés	42
Engedelmesség	43
Szellemelek	43
Szellemi közlekedés	44
Az eredendő bűn	46
Törvény és ellentét	46
Fösvénység	47
A pénz, az aranyborjú	47
Tudományosság	49
Fogadalom és eskü	50
A kisigényűség	51
Élvezetvágy	51
Igazságosság	52
Társaság	52
Lelkiismeret	53
A hit	53
A boldogság	54
A kegyelem	55
Az Isten és az istenek	55
Istenszeretet	56
Bizalom Istenben	57
Kapzsiság	58
Perpatvar, civakodás	58
Keményység, ridegség	59
A gyűlölség	59
Háziasság, otthon	60
Haza	61

A szív.....	61
Tisztaszívűség.....	62
Képmutatás.....	62
A menny.....	63
A pokol.....	64
Halálbüntetés.....	64
Góg.....	65
Remény.....	66
Ifjúság.....	66
Gyermekek.....	66
Panasz.....	67
Világosság.....	68
Okosság.....	68
A test.....	68
Betegség.....	69
Megbántás.....	70
Kereszt.....	70
Szeszély.....	70
Élet.....	71
Életunság.....	71
Könnyelműség.....	72
Szenvedély.....	72
Szeretet.....	73
Szerelmi bánat.....	74
Dicséret.....	74
Jutalom.....	75
Hazugság.....	75
Figyelmeztetés a spiritistákhoz.....	75
Férfi és nő.....	77
Mária, Jézus anyja.....	78
Vélemények.....	79
Mélabú, búskomorság.....	79
Az emberkerülő.....	80
Az emberbarát.....	80
Az emberismeret.....	81
Gyengédség.....	81
Rosszindulat, irigység.....	81
Kedvetlenség.....	82
Bizalmatlanság.....	82

Tétlenség.....	83
Az édesanya.....	83
Megszólás	84
Kímélet	84
Természet	85
Természetesség.....	85
Szükség és nyomor	85
Kötelesség.....	86
Bölcsélet	86
Próféták.....	87
Piperéskedés	87
Bosszú.....	88
Rang.....	88
Beszéd.....	89
Becsületesség.....	89
Gazdagság.....	89
A vallás	90
Bűnbánat.....	90
Húsvét.....	91
Tanács.....	91
Dicsőség, hírnév	92
Szelídség.....	92
Sors	93
Álom	93
Szépség	93
Teremtés	94
Őrszellem.....	95
Lélek	95
Vágyódás	96
Önuralom	96
Önismeret	97
Öngyilkosság	97
Érzékiség	98
Bűn	99
A szellemtan	99
A spiritista	100
Spiritista médiumok.....	101
Rokonszenv és ellenszenv	102
Az ördög	103

Halálfélelem.....	103
Vigasz	104
Erény.....	104
Ingatagság	104
Hálátlanság	104
Hitetlenség.....	105
Halhatatlanság	106
Atya	107
Érdem	108
Múlt	108
Bocsánat	108
Értelem	109
Ész	109
Kísértő	110
Örület.....	111
Bizalom.....	112
Igazság	112
Reinkarnáció.....	113
Viszontlátás	113
Isten akarata.....	114
Akaraterő	114
Tudomány.....	115
Vágyak.....	115
Idő.....	116
Harag	116
Jövő.....	116
Kétség.....	117
Emlékezzetek meg a halottakról.....	117
Újév	117
Végző.....	118

Drága felejthetetlen napam: Vay Katalin bárónő emlékének legyen szentelve e könyv, aki a szellemtan tanulmányozásában az én tanítóm és vezetőm volt, s aki követendő példaként járt előttünk. Ő értett hozzá, hogyan kell a szerencsétleneket megvigasztalni, a bűnösöket a helyes útra téríteni, a beteget meggyógyítani, s a szűkölködőket segíteni.

Te drága jó anyám, akivel az életben oly egynek éreztem, s most még inkább egynek érzem magam, te látsz és hallasz engem, te, aki engem az én médiumi munkálkodásomban annyira gyámolítottal, tudom, hogy tisztult szellemed ennél a munkámnál is segítőleg állott mellettem.

A te hálás ADELMÁD.

Előszó.

Ennek a könyvnek tartalmát részben mint beszélő, részben mint író-médium közvetítettem.

Amikor e könyvet napám szellemének ajánlottam, kértem Őt, hogy adjon nevet e könyvnek, s erre azt írta általam: Nevezd e könyvet „aeonok”-nak (olvasd: eonok).

Szégyellem megvallani, hogy én egyáltalán nem is tudtam, hogy mit jelent e szó: aeonok, s ezért a lexikonban utánanézve ott a következő felvilágosítást találtam: „aeonok” a gnosztikusoknál isteni erőket jelentenek, amelyek az idők kezdetétől Istenből áradtak ki, és mint önálló szellemek (a „Szellem, erő, anyag” szerint az elsődök) a különböző időszakok és világrendek élén állnak.

Fölöttébb megörültem e névnek, mert az elmélkedésekkel soha sem kaptam meg az író szellem nevét is; rendszerint így írták alá: „vezetőid” vagy „szavaiból ismerheted fel a szellemet”.

Az „aeonok” szó értelmének a „Szellem, erő, anyagban” előforduló „elsődök”-kel való megegyezése által beigazoltnak látszott előttem, hogy ezt is ugyanoly szellemek írták, mert ez a szó, amelyhez ily különös úton jutottam, egyáltalán nem tőlem származott.

Gonobitz, 1887. év végén.

VAY-WURMBRAND ADELMA.

Függés.()**

Semmi sem oly nehéz az embernek, mint a függés! Mindenki szabad akar lenni, pedig senki sem az. Mindnyájan arra születünk, hogy egymásnak szolgáljunk: a magasabb az alacsonyabbnak és az alsóbbrendű a magasabb rendűnek. A szabadságrajongók csak ábránd után futnak, mert amit szabadságnak neveznek, csak megváltoztatott szolgaság. Teljes, föltétlen függetlenség nem létezik e földön, mert ha mint remete az emberektől függetlenül élsz is, mégis függesz a viszonyoktól, önmagádtól, egészségedtől és mindentől, ami környez. Ne panaszkodjatok a függés miatt; törődjetek bele, s akkor megelégedettek lesztek. A függés fokozatos, s az egyéneket láncszemekhez hasonlóan köt egymáshoz; aki ezen tágítani akar, az romboló munkát végez. A nehéz függésben élők helyzetén enyhíteni a magasabb rendben lévők kötelessége. De én azt mondom nektek, hogy a függő helyzetben lévők hűsége és kötelességérzete nagy erény, s azok felelőssége a legnagyobb, akik a függő helyzetben levőket vezetni és irányítani vannak hivatva.

A kor()**

Az emberek a magas kort szomorúságnak és gyengeségnek tartják. A testi hanyatlást nagyon is anyagiasán fogják fel - pedig a szellem nem öregszik, ellenkezőleg gyarapodnia kell tehetségben és jó tulajdonokban, s a növekedő évekkel mind tökéletesebbé lennie; ennek folytán szellemileg tekintve, a fiatalságot felülmúlja szépségben az öregkor. A rövidlátó ember, a fiatalsággal ellentétben, az öregkor mellett mindig ott látja a halált; pedig a halál nem kímél éveket, és minden pillanatban bekövetkezhet. Ember, légy készen mindennap a halálra, mert elszólíttatásodnak sem napját, sem óráját nem ismered. Kedves barátom, miért szomorkodsz, ha hajad őszül, és tested elveszti ifjúsága báját? Nem külsőségek-e ezek? Csak az fonnyad el, amit nem vihetsz magaddal, ami porrá lesz, ami a síré; de örökkévaló szellemed mindebből halhatatlanul, rothadatlanul emelkedik ki! Ne bánkódjatok a kor miatt, ennek kell benneteket kigyógyítania az ifjúság minden hiúságából és tetszelgéséből. Ennek kell megmutatnia nektek, miként hanyatlik minden külső báj, és csupán a szellem belső szépsége marad meg. Istenben való megadással érjen el benneteket

az öregség, s legyetek tökéletesebbek, mint ifjúságotokban voltatok: akkor öregségetek lesz az aranykapu, melyen át be fogtok lépni Isten birodalmába.

A munka. ()**

A szellem és a test kenyerre a munka. Munkálkodni annyit tesz, mint teremteni. Mindenki teremt, aki munkálkodik. Isten a legnagyobb és legelső munkás, ő sohasem pihen, sohasem tétlen. A természeti erők is szüntelen dolgoznak, s Isten által indítva fáradhatatlanul termékeny a föld, s mozgásban a tenger! A növények, állatok szüntelenül nőnek, terjednek, fejlődnek, s a természetben minden követi a természeti törvény, az élet parancsszavát. Egyedül az ember lehet tétlen, mert szabad akarata van, mely őt a jóra, a tökéletesre vezeti, de amely őt tévútra is viheti. Gondolkozzál ember, munkálkodjál ésszel és értelemmel. A naplopó és lustálkodó ember az állaténál is értéktelenebb életet él, mert nem használja tehetségeit, hanem parlagon heverteti azokat. A szegénynek a munka adja meg a mindennapi kenyerét. A gazdag számára a munkának szellemi táplálékot kellene jelentenie, kettőzött szorgalommal kellene dolgoznia és teremtenie mások javára. Henyélésre használni a jómódot, súlyos visszaélés. Sok szellem, aki így élte le földi életét, halála után vágyódva gondolja, hogy bár inkább szegény napszámos lett volna, mert a tétlenségben töltött évek ólomsúllyal nehezednek szellemére és lelkiismeretére. A munka szellemi és testi egészség. Óh, emberek, ne henyéljétek, munkálkodjatok magatoknak és magatokon - főképpen pedig örömmel és szívesen dolgozzatok másokért.

A szegénység ()**

Az emberek a szegénységet nagyobbára a legnagyobb szerencsétlenségnek tekintik, pedig többnyire a lélek boldogságához vezető út az. Legjobb, legbiztosabb vezeklési eszköz a szellem számára a szegénység. Óh, ha tudnák a szegények, hogy éhség, szükség és szenvedések által előbbi életük vétkeit vezeklik le, s általuk lelkük számára felszabadulást és boldogságot nyernek, bizonyára türelmesebben viselnék nehéz sorsukat. Vannak emberek, akik egyszerre, a társadalmi viszonyok felfordítása által akarják a szegénységet kiküsz-

öbölni. Ezeket kevésbé az óhaj, hogy a szegényeken segítsenek, mint inkább a becsvágy, önmaguk túlbecsülése, s az a kívánság vezeti, hogy egy reform- és forradalmi párt vezérei legyenek, ők Isten rendeletének ellenére cselekednek, amelyeket nem lehet felborítani. Segítségére volt-e a szegényeknek valaha valamilyen társadalmi felfordulás? Nem volt-e mindig gyilkosság, pusztulás, ínség és nyomor azok következménye?! Miután létezik szegénység a földön, úgy bizonyára erkölcsi céljának kell lennie, bizonyára megvan szellemi, földöntúli oka, mert Isten bölcs és igazságos. A szellemtannal foglalkozónak a szegénység egészen más világításban tűnik fel, mint az anyagiisan gondolkodónak. Szegény sorsú spiritista vagy igazi keresztény sohasem fogja felpanaszolni szegénységét, mert mindkettő alkalmazkodik Isten rendeléséhez, jól tudván, hogy ennek okának kell lennie. A szegénységet az emberek szégyennek is tartják, szégyellik szegény rokonaikat, pedig az Úr Jézus Krisztus is szegény volt! Széles e világon semmije sem volt, minden tanítványa és apostola szegény volt, egyetlen gazdag sem találkozott közöttük. Be-széli-e Krisztus valaha a szegénység ellen, mint a mai világ-javítók? Ellenkezőleg: Jézus a gazdagokat sajnálta, mert nekik sokkal nehezebb a boldogság útjának elérése, mint a szegényeknek. Az égbe vezető utak egyike a szegénység. Megtanít imádkozni, a türelem és az Istenbe vetett bizalom mestere. És ha kétségbeesés fogja el a szegény szívét, higgyétek el - Isten közel van, ő meghallja a szegény kiáltását. Krisztus a szegények barátja volt! Ő, a legnagyobb, szerette a szegényeket, Nem enyhíti-e ez fájdalmatokat? Emberek, szeressétek ti is a szegényeket, legyetek barátai, segítsetek nekik vezeklésükben, amelyei át kell élniük, és ne szégyenkezettek a szegények miatt, hisz ők is testvéreitek; adjatok nekik itt emberi segítséget: kenyeret, s ők viszonzni fogják ezt szellemi kenyérrel: imával és egykor szellemi segítséggel!

Karácsony()**

A kereszténység Jézus születését ünnepli karácsonykor. Boldog háláérzettel ünnepeljétek azt az időt, amikor Isten a Megváltót elküldte; énekeljétek az alleluját. Ő jelent meg, a Megváltó, ki csupa szeretetet, megbocsátást, kibékülést hirdetett. Köszönjétek meg ezt, és magasztaljátok Őt! Térdeljetek le Jézus jászlánál; imádkozzatok, kérjé-

tek, tanítson meg alázatra és szeretetre. Lássátok meg, milyen nagy és magasztos ő szegénysége dacára is. Így tanít Ő benneteket, hogy külsőleg szívesen viseljétek el a szegénységet és alacsony sorsot, hacsak bensőleg jók és tiszták vagytok. - Amint eléje járultak a páztorok és királyok, - úgy járultatok ti is mindnyájan Hozzá. Mindnyájatokat egyformán szeret ő, mert mindnyájatokért meghalt. Szeretettel és bensőséggel ünnepejétek a karácsonyt. Engedjétek fölmelegedni szíveteket az Isten küldötte, a Megváltó iránt, ki nektek isteni példát adott és isteni dolgot tanított. A gyermek Jézus ünnepén, a szent estén szokásos dolog a gyermekek megajándékozása. Igen, tegyétek ezt, öltöztessétek fel a szegény gyermekeket, adjatok nekik ételt és italt, üdítsétek és örvendeztessétek meg őket, és gondoljatok a jászolban fekvő gyermek Jézusra; emellett igyekezzetek oly gyermeket jánborra lenni, minők a gyermekek, akiket a Megváltó magához hívott. Örvendjétek, megszületett a Megváltó!

Önfeláldozás()**

Sok ember már a legegyszerűbb szeretet-cselekedetet is önfeláldozásnak nevezi, pedig a valódi önfeláldozás ennél sokkal több. Az igazi önfeláldozás az, ha pl. felebarátodnak saját magad megrövidítése által teszel valami kedveset, valami jót, saját kényelmed megvonása, saját magad megkárosítása, saját személyed veszélyeztetése által, ha úgy teszel valamit, hogy önmagadról megfeledkezel, s önmagad háttérbe szorításával csak felebarátod érdekét tekinted. Az irgalom és a köteles felebaráti szeretet sok tettét minősítik már önfeláldozásnak, melyek pedig csak az emberszeretetből és keresztényi kötelességből folynak. P. o. ha te magad jóllaktál, és egy szegényt táplálékkal látsz el, akkor nem hoztál áldozatot, csak egyszerűen jótéményt gyakoroltál. Az önfeláldozás még az életet is kockára teszi, s az ilyen bizony vajmi ritka tulajdonság. Mily gyakran nevezi magát a gőg és a becsvágy is önfeláldozásnak! A látszat gyakran csal. Ha igaz és valódi önfeláldozást akartok látni, tekintsetek Jézusra; nála feltaláljátok az önfeláldozást legtökéletesebb alakjában. Tanuljatok Jézustól, kövessétek őt.

Őszinteség()**

Az őszinteség az ember veleszületett tulajdonsága; némely szellem azt magával hozza: csak nehezen tehet azt belenevelni. Az őszinteség mindenesetre hűséges és jó szív tükre. Őszinte embernek meghitt barátai és elkeseredett ellenségei vannak. Ha minden ember őszinte lenne, akkor a világ jobb és boldogabb lenne. Az őszinte ember Jézusnak barátja; boldog, kinek lelkéhez nem tapad hamisság, ámitás. S üldözze bár őt a világ - ő Isten gyermeke.

Irgalmasság()**

Legyetek irgalmasok, miként mennyei Atyátok irgalmas. Érdemel-e irgalmasságot az, ki testvérei iránt keményszívű és igazságtalan? Ha Isten olyan lenne irántatok, aminők ti vagytok felebarátaitok iránt, akkor még élni is lehetetlen volna. Oh, kedves barátaim, ti nem lehetek eléggé irgalmasok! Isten irgalmassága nyitja meg számotokra a mennyeknek kapuit. Ne zárjátok el ajtókat a fáradt vándor előtt. Isten irgalmassága üdít fel naponta, és ezer meg nem érdemelt adománnyal áld meg, üdítsétek hát fel ti is az éhezőket és betegeket, és adjatok a jó és irgalmas szív teljességével. Legyen példaképetek az a szamariai irgalmas ember, kit Jézus említ, cselekedjete miként ő. De legyetek irgalmasok anélkül, hogy jutalomra számítanátok, mert aki számításból tesz jót, az csak fél munkát végez.

A rendeltetés()**

Testet öltéskor minden ember meghatározott rendeltetéssel jön a világra, t. i. valami kijelölt életfeladatot kap, mit e földi létben el kell végeznie. Az Isten minden szellemet rendeltetéssel küld a földre. Nem születik véletlenül az ember, miként némelyek hiszik; mert minden egyest különleges törvény irányít. Nehéz dolog az embernek felismernie rendeltetését, ez elsősorban önismeretet követel. Saját magad túlbecsülése sohasem vezet rendeltetésed felismerésére. Kövesd szíved szózatát legbensőbb érzésedet, kérj világosságot Istentől, akkor majd megtalálod a rendeltetésedhez vezető utat. Egy hibásan választott életpálya sokszor tett tönkre egzisztenciákat, és megrontott életet eredményezett.

Milyen szomorú dolog ez! Értelem és ész egyedül nem képes megvá-

lasztani a hivatást, mert az életben a szív is megköveteli a maga jogait. Jaj annak, ki elhallgattatja szívét, és csupán becsvágyára hallgat! Élete nem élet többé, mohó hajsza csupán, mely a túl magasra tűzött cél elérésére tülekszik. Ha van családod, figyeld meg őket, tanulmányozd mindegyiket, engedj szabad folyást beszélgetésüknek, és igyekezzél az ő szempontjukból, benső készségeikből kiindulva felismerni a nekik megfelelő hivatást. Az első gyermekkorban nyer minden legjobban kifejezést; később a külbenyomások nyernek nagy befolyást a serdülő ifjúságra. Az emberek rendszerint nagyon könnyelműen választják meg hivatásukat. Sokan oly életet kényszerítenek magukra, mely erkölcsi halálukat okozza; a legtöbben elégedetlenek az Isten által nekik rendelt helyzettel, és túl akarnak azon emelkedni. Kérjétek bensőleg Istentől élethivatásotok megismerését, hogy teljesíthessétek azt a feladatot, melyet elétek tűzött!

A szerénység()**

Kevés tulajdonság kedvelteti meg annyira az embert, mint a szerénység, mert a szerénység jóságból és szelídségből van összetéve; nem bízza el magát, és nincs nagyra önmagával. A szerénység e tulajdonsága által nagygyá tesz. A szerénység nem fuvalkodik fel, nem gögös, nem becsüli túl magát; meghódítja az emberek szívét, és csak nemes természetek sajátja. Némelyek azt állítják, hogy a szerénység az ember előmenetelének akadálya. Ez hamis nézet. A szerénytelenség elidegenít, és minden dologban hátrányt okoz. A szerénységben benne foglaltatik az alázatosság, az ember legszebb ékessége is. Szerénységed, hűséged barátokat szerez, míg a szerénytelenség ellenségeskedést szül, gögös és nemtelen. Azok, kik nem fogják fel a szerénység benső értékét, az erénykoszorú egyik legszebb virágát nem ismerik

Javulás()**

A javulás mindenkinek módjában áll! Erre nézve adta nektek Krisztus a tékozló fiú példázatát; olvassátok el figyelemmel. Egyszerűségében és mélyértelműségében megindító és megható. Mennyi szeretettel fogadja az apa megtérő fiát! Megbocsátja és elfelejti minden bűnét bűnbánó visszatéréseért, mert az Atya megbocsát! Mennyivel

inkább megbocsátja nektek Isten a jóságos Atya bűneiteket, ha bűnbánattal esedeztek bocsánatáért! Az anyák szíveit hívom fel, mondjátok meg nincs-e megbocsátás? Ismerek olyan anyát, akinek szíve majdnem meghasadt gyermeke rosszasága miatt, kit gyermeke hálátlansága felett érzett bánata korán megöszített; s lássátok, amint gyermeke szükségbe és nyomorba jutott, vagy betegség sújtotta, édes anyja mellette termett megbocsátón és felejtve! A javulás az a nagy kiengesztelő elem, mely megsemmisíti a bűnt, mely jóra térít minden gonoszt. Ezért a legmegátalkodottabb bűnösnek is azt kiáltjuk: Ember, megállj! Térj vissza, és ne essél kétségbe; lehetséges és soha sem késő megjavulnod! Kiáltás Jézushoz, ő minden bűnösért szenvedett, nála irgalomra találsz! Nála nyersz vigasztalást és erőt a megtérésre. Nincs oly nagy bűn, melyet Isten meg ne bocsátana, ha megbánjátok. Krisztus mindnyájatokén jött; tekintsetek fel Hozzá, minden bűnösnek megváltójához!

Imádkozzunk()**

Éjszaka volt. Minden elpihent; éppen befejezem imámat, és elgondolkoztam afölött, hogy vajon meghallotta-e a jó Isten imámat aközött a sok fohász között, mely éppen most Hozzá küldetett. Mert hisz mi vagyok én, szegény kicsi emberteremtény a mindenség millió és millió élő és gondolkodó lénye között! Mindegyiket meghallgatja-e Isten? - Látköröm egyszerre kitágult, boldog érzés szállt meg; egy angyal lépett mellém, tündöklő kezét homlokomra tette, és szellemi tekintetem előtt gyönyörű kép tárult föl.

Jöjj gyermekem - monda az angyal, ki magát Hérának nevezte - jöjj és láss! A világok tengerében voltunk, Héra által vezetve lebegtem az éterben, magasan a föld felett, körülöttünk felhők és csillagok.

Mindjárt látni fogod a földi imákat, sőt érezni és hallani is - monda Héra. Eleinte valami zavaros lármát hallottam, a hangok összevisszaságát, kérelmet, kiáltást, tombolást, zokogást, dicséretet és hálát. Kell-e mindezt folyton hallania a jó Istennek? - kérdezem Hérát.

Igen, felelte az angyal. A Mindenütt jelen valónak még sokkal több jut tudomására, amit senki sem lát és nem hall, csupán ő, a Legmagasabb! Csak Isten képes azt felfogni! Te csak a földi hangokat hallod, de ő meghallja a mindenség hangját is!

A világok zürzavarából most kicsiny aranyos felhőcskék emelkedtek föl, melyeket gyönyörűség volt látni. Csodálatos harmónia hangzott belőlük. De sajnos, az egészből csak kevés ilyen aranyos felhőcske szállt föl, amelyek úgy tűntek föl előttem, mint ritka, értékes ékkövek. Belőle édes hangok keltek énekelve: Uram, legyen meg a te akaratom! Amint Te akarsz Istenem! Isten a mi szeretetünk, hitünk és reményünk! Az arany felhőcskében a megadás súlyos könnyei, sóhajok és mély bánat foglaltattak, melyeket Isten nevében viseltek el. Nézd, ez a legtisztább és legjobb ima - monda Héra - semmit sem kérnek csak Isten akaratának teljesülését. Nem panaszkodnak, megnyugodtak, türelmesek; ez a hit, a szeretet imája. Nyílként hatol át az étertengeren, oly gyorsan, hogy a kifejezés pillanatában már Istennél van. Eltűntek a gyönyörű aranyos felhőcskék, de csodálatos harmóniájuk visszhangzott lelkemben. Most mindenféle kis ezüst felhőcske támadt; könnyedén szállongott, üde és bájos volt; tavaszi fuvalomként érintett, illatot árasztva, csodásan kecses harangjáték hangzott belőle.

„Ez a gyermekek imája” - mondta Héra - „a jó Isten szereti Öket; hallgasd csak, mily jámborul és hívón hangzik! Telve bizalommal, hogy a jó Isten hallja őket. Itt a lehangosabb a nyomorban és szűkségben levő gyermekek imája; amott a földtől megváló angyalkák lélekharangja.” Ezeket a zengő és éneklő ezüstös felhőcskéket is angyalszárnyak vitték gyors szárnyalással Istenhez!

Ezentúl mind sötétebb felhők jöttek; tekintetem néhány világosszürke felhőre esett, mely elég szép volt, csak hogy hamis hangok hallatszottak belőlük. Ez kellemetlen volt, de nem is haladtak - ólmosan feküdték meg az étert.

„Nézd e csinosnak látszó felhőket, melyekből azonban annyi disszonancia hangzik, ezek az álszenteskedők, képmutatók és farizeusok imái. Az ajkak imái. Szóáradat, mely nehezen hömpölyög, és nem leli meg az Istenhez vezető utat!”

Most a megbánás imái villámként hasították át a felhőket, mint szikra, mely az ég felé röpül. Nagy bűnösök imái voltak, mély megbánásuk magasra vitte fel őket! Angyalok hozták a haldoklók imáit. De íme, nézd! Mi szökell az ég felé, mint valami lángnyelv? „Ez a halálos veszélyben és nyomorban levők imája és segélykiáltása”, mondta

szomorúan Héra. „Azok jajkiáltása, kiket az utolsó pillanat tanít meg imádkozni, ez sürgős ima. Nézd itt ez a kétségbeesés imája, hogyan szökik föl a többi közül! Most nézzük meg még az utolsót”, szolt tovább Héra, „itt a fekete, zavaros felhőzetben, mely áttörhetetlen káoszhoz hasonlít, folyton saját tengelye körül forog, a földhöz tapad, s Istenhez jutni nincs ereje, ezek a földi, anyagiak imák. Aranyért, pompáért szóló, továbbá a babonás, értelmetlen imák ezek, meg a hit nélkül mondott imák. Ezek nem jutnak el Istenhez, mert nincsen bennük semmi isteni, semmi szellemi.

„Tudod-e tehát hogyan imádkozzál?” Kérdezte Héra.

„Igen” feleltem - „Istenem, legyen meg a te akaratod!

Amen, Amen!”

A rossz()**

A földre küldettünk a rossznak legyőzése céljából. Honnan ered a rossz, miután Isten maga a jóság, és minden Belőle származik? A rossz a szellemek bukásából keletkezett. Mi okozta a szellemek bukását? A gőg. De hogyan lehettek gőgösekké a jónak teremtett szellemek? Az Isten szabad akaratot és értelmet adott nekik, szeretettel látta el szellemüket. Meg kellett tanulniuk a továbbfejlődést; gyermekek voltak, kiknek a jóban növekedniük kellett volna. De Isten gyermekeit nem rabszolgáknak, hanem szabad, önállóan gondolkodó, cselekvő lényeknek alkotta, s így némelyek megszegték a törvényt, ezáltal keletkezett a bűn, a gonosz, a fájdalom, a nyomor, a testöltés és a halál! A gonoszt meg kell győzni, az elfajult gyermekeknek meg kell térniük; de hogyan, mi által? Szeretet, jóság, türelem által. Csupán Isten hosszú-tűrése képes erre. A rossz ellen való mennydörgés és heveskedés csak elkeseredést kelt. A türelmetlenség mindig csak ártott, sohasem segített, még kevésbé térített meg valakit. Csak önmagad iránt légy kemény és szigorú; kezd el magadon, fojtsd el magadban a rossznak csiráját is, de mások iránt légy szelíd. A szeretet hatalma előtt minden gonoszság kitér. A rosszság és jóság, fogalma nagyon különböző. Midőn egy ifjú Jézust „jó Mester”-nek nevezte, kérdé az Úr: „Miért mondasz engem jónak? Nincs senki jó, csak egyedül az Isten.” Ugyanígy megintette volna a tanítványokat, ha valakit gonosznak neveztek volna. Egyedül Isten lát a szívekbe;

engedjétek hát Neki az ítélezést. Jézus senkit sem ítél el, nem kárhoztatott, ezért ti se kárhoztassatok senkit. Aki a gonoszságnak ellensége, annak az nem árthat; és aki jó, az ne féljen a rossztól. Nézz szembe az ellenséggel és győzd le, Isten veled van.

A lelki és testi táplálék()**

A szellemi és testi kötelességek beosztásáról, a szellemi és testi táplálékok élvezetéről akarunk egyet-mást elmondani. Mindegyiknek túlságos élvezete megárt vagy a szellemnek, vagy a testnek. Adjatok hálát a jó Istennek, hogy szellemi foglalkozáson kívül testi munkával is ellátott, hogy életetek fönntartásáért dolgoznotok kell, mert a munka üdévé, ruganyossá és tetterőssé teszi a szellemet. Nézzétek csak a dologtalanokat, akik jólétben úszva, szellemi álomba esnek, csak a testre, annak kényelmére és élvezetére gondolnak: idejük lassan telik el; mialatt ti dolgaitokban siettek, ők sápadt arccal, ásítva lézengenek az utcán és a sétatéren. Pedig szívetek mélyén gyakran irigyelitek jó módjukat. Ha tudnátok, milyen üresség lakozik bennük, bizonyára nem cserélnétek velük. Kocsiznak, lovagolnak, látogatóba mennek, semmiségekről fecsegnek, semmittevésüktől elfáradva kimerülten fekszenek le, hogy a következő napot ugyanígy kezdjék és végezzék el. Hogy agyonüssék unalmas idejüket, különböző izgatószerekkel élnek, melyek a testnek ártalmára, a szellemnek megrontására vannak. E renyhe élet közben szellemük elveszti ruganyosságát, a mély és komoly gondolkodás tehetségét. Közeledik haláluk órája, s mi hasznát vették gazdagságuknak? Nehezen, félelemmel teljesen szakadnak el a földtől. Mert egy előttük teljesen ismeretlen birodalomba lépnek, a szellemvilágról mit sem tudnak; felébredésük a szellemi világban lassan és félelem teljesen fog bekövetkezni. Azután még ott is keresni fogják régebbi szükségleteiket, ott is szeretnének kocsikázni, enni, inni, játszani, mert szellemük megszokta ezt. Igen, az emberi hibák a túlvilágba is követik a szellemet! Ezért annál könnyebben fogtok egykor meghalni, minél jobban megismeritek a szellemi életet, s annál gyorsabban fogjátok magatokat otthon érezni a szellemvilágban. Ezekben vázoltuk előttetek a testi táplálkozás szélsőségeit. A szellemi táplálkozás szélsősége az lenne, ha a spiritista, aki ismeri a szellemtant, földi dolgait most már mind elhanyagolná,

minden emberi dolgát a szellemek által akarná elintéztetni, előmenetelében magát kizárólag a csodás szellemi segítségre bízna, és nem tenne mást, mint szellemekben elmerülve emberi és hivatásbeli kötelességeit elhanyagolná. Az, ami üdülésnek van szánva, ekképp túlhajtott élvezet, s a kitűzött munkatérről való kilépés lenne. A szellemi dolgok fölös élvezete szintén káros; hamarosan belefáradnátok, a szellemek ámitásai után, kiknek isteni erőt tulajdonítottatok. Eleryednétek, és a hitetlenség végre szétrombolna minden eddig elért eredményt. A szellemi téren megfontoltan kutató bizonyára el fogja találni a helyes mértéket. Örömmel és jókedvvel fogja napi munkáját végezni, magában hordva a szellemi kincset, s így fog szólni: Szorgalmasan és hűséggel akarom munkámat végezni, mert önkéntes testöltésem által ez a hivatásom, miután önkéntesen fogadtam el a gondot a mindennapi kenyérért, vidáman és jókedvvel akarok dolgozni; hiszen a jó és magas szellemek munkám végzésekor is folytonosan környeznek. Ők adnak hozzá erőt és vidámságot. Mily boldog vagyok, hogy a napi fáradtság közben létezésükről és jelenlétükről tudomással bírok. Ez oly fölséges kincs, mellyel a leggazdagabbak sem bírnak, ha nem ismerik a szellemtant.

Hogyha azután munkádat bevégezted, s elkövetkezik a pihenés órája, melyet máskor világias fecsegéssel töltöttél el, akkor használd ez órát valóságos üdülésre; vonulj vissza, ha lehetséges, közlekedjél jó szellemeiddel, imádkozzál - beszéljess a jó Istennel, és fogadd a mindennapi szellemi kenyeret. Igen, akkor a valóságos üdülés ez órájában megtalálod a tiszta erővel való gyógyító egyesülést, amely téged Istenhez vonz. A szellemi elmélkedés ez órájában a jó szellemek arcod minden verítékcsöppjét a szellemi tudomány értékes gyöngyvé változtatják, párosulva a kötelességteljesítéssel, és akkor Isten szeretete és áldása veled lesz.

Testvériség()**

Sokat beszélnek a földön testvériségről, de valójában nem gyakorolják. Ne tégy másnak olyat, amit nem akarsz, hogy mások neked tegyenek! Ebből áll a valódi testvéri szeretet. Bánjál úgy másokkal, amint szeretnéd, hogy veled bánjanak mások. Megsértette-e Jézus valaha a feljebbvalókat? Háborúskodott? Midőn elfogták, kigúnyol-

ták s odakiáltottak hozzá: „Szabadítsd ki magad” - nem felelt, de tanítványainak mondta: „Jóllehet, kérhetném az Atyát, hogy felszabadításomra az angyalok légióit küldje; de én a törvény beteljesítésére jöttem.” Ily mélyen hajolt meg ő a legelső, az emberek iránti nagy szeretetében a törvény előtt. Meg akarta-e csonkítani valaha Jézus a vagyonosok jogait? Hatalmaskodott-e vagy ócsárolt-e valakit valaha? Sajnálkozott a gazdagok felett, mert nehezen érik el a mennyországot, megmutatta nekik az Istenhez vezető utat, és így szólt hozzájuk: „adjátok, amitek vagyon a szegényeknek”. Testvériségével Jézus szeretetet és békét hozott. Ezt jegyezzétek meg magatoknak, s kövesseitek példáját. Szeressétek az embereket testvéreként, tegyetek jót és ne legyetek gögösek; teljesítse mindenki a testvériség feladatát oly jól, amennyire csak képes, mert mindnyájan egy Isten gyermekei vagyunk rang és nagyság, állapot és nemesség nélkül; ami földből való, az levettetik, mert csak kölcsönvett vagyon, - Isten előtt egyedül az erény maradandó.

Feltámadás()**

Az Úr feltámadott! Az öröm és elragadtatás e felkiáltásában nyer kifejezést saját feltámadástok is. A keresztény hitnek sarkalatos tétele ez. Jézus föltámadott, tehát ti is fel fogtok támadni. Nincs halál, de van feltámadás. A rothadó test el fog múlni, s romolhatatlan test fog feltámadni. Ebben az értelemben fogja fel a spiritista a feltámadást, ellentétben a testi, a hús és csont föltámadásának hitével. Krisztus sem említette sehol ilyen értelemben a feltámadást. Az a test, melyet itt levetünk, földből való és oda tartozik; de a szellem Istentől való - Istené - meg nem hal, és föltámad a testi halál után. Halál nincs, mert Krisztus halottaiból való föltámadása által minden halált megsemmisített. Azt mondhatnátok: Krisztus testében támadott föl, mert teste eltűnt a sírból. De ez csupán Krisztusnál volt így, mert Krisztus az emberektől eltérően, egészen más körülmények között testesült meg és született. Meglévén ereje az önhatalmú megtestesülésre, bírt az önhatalmú elválkozás vagy a test feloszlatásának erejével is; Jézus bírt e hatalommal, mely isteni erő. A föltámadás rátok nézve halhatatlanságot jelent, mert ha százszor születnétek is e földön, mindenkor fel fogtok támadni halottaitokból, mígnem elértétek a tökéletes-

désnek azt a fokát, mely ez átváltozások fölé emel; mert azután nincs többé halál, sem föltámadás, mert akkor - örökkévalóság leszen.

Vezeklés()**

Ha javulni akartok, vezekeljetek. A vezeklés minden bűn orvosszere. A Földcsillag a vezeklés világa. Óh, mily sokan róják le itt bűneiket, vétkeiket! Valóságos vezeklő egzisztenciákat figyelhetünk meg a Földön. Ne zúgolódjatok tehát ti, kiket a sors üldöz, bánat és fájdalom meglátogat; dicsérjétek érte Istent, mert vétkeiteket vezeklitek le általuk. E földön ennek nem vagytok tiszta tudatában, s azért kérdeitek: „miért jön reám mind a baj?” Óh, ne szóljatok így. Törődjétek bele, a halál után minden ki fog derülni, és ti hálát fogtok adni Istennek az üdvös vezeklésért. Azért kedves barátaim, viseljétek szíveteken földi vezekléseketek, szolgáljon vigaszul a tudat, hogy nem ok nélkül szenvedtek, és hogy azoknak, kik Istent szeretik, minden dolog javukra válik. A tökéletesedéshez vezető lépcső a vezeklés, nélküle nincs megváltás a bűnből.

Krisztus()**

Igazság és világosság a tudományok alapja. Mint a szellemtan követője, akarsz tudni valamit Krisztusról? Kevés kivétellel mindazok, kik a szellemtannal foglalkoznak, de a dogmák által még lenyűgözve érzik magukat, megkerülik a Krisztus-kérdést. Mi szellemünk világos megismeréséből mondjuk nektek, hogy sohasem mondott igazat az, aki Krisztust nem ismeri el Isten fiának. A szellemek nyilatkozatai azért eltérők, mert csak kevesen bírják a tiszta tudományt, a teljes igazságot. „Sokan vannak a meghívottak, de kevesen a hivatottak!” Olyan az igazság, mint az arany, nehezen található, de ha már megvan, úgy a legértékesebb. Másutt (Szellem, Erő, Anyag) már kifejtettük, hogy Krisztus az Isten fia, elsődje, lényegileg más teremtmény, mint a bukás után teremtett szellemek. Ez isteni igazság. Kezdetben, midőn Isten az elsődöket teremtette, teremtette Krisztust is; ő kezdetől fogva Istentől, az Atyától származik. Az Atya iránti szeretetből lett emberré, hogy megtisztítsa a földet a bűntől, hogy kiegészítse az istentant, az emberiséget megváltsa, a próféták jóslatait betöltse. Az izraeliták Isten fiát, mint messiást várták, mint ahogy ő lényénél fog-

va tényleg az is volt. Egy részük elismerte őt, követőivé, keresztényekké lettek. Az a körülmény, hogy éppen most, Jézus szavainak beteljesülése, a kinyilatkoztatások idejében sok keresztény tagadja Jézus istenségét, az ő messiási hivatását, ízig izraeliták Krisztusban hívökké válnak, az idők jele. Szavainkat mi Jézusra és a prófétákra alapítjuk, ezen el nem tévedünk. Aki ez igazság erejét keresi, annak kinyilatkoztatja az Atya. Mert aki az igazságot keresi, az istent keresi, és Isten meghallja az őt hívókat.

A kereszténység. ()**

„Szeresd Istent mindenekfölött, és felebarátodat, mint tenmagadat.” A kereszténységnek e tétel képezi összfoglatát. Higy az Atyában, kövesd Jézus példáját, szeresd az emberiséget és tégy jót.

Egy gazdag ifjú kérdé Jézus!: „Uram, mit tegyek, hogy követőddé lehessenek?” Jézus felelé: „Tartsd meg a parancsolatokat, és ha tökéletes akarsz lenni, add el minden javadat és oszd fel a szegények között.” Megszomorodék az ifjú, és a Mester is, mert tudta, mily nehéz az ilyen követés. A kereszténység fogalma tehát az irgalmas cselekedetből, szeretetből és jóságból áll. Az igazi kereszténység nem ismeri eszközéül sem a kardot, sem a háborút, nem ítél el, nem semmisít meg. A kereszténység irgalmas, békességes, szegény, egyszerűségében s az Isten és felebarát iránti szeretetben erős. Óh, mily kevés igazi követője van Krisztusnak, mily kevés a valódi keresztény! Tekintsetek az apostolokra és a tanítványokra, ők az Úrnak hű követői voltak; bár vétkesek voltak, igyekeztek mégis Hozzá hasonlítani.

A kereszténység és a buddhizmus()**

Ha összehasonlítjuk a kereszténységet a buddhizmussal, Krisztust Buddhával, úgy határozottan az első fog győzedelmeskedni, mert művelődési hatalommal bír. Mindig sajnálatos, ha a miszticizmus tanulmányozása eltéríti az embereket a kereszténységtől. A kereszténység óriási haladás az erkölcs és művelődés terén. A kereszténység megváltó, felszabadító, szellemesítő módon működött, letörte a kasztrendszer gátjait és előítéleteit, mert azt állítja, hogy Isten előtt minden ember egyforma, hogy az erény és erkölcs minden fölött diadalmaskodik. A kereszténység a rabszolgánóból megteremtette az

asszonyt, és egyenlővé tette őt a férfivel; barátó és élettárs lett a keresztény házasság bevezetése által. Mialatt Krisztus az asszonyokkal beszélt, Máriával, Mártával és Magdolnával, azalatt a szolgálat és a rabszolgaság átkától mentette meg az egész női nemet. Krisztus tanításait az egész emberiségnek, az egész világnak adta - nyíltan és szabadon, minden titkolódzástól menten. A legszegényebb bűnösökkel közlekedett, gazdaggal és szegénnyel, tudóssal és tudatlannal egyaránt. A kereszténység nem teremtett osztályokat, kasztokat, brahmokat, mint az isteni titok kizárólagos birtokosait, és páriákat. Krisztus az egész emberiséget hozta közelebb Istenhez minden állás- és rangkülönbség nélkül. Hirdette a valóságos Istent, prédikált az Atyáról és Teremtőről, aki minden gyermekét egyformán szereti, és kit nekünk viszont kell szeretnünk. Krisztus tana minden képmutatás és okoskodás nélkül való. „A tiszták meglátják Istent.” „Még ma velem leszel a paradicsomban”, ezek félreérthetetlenül világos mondatok. Ezekben Isten nem titokzatos, határozatlan, nincs benne feloszlás, megsemmisülés; ez a megváltás. Jézus meghalt a bűnösökért, ő megvallja az emberiséget, a bűnösök közül egy sem vész el.

A buddhista tanok elejtik a bűnöst, lassú feloszlásban vesznek el. Buddha nem a bűnösök megváltására jött messiás! Krisztus engesztelő princípiuma, az összességnek oly csodálatos szeretete. A kereszténységnek a buddhizmus fölött való győzelmének egyik fő tényezője Krisztus feltámadása, az ő halála után való megjelenése. Kétkedjék bár a világ e feltámadásban, tagadják bár a tudósok, a feltámadás mégis tény, főképpen ezen alapszik a kereszténység és a halhatatlanság hite. Ha Krisztus föl nem támadott volna, akkor nem lett volna a Megváltó, az isteni küldött, és tanításai nem találtak volna oly lelkes követőkre. De e győzelem a halál fölött, ez a dicsőségteljes, önmaga által megjósolt feltámadása adja meg a kereszténységnek az isteni lehetet és szellemi erőt. Buddha bár nagy próféta és szent ember, de nem megváltó, ki feltámadásával legyőzte volna a halált, azért éppen ő nem volt Isten elsődje, miként Jézus. (Lásd: Szellem, Erő, Anyag.) Buddha nem változtatta át az emberiséget egyetlen nagy családdá. Évezredek át Indiában a vallás a papok és gazdagok tulajdona maradt; a szegény népnek be kellett érnie a babonával, a bálványszolgálatlaltal, mely nem emel fel, nem vált meg és nem szellemesít. Ellenben

a Kereszténység azonnal a nép vallása lett; ez megsemmisít minden bálványt, egyedül Istenhez vezet. Ezért az egész világ, és minden nemzet vallása a kereszténység; egyetlen vallás sincs, mely a nemzeteket úgy körülölelné, őket testvérekké egyesítve, mint a kereszténység. A kereszténység Krisztus valódi értelmezésében, az apostolok szerint prédikálva, a szeretet, a megváltás, a testvériség eszményében, a népek legnagyobb boldogítása. Tekintsétek az első keresztények kicsiny csoportját, mely ellenállt a nagy római birodalomnak, a császároknak és papoknak, s mindenfajta üldöztetés dacára a világ vallása lett. Ki adott ennyi bátorságot a keresztényeknek? Az Istenbe vetett hit, Krisztus Urunk megváltása. Miért nem voltak ilyen bátrak a hinduk, midőn idegenek hatoltak országukba, miért nem térítették meg a buddhisták a keresztényeket? Mert a buddhizmus nem a nép vallása, mert hiányzik belőle a Megváltó és a keresztények Istene.

Keresztények, tartsatok ki Jézus mellett, ragaszkodjatok az igazi Istenhez, minden teremtmény Atyjához, ragaszkodjatok a feltétlen halhatatlansághoz, és kövessétek Jézus példaadását a szeretetben. Óh, bár akarná az emberiség visszanyerni az egyszerű kereszténységet! Bizonyára hivatott a spiritizmus Krisztus tanítását a maga tisztaságában visszaállítani; azért is ítélik el oly keményen az emberi művek: az orthodox egyházak, mert az emberit levetkőzve, csak az isteni csillagot követi. A keresztény spiritizmus a jövő vallása, melynek be kell teljesítenie Krisztus szavait, és minden embert egy vallásban, egy szeretetben összefoglalnia. A buddhizmus sohasem lehet a világ vallása, - Isten, a túlvilág és a halhatatlanság fogalmának homályossága miatt. A miszticizmus és teozófia, mely csak tudomány kíván lenni, szintén nem vezethet az igazi valláshoz, mert önmaga akar teremteni; a materializmushoz hasonlóan csak önmagában hisz, saját akaratában, saját teremtményeiben, nem pedig a nagy Teremtő akaratában. De a tiszta hit Istenben, az alázatos keresztényi szeretet csodát művel, melyet a miszticizmus nem ismer. Krisztus nem mint mágus, de mint megváltó lépett fel, azért neki minden hatalom megadatott. Az élet célja Istenhez közeledni, nemesedni, jót tenni és miután Krisztus oly világosan ad erre útmutatást, miért keresnénk másikat? Óh szellemhívők, nyújtsatok kezet egymásnak, s mondjátok: Jézus a mi tanítónk, kövessük őt. Valóban a hívő keresztény ereje minden

másénál nagyobb, mert Isten lakik benne.

A hála()**

Az emberek sokat kérnek Istentől és sokat panaszkodnak Neki, de a hálaadás ritkán jut eszükbe. Pedig minden embernek naponta százszor is van alkalmja Istennek hálálkodni, őt dicsőíteni és magasztalni. Oly szép tulajdonság a hálaérzet, mely finoman érző emberek nemes lelkéből és jó szívéből fakad. Nézzétek, még az állat is hálás a jó szóért. Hány ember tanulhatna hálát az állatoktól! Adtál-e már hálát Istennek szemed világáért, mellyel élvezheted a szép világot? Megköszönted-e Neki egészségedet, értelmed, eszed adományát? Életed minden egészségesen eltöltött órájáért köszönetet kellene mondanod. Nézd, mily sokan fekszenek kórágyukon fájdalmak és kínok közepette. Megköszönöd-e Istennek, ha alkalmat nyújt neked ezt vagy azt megtanulni, megérteni, felfogni? Köszönetet mondasz-e Neki a bánatért és fájdalomért, mely szellemednek haladására szolgál? Bizony mondom neked, naponta százszor is adj hálát a jó Istennek.

Ne zúgolódjál, ne panaszkodjál, és ha súlyos csapás ér, tekintsd az élet napsugaras oldalát és adj hálát az Istennek. Senki sincs teljes sötétségben, mindenki életének vannak oly világos, fényes percei, amikért hálával tartozik Istennek, amelyekért őt magasztalnia kell. De ne csak Istennek légy hálás, légy hálás az emberek iránt is minden jó szóért. A hála nemesít, háládatlanság pedig a lélek sötét foltja, melyet nehéz lesz letörölni.

Alázatosság()**

Sok ember szemében az alázatosság értelmetlenség, szolgalelkűség, esztelenek erénye. Pedig ez minden erény talpköve, mert alázatosság nélkül nincs tökéletesség. Krisztus mondta: „Tanuljatok tőlem, mert én alázatos vagyok.” Csak az alázatosság övezi dicsfényvel a tudóst, és teszi nagyvá az erényest. Alázatosság nélkül a tudományosság egyoldalúvá lesz, és megemészti azt az önteltség. Alázatosság nélkül nincs erény. Okuljatok Krisztus példáján, és nézzétek mennyire alázatos volt az, ki isteni hatalommal bírt. Feldicséri-e magát Krisztus? Magasztalja-e tudását, hatalmát, erényét? Avagy nem inkább maga-e a megtestesült alázatosság? Nézzétek őt, a legmagasabbat, miként

mossa meg tanítványai lábát az utolsó vacsorán, hogy példát adjon nektek az alázatosságból. És dorgálása is nem teljes-e a szeretet enyhességével? Óh barátaim, igyekezzetek alázatosakká lenni; ez tesz Isten és az emberek előtt nagygyá és erőssé benneteket. Az alázatosságban a csöndben ható szeretet rejlik. Az alázatosság mélyebb és jobb tudást ad, mint a fennhéjázó önértékelés. Az alázatos szellemileg lát, megismeri önmagát és megnyílnak előtte az isteni titkok.

Önzés. ()**

A saját énünk szeretete a legjobb tulajdonok lerombolója. Az önzés hasonló a féreghez, mely mindent megrág, ami csak jó és nemes az emberben. Megöli az érzelmet, a szívet; kegyetlenné és irgalmatlaná tesz, és az embert sivár pusztaságba vezet, hol nemsokára egyedül marad. Mily könnyen besurran az emberek szívébe az önzés. Valóban, kevés kivétellel mindenki túlságosan szereti önmagát! Ritka ember ment teljesen az önzéstől. Barátom, vigyázz és imádkozzál! Ne engedd szívedbe vonulni ez ocsmány szörnyet, mert ahol az önzés uralkodik, ott kihal minden szeretet. Isten a földre küldött benneteket, hogy másokért éljete, és másoknak szeretetet nyújtsatok. Krisztus önmagát adta az emberekért.

Világítson ő előttetek a legnagyobb szeretet és önzetlenség magaslatos példája gyanánt. Önmagánál jobban szeretett benneteket. Kövesétek őt, szeressetek másokat jobban, mint Önmagatokat.

A házasság()**

A házasságnak két szerető ember benső összeköttetésének, legmélyebb vágyódásuk beteljesülésének, tiszta szeretet és boldogság megvalósulásának, földi paradicsomnak kell lennie. És mivé süllyedt le a mindennapi életben a házasság? Üzletté vált, szerződésé, melyet a szerződő felek ritkán tartanak meg hűséggel. A házasság szentsége a világ szemében nevetségessé lett. Sajnos, sok világvárosban a jó modorhoz tartozó szokássá lett, hogy társaságban a nő mellözze férjét; a megkötött házasság percétől kezdve a férfi ne legyen többé „lelkének szerelmese”. A világ szemében a férjes nő önálló. Az élvezet világi emberek a házasságot - e szent frigyét - megfosztottak minden költőiességtől, minden szentségtől. Némelyek ízléstelen-

nek tartják azt a házaspárt, amely a világ előtt is kimutatja, hogy hűségesen összetart. Mások viszont nagyon érdekesnek tartják, ha valami titkos szerelmi viszonyt fedeznek fel. Nagyon gyakran sajnálkozva mosolyogja meg a világ a házastársi hűséget, és sehol sem találja a szerelmet kevésbé érdekesnek, mint a házasságban. Asszonyok, férfiak, önhibátokból tűnt el a házasságból minden költői nimbusz. Ti engeditek sárba tiporni virágait, és ti engeditek elrabolni a szeretet szent birtokát; ti magatok vagytok a kikiáltók, kik legszentebb tulajdonokat áruba bocsátjátok! Meghallgatjátok a besúgásokat és sokkal gyengébbek vagytok, semhogy szerelmetek eszményének élnétek, s ezért a szerelemért nemesen meghalni tudnátok. A házasságnak két szerető szív örök hűsége szent fogadalmának, a legmagasztosabb köteléknek kell lennie. Ezért mondja a költő: „Darum prüfe wer sich ewig bindet, ob sich das Herz zum Herzen findet!” És ha azután még a házasság gyermekekkel van megáldva, szinte lehetetlennek látszik, hogy hűség és boldogság eltűnjék belőle. Az a leánykedély, ki tisztán és ártatlanul adja át magát szerelmesének teljes szívből, élete végéig tudni fogja megőrizni e szerelem eszményét, ha a nemes szeretet vonzását követve, bizalmat és méltóságot visz bele. A férfi feladata ilyen szerelmet megtartani feleségében, mert a nő szíve hű ahhoz, akit szeret, hálás az iránt, ki szerelmet nyújt neki.

Néha csekélységeken múlik, s a férj örökre bírná felesége hűséges szívét; kicsinységek fűzik őket örökre össze, miként ugyancsak kicsinységek miatt minden összeomolhat. A szeretett nő bírása a házasságban, ahelyett, hogy állandóan boldogítaná a férfit, őt sokszor a legszeszélyesebb zsarnokká és házsártossá teszi, ki immár biztonságban érezve magát tulajdonában, fukarkodik a szeretet kifejezésében. A tulajdon ilyen értelmezése rabszolgasággá aljasítja a házasságot; mert ahol a szerelem kezdődik, ott megszűnik a tulajdonjog, mert amaz önmagát adja. Az asszony sohasem érzi magát oly biztosan férje birtokában; sokszor remeg, és midőn kedvéért mindent meg akar tenni, gyakran kellenél többet tesz.

A megszokás megrabolja költőiségétől a házasságot. Hogyan lehet megszokássá a szeretet? A férfiaknál a kényelem és nyugalom utáni vágy hozza magával, a nők ellenben mindig új bimbókat és virágzó

életesményeket keresnek. A nő őt, eszményét szereti, a férfi eszményét szereti a nőben. Semmi sem magasztosabb, mint két szerető szívnek egyesülése a házasságban, semmi sem rosszabb, mint a szeretet nélküli házasság. Háromszorosan vétkezik, ki szeretet nélkül köt házasságot: vétkezik Isten, önmaga, és az ellen a lény ellen, kivel házasságra lép. A házasság felbonthatatlansága elég indok lehetne, hogy komoly vizsgálódás előzze meg, és szeretet nélkül meg ne kössék. Halljátok, mily szigorúsággal szól róla Krisztus: „ők pedig mondanak: Mózes megengedte, hogy váló levelet adjunk és elváljunk. Jézus felelvén monda nekik: A ti szívetek keménysége miatt adta nektek ezt a parancsolatot; de a teremtés kezdete óta férfiúvá és asszonnyá teremté őket az Isten. Annak okáért elhagyja az ember az ő atyját és anyját, és ragaszkodik a feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. Annak okáért, amit az Isten egybe szerkesztett, ember el ne válassa.” És tovább: „Mondom pedig nektek, hogy aki elbocsátja feleségét és mást vesz el, házasságtörő; és aki elbocsátottat vesz el, az is házasságtörő.” Olvassátok azután Pál levelét a korintusbeliekhez, (7. r.), továbbá az efezusiakhoz írt levelének 5. részét. Az újtestamentumban, ahol csak a házasságról szó esik, mindenütt megerősítést nyer annak felbonthatatlansága, és a házaspár mindenütt szigorú fegyelemre és szeretetre serkentetnek. Márk X. 6.-ban Krisztus a duáliszellemelek teremtését érti (lásd. Sz. E. A.). Aki magában hordja a duálók fogalmát és hitét, az tudni fogja, hogy létezik egy örök, szellemi, a föld létezése előtti, a szellemelek összekapcsoló házasság; az nem fog a földön könnyelműen házasságra lépni, az kérni fogja isten segedelmét házastársa megválasztásánál. Isten a szellemelek kettőseknek teremté, t.i. férfiúvá és nővé - és ketten képeznek egy szellemet.

A becsület()**

Az emberek gyakran beszélnek a becsületről; minden pillanatban emlegetik becsületüket, mely ezt vagy azt nem engedi meg nekik; becsületükre bizonyítják, hogy így és így van valami, sőt gyilkoló fegyverrel támadnak egymás ellen becsületük védelmében, s mégis teljesen emberi dolog marad az a fogalom, melyet a világon az emberek „becsület” alatt értenek; mert ez a fogalom náluk gögből és hiú-

ságból áll.

Az emberre nézve megtiszteltetés, ha egy magasrangú ember szóba áll veled, ha az a házába lép, míg ha szegény és jelentéktelen ember teszi azt, szinte szégyen számba megy. Az erkölcsi jóra senki sem ügyel. A gazdagot tisztelik, a szegényt megvetik, gazdag rokonokat mindig emlegetnek, a szegényekről, kiknek sem nevük, sem állásuk nincsen, senki sem emlékezik meg.

A becsületnek a felebaráti szeretetből és igazságérzetből kellene összetevődnie. A becsület legyen ment minden hamisságtól, csalfaságtól és gögtől, hogy tökéletes legyen. Hányan becstelened oly dolgokban, amelyeket a világ nem lát, akik pedig minden becsületbeli kihívást vagy párbajt elfogadnak, és ellenfelüket lélek-nyugalommal lövik agyon. Isten előtt legyen becsületetek, ne a világ előtt; ez a valódi becsület. Légy becsületes és hű Isten előtt, akkor az emberek előtt is becsült leszel; légy azzá lelkiismereted előtt, vizsgálj meg szívedet; ne tűrj sötét foltot lelkeseden, csak akkor leszel valóban becsületes. Tiszteld Istent, ne az embereket, mert Istené minden dicsőség. A párbaj nem mossa le a foltot, embervér nem mossa le a bűnt, sőt csak még tetézi azt. Engedjétek a békülékenységet uralkodni, mert az hozza helyre a helytelent, és törli el a bűnt.

Pünkösd()**

Kérjétek Istent, hogy küldje le reátok a Szentlelket, s meg fog adni. Ebben a fogalomban: „Szentlélek”, benne foglaltatik az eggyé lett boldog, szent szellemek összessége. Pünkösd napja nagy spiritista, szellemi, isteni kinyilatkoztatás. Amit akkoriban Isten a tanítványoknak adott, azt adhatja tinektek ma is: csak buzgón kérjétek Tőle.

A pünkösd mutatja meg nekünk az első keresztények benső egyesülését a szellemi birodalommal, és azt, hogy minő erőt merítettek ők az összeköttetésből. Emberek, ti csak nagyon restek és közömbösek vagytok! Ha csak forrón és bensőleg kérnétek, - megadatnék nektek, és az Isten tiszta szellemei vezérelnének és sugalmaznának, úgy, miként az első keresztényeket sugalmazta. Tehát rajtatok múlik. Kérjétek s megadatik nektek is a Szentlélek.

Becsvágy()**

Mint mindennek e világon, a becsvágnak is két oldala van, egy jó és egy rossz. A helyes becsvágy az, mely mindig nemes és szellemi célra törekszik, mely csak magas, jó eszményeket követ, és amely az erény tökélyét akarja elérni. A gonosz becsvágy, mely megrontja az embert, telve van göggel, s emberi és világi dolgokat igyekszik elérni. Naggyá akar lenni az emberek szemében, s hogy célját elérje, semminemű eszköztől sem riad vissza, bármily rossz legyen is az. E becsvágnak sok, gyakran igen tehetséges ember áldozatul esik, és kevés azok száma, kik a kiküzdött szédítő magasságban magukat fenntartani tudják. A hiú becsvágy műve összeomlik, mint a kártyaház, míg a nemes becsvágy tettei örökké élnek.

Féltékenység()**

Szeretném betegségnek minősíteni a féltékenységet. A féltékeny ember minden esetre szánandóbb, mint az, akire féltékeny. Sokszor a legjobb emberek szenvednek e kínok alatt, és nem látják be hibájukat. A féltékenység önmagadat elvakít, a többieket pedig hamis és rossz világitásba állítja. Akik e hibában szenvednek, igyekezzenek azt minden erejükkel leküzdeni. Azt mondják, hogy nincs szerelem féltékenység nélkül. Ez nem áll, ellenkezőleg, a féltékenység megbántja és elpusztítja az igaz szerelmet, mert kételkedik benne. Az érzéki szerelem küszködhet féltékenységgel, de nem a tiszta szellemi szeretet! Csak az a tökéletes szeretet, amely hisz és bíz. Oly sok ember szeretetének örömcseppje, oly sok ember kínjának és civódásának kútfeje a féltékenység. Irtsátok ki szívetekből emberek a féltékenységet, ezt a nyugtalanság és kín-szerzőt. Órizzétek meg szeretetetek édes békéjét a bizalmatlanságtól, higgyetek és bízzatok!

Együgyűség()**

A világ által kigúnyolt, kinevetett együgyűség Isten ajándéka, a tiszta szívek és békés emberek sajátsága, velük született, a szellem tulajdona, amelyet tettetni nem lehet. A nevelés és a művészet ki akarja irtani az együgyűséget, amely ostobaságnak tetszik a világ előtt, ahelyett, hogy meghagyná az ember legszebb díszéül. Az együgyűség öntudatlanul okos; az ártatlanság okossága ez, a tiszta szív helyes és

egyenes ösztöne. Az együgyű szívében Isten és emberek iránti szeretet lakik. Némely együgyű megszegyenítette már a legokosabbat is igazmondásával. Milyen gyakran kérdeznek a gyermekek együgyűségükben oly dolgokat is, mikre a tudósok sem tudnak megfelelni! Nem némul-e el ilyenkor a férfielme a gyermek együgyűsége előtt? Édes együgyűség, hasonlatos vagy te a virág illatához, sem vihar, sem eső nem árthat neked! Az együgyű szívet a világ szorongattatása, a szív bánata, a fájdalom mindig elkészülten és Istenben megnyugodva találja, s ez oly bölcsesség, mely sokszor a legokosabbnál is hiányzik. Azért ne vessétek meg az együgyűséget; valóban irigylésre méltó az, ki ennek birtokában van, mert Isten lakozik a szívében.

A magány()**

Keresse-e az ember a magányt? Üdvös-e, ha a világ elől magányba vonul, és szemlélődő életet folytat? A nagy mondás így szól: „Mondj le mindenről, élj egyedül Istennek, az elmélkedésnek, az imának.” De vajon egyedüllétre küldte-e Isten az embert a világra? A szemlélődő élet nem hasznos a köznek, és önző a célja. Egyedül akarsz üdvözülni, Istennel egyedül lenni, és megveted a világot? Bizonyára könnyebb ily módon büntetlenül élni, mint ha az emberek között élsz, velük közlekedsz, és kénytelen vagy gyöngéiket elviselni. De nagyobb érdem is, megfelelkezve önmagadról nekik szolgálni, és a kísértések minden fajtájától környezve állhatatosnak maradni. Nem, az ember nem teremtett szemlélődő életre. A remete élete hasonlít a rideg sziklához, mely bár égre néz, nem használ az emberiségnek, és mi jót sem cselekszik. Az ilyen életen messze túlmagaslik a derék családapa élete, ki magáról és családjáról gondoskodik, és derék gyermekeket nevel. De a világ tülekedésében is alkoss magányt szívedben, ott emelj oltárt Istennek, és imádkozzál munkád közben.

Keressd a mennyet az emberi fájdalom, a földi küzdelmek és szorongattatások között is; minden kísértésen át küzd ki magadnak Isten szeretetét; tedd magadat hasznossá; azért születted, hogy emberek között élj, és küzdj Isten örök birodalmáért. Ne zárkozzál el az emberektől. Az ima erőt és üdülést ad, amit egy egész élet magánya sem ad meg. „Nem jó az embernek magányosan lenni” monda Isten és teremté Adámnak élettársul Évát. Vagy szeretnéd-e üdvödet magá-

nyosan keresni, és testvéreidet elepedni engedni? Ez helytelen lenne. „Egy mindenkiért - mindenki egyért”, ez az igazi jelszót

Hiúság()**

Ki-ki tekintsen szívébe és kérdezze meg magát, hogy hiú-e; erre mindenki igenlően válaszolhat. A hiúság igen elterjedt hiba. Rend szerint arra hiú az ember, ami nem saját érdeme, ami Isten ajándéka, ami vele született, p.o. szépsége vagy tehetsége. Ilyen érdemtelenül nyert égi ajándékokért hálásnak, nem pedig hiúnak kellene lenni. A hiúság nem szépít, és nem javít, minden tulajdonságot bájától foszt meg, kellemetlenné és sokszor nevetségessé teszi az embert. Amint mondtam, az emberek sokkal kevésbé hiúak saját szerzeményükre, mint adományaikra. Hiúk a pénzre, oly dologra, melyet naponta elveszthetnek, öseikre, születésükre és állásukra, melyek nem az ő érdemeik, s oly dolgokra, melyek sokszor próbául adattak nekik. A hiúság a legokosabb férfiak szellemére is árnyat vet, elsötétít tehetőséget és szellemi adományt, részrehajlóvá és egyoldalúvá tesz. Ves sétek le emberek a hiúságot, amely az erény útján és a szellemi haladásban csak akadályt képez. A hiúság befolyása alatt nem egy jó szív elsorvad, és elsenyved nem egy tehetséges elme. Ezért irtsátok ki azt magatokból.

A szülők()**

„Tiszteld atyádat és anyádat!” Kitérülhetetlen aranybetűkkel véssük szívünkbe e parancsolatot. Ez életben csak egy atyád és egy anyád van. Minden más szeretet pótolható, csak a szülői szeretet nem. A szülők iránti szeretet minden vallásban benne foglaltatik, sőt annak első parancsolatai közt, mint p.o. az ó-és újtestamentumban, a keleti bölcselők irataiban, az indiai védákban. Óh kedves barátaim, kik oly szerencsések vagytok, hogy még élnek szüleitek, szeressétek és tiszteljétek őket. Sohasem hálálhatod meg azt a gondot és fáradságot, mellyel szüleid gyermekségedben elhalmoztak. Milyen nehezen nélkülözik az árvák a szülői szeretetet és gondoskodást, mily egyedül és elhagyatottan érzik magukat!

Szíveikben üres marad a szülők iránti szeretet helye. Súlyos bűn a szülők iránti hálátlanság, s jobb lett volna annak nem születnie, ki

atyját vagy anyját kemény szóval illetni képes. A szülők könnye és fájdalma tüzes parázsként hull okozójának fejére. Szülők, gondoljátok meg, milyen fontos küldetést vállaltatok, midőn Isten gyermekkel ajándékozott meg benneteket; reátok bízott szellemek ők, kiket Istenhez vezetni vagytok hivatva; minden gyermekről számadással és felelősséggel tartoztok. Nehéz hivatás gyermeket nevelni, elfojtani benne a rossznak csiráját, és szívébe plántálni a jót. Rajtatok áll gyermekeiteket legteljesebb szeretettel vezetni, irányítani, igazságosnak lenni, és őket Isten gyermekeivé tenni. Imádkozzatok, hogy Isten erőt adjon hozzá! Éltetek célja az legyen, hogy a reátok bízott gyermekeket az erény útjára vezessétek.

Nélkülözés()**

Saját nélkülozésünk tanít meg mások iránt jónak és irgalmasnak lenni. Jaj annak, aki nem ismeri a nélkülozést; az mások szükölködését sem fogja megérthetni, és önzés lesz felette úrrá felebaráti szeretet helyett. A nélkülozés megtanít önzetlenségre, önfeláldozásra, részvételre; szellemiesíti az embert, elválasztja őt a földi javaktól, megmutatja neki az Istenhez vezető utat, mert a nélkülozés megtanít imádkozni. Akik semmit sem nélküloznek, túlzottan csüggnék a világon; a halált ellenségüknek tekintik, nem pedig barátjuknak; pedig mivel mindannyitoknak meg kell halnotok, sokkal jobb barátnak tekinteni a halált. Azért ne panaszkodjatok a nélkülozés miatt, fogadjátok inkább jó szívvel, mint szellemeteknek egészséget adó gyógyszerét. Ne irigyeljétek azokat, kik nem ismerik a nélkülozést, hiányzik belőlük sokszor a legjobb érzés - a mások szenvedése iránt való részvét.

Önmegtartóztatás()**

Aki önmegtartóztatást gyakorol, és uralkodik érzékei fölött, az úr és mester a testiség fölött, a szellemi tökéletesedés útján halad, mert az önmegtartóztatás sok erény közvetítője. Önmaga és mások javára önmegtartóztatást gyakorolni igazi krisztusi szeretet, mely a tökéletesedésre vezet. Nélkülozzünk és adjunk másoknak, mondjunk le drága szórakozásainkról és szerezzünk örömet másoknak. Az önmegtartóztató ember sohasem lesz érzékeinek és szenvedélyeinek rabja, mert ő fog uralkodni fölöttük. Szabad és erős lesz, míg az, aki nem ismeri az

önmegtartóztatás erényét, testiségének rabszolgája lesz. Az önmeg-tartóztatás egészséget, fiatalos üdeséget, vidámságot ad, bölcs ember az, aki gyakorolja. Az érzékek és a testiség felett aratott minden győ-zelem boldogságot és békét ad, és szellemileg erőssé és okossá tesz.

Megadás()**

A megadás békét, nyugalmat ad a fáradt embernek. Mi hasznod ab-ból, ha sorsod ellen zúgolódsz, ha nem akarsz a változhatatlanba be-lenyugodni? Csak nyugtalanságot kelt benned, és szaporítja szenvedé-seidet; hiszen semmit sem tudsz megváltoztatni az eljövendő dol-gokon. Istenben való megadásod erőt ad a szenvedésben, bátorságot és kitartást nyújt, megkönnyíti próbáid terhét és küzdelmeidet a kí-sértésekben. Sokkal előnyösebb a sorsot megadással viselni, mint ellene zúgolódní. A megadás a hit és bizalom testvére; aki az elsőt bírja, a másik kettő is sajátja annak. Óh, ember, alázd meg magadat Isten akarata előtt, meglásd megelégtétel! A légyhez vagy hasonla-tos, amely a pók hálójába akadt; a saját sorsod tart fogva, mit sem tehetsz ellene, azért légy hát alázatos.

Emlékezés()**

Mi szerez több örömet, mint az emlékezés a letúnt szép napokra és órákra? Nem emlékeztek-e gyönyörrel első gyermekségetek éveire, gyermeki játékaitokra és gyermekkorotok eseményeire? Ha szomor-kodtok abban a hitben, hogy mindenki elfeledett, nem jut-e ilyenkor egy barát neve eszetekbe, akiről föltételezitek, hogy még ma is gon-dol reátok? Magányosan és szomorúságtokban nem helyeződtök-e gyakran azokra a helyekre, hol boldogok voltatok vagy azzá tettetek valakit? S nem élitek-e át újra e megemlékezés nyomán a rég letúnt vidám órákat? Nem emlékeztek-e meg hálával Istenről, ha valakivel jót tennetek megengedte?

Valóban pompás dolog az emlékezés, ha jót idéz lelkünk elé, de ret-tenetes, ha elkövetett bűnöket juttat eszünkbe. Éljetek tehát akként, hogy ne kelljen rettegetek az emlékezéstől, hogy mint bizalmas ba-ráthoz menekülhessetek hozzá, amikor nagyon kínossá válik a jelen. Csak töletek függ, a ti hitetektől és erényetektől, hogy jótékony em-

lékezést teremtetek magatoknak. Ne legyetek hidegek és lagymatagok, hogy kínzó büntetéssé ne váljék emlékezetek. Nagyon hasznos az emberre nézve, ha magát rákényszeríti az emlékezésre, és beható vizsgálat tárgyává teszi elmúlt életét; keressétek életetek első eseményeit, világítsatok rá az igazság világosságával, és vonjatok ki belőle az erkölcsi hasznot. Ily módon áldást hozóvá lesz emlékezetek.

Érzékenykedés()**

Az érzékenykedés hiúságból és elbizakodottságból ered; ezzel a hibával az emberek ugyancsak megnehezítik életüket. Mindenféle más baj származik belőle: harag, viszály, meghasonlás, bizalmatlanság. Az érzékenykedő megkeseríti a saját és mások életét. Mindenkinek, ki e hibában leledzik, azt tanácsolom, irtsa ki magából könyörtelenül, mint ádáz ellenségét. Mert ugyan mit árthatnak neked az emberek? Ne értékeld oly sokra beszédjüket. Ugyan mennyit ér egy ember nézete vagy ítélete? Semmi se bántson, ami az emberek részéről ér. Érzékenykedés helyett kutass magadban, nincs-e talán tényleg igazuk, nem szolgálsz-e rá hibáid által mások dorgálására? Embertársaid szavaiból keresd ki az igazságot, ne légy érzékeny, maradj jó és barátságos, és akkor Isten békéje fog lakozni benned.

Az örökkévalóság()**

Sok ember előtt megfoghatatlan és megmagyarázhatatlan az örökkévalóság gondolata. Némelyek visszariadnak attól a gondolattól, melyet föl nem érnek. A materialista előtt képtelenség az a gondolat, hogy a földi élettel nincs elmúlás, és azért tagadja az örök életet. Reá nézve megnyugvás a föltétlen halál, mely által úgy hiszi - vége minden gondnak, szemrehányásnak és felelősségnek, ez áron még üdvösségét is szívesen odaadja. Valóban természetes is, hogy ha a földet tekinted az egyetlen létnek, hogy óhajtod a szellem, az érzés, a gondolkodás elmúlását, mert hiszen rettenetes lenne örökké élni ugyanazok között a viszonyok között, mint amelyek közt a földön élsz. De ha hiszel a halhatatlanságban, úgy földi életed az örökkévalóság egy szempillantásának fog csak feltűnni, s türelemmel fogod elviselni a földi élet nehézségeit, és örömmel nézel az örök élet elé.

Lásd, te szellem vagy, életed az öröklét. A bűn okozta bukásodat, meg kell javulnod és tökéletessé lenned. Erre elég módot nyújt neked a mindenség mindent uraló törvényeiben. Célod legyen, hogy hasonlóvá légy Krisztushoz, hogy általa az Atyához juthass. Hogyan lenne elvégezhető e feladat egy földi életben? Nincs is reá más mód, mint a szellemnek folytatólagos átváltozása, vagyis újra testöltése.

E célra találsz mindig elég utat és módot: őrszellemed és magasabb rendű segítő szellemek megmutatják néked a törvény üdvös útját. Szeretteidtől nem választatsz el, ha szereteted törvényes és igazságos volt. Ha megelőződ őket, úgy mint szellem fogadhatod őket, de követheted is őket minden testöltésükben, mert igazi szeretet nem választatik széjjel. Azt mondják az emberek; a rendeltetés vezette őket együvé. Igen, a szellemeket irányító törvény hozza őket össze.

Tökéletesedésetek által igyekezzetek az örök életre. A föld lakóira nézve igen fontos, hogy az örök életről való korlátolt, szűk látókörből kilépjenek és meghallgassák a jó szellemek e tárgyban tett nyilatkozatait. Krisztus mondta: ismét találkoznotok kell; ehhez tartások magatokat. Újra egymásra letek. A sértő fél nem térhet ki a sértett elől, a gyilkos nem a meggyilkolt elől, mert ott, ahol minden világos, mint a nap, tartja meg ítéletét az Isten. Ez nem képzelődés. Minden cselekedetnek, minden gondolatnak megmarad földi lenyomata és minden visszafizettetik, minden panasz, igazolás, büntetés és jutalmazás. Ez az oka, hogy némely szellem örök kárhozatban véli magát, s ezért érzik magukat az igazságosak az örök üdvösségben. Aggodalom teljes és borús a bűnös szellem léte; ugyancsak szeretné, hogy bár ne lenne halhatatlanság! De gyönyörteljes a jó szellem élete; részére az örökkévalóság nem jelent időt. Óh ember, ha hosszúnak tűnik fel előtted az út az örökkévalósághoz, ha nehéznek és keménynek látszik - remélj, imádkozzál és bízzál, hisz Istenhez törekszel, őhózzá az örök élet, az örök szeretet forrásához! Krisztushoz, a Megváltóhoz! Eredj ez úton szeretteiddel, vigyél magaddal sok más szellemet is, és váltsd meg magadat és másokat. Óh ember, ne töprengj tovább az örökkévalóság fölött - előre fel Istenhez lélekben és szellemben, ott megtalálod mindenre a megoldást!

Hamisság()**

A hamisság méreg, mely mindent megmar, eltorzít, az igazságot hazugsággá változtatja és a valótlanok útvesztőjébe vezet. A hamisság csúszó-mászó szörnyhöz hasonlatos, amely a sötétben befészkelődik és a legszebb virágzást tönkretesz. Hova a hamisság bevonult, onnan elbúcsúzott a béke. Szép külsőben jár a hamisság, sima és finom, hízeleg és jámborságot mutat, oly érzelmeket fitogtat, melyekkel nem bír. Belsőleg utálatos, rút, gonosz. A hamisság nagy bűnökre vezet. A világon minden gonoszság hamis és valótlan. Vigyázatok, őrkdjetez minden gondolat és szó fölött, hogy hamisság ne lopózzék közéje! A hamisság nem tűri meg Isten világosságát, az igazságot. Egykor minden hamisság a sötétségből napfényre fog hozatni, s akkor megsemmisíti őt az igazság.

Ellenségek. ()**

Szeressétek ellenségeiteket. Tegyetek jót azokkal, kik titeket gyűlölnék. Könnyű azokat szeretni, kik viszontszeretnek benneteket; szeressétek azokat, kik gyűlölnék. Ezek Jézus szavai, véssé be őket ki-ki a szívébe. Szidta vagy üldözte-e Jézus valaha ellenségeit? Mondott-e valaha rosszat felőlük? Nem, csak azt mondta, hogy nem tudják, mit cselekednek! Atyám, bocsáss meg nekik! Igyekeztek ti is ilyen beszédre. Ne keseredjetez el üldözőitez miatt. A szeretet és türelem a legnagyobb ellenséget is legyőzi, míg a gyűlölködés a dolgokat csak elmérgesíti. Adjatok szeretetet a gyűlölségért, védelmet az üldöztetésért, jót a rosszért, és akkor ellenségeiteket megsemmisítitek, és legyőzitek. Győzedelmeskedjetez felettük a szeretet által, miként a Megváltó győzedelmeskedett.

Szilárdság()**

Ne ingadozzatok, ne hajladozzatok, mint a nádszál a szélben! Legyetez szilárdak és erősek. Ne engedjetez magatokat a világ és az emberek különböző nézetei által ide-oda hajlítottatni. Ne befolyásoltassátok magatokat mindenki által, merítsetek szilárdságot Istentől, az ő segítségéből. Mint a szikla a tengerben, álljatok ti is oly szilárdan az életben. A hullámok nyaldossák ugyan a sziklát, de nem tudják elmozdítani helyéről. Minden embernek szilárdságra van szüksége, aki

a jó úton akar járni; ezen megtörik minden kísértés. És az ember ingadozás nélkül, szilárd léptekkel halad fölfelé Istenhez. Szilárdság a jóban, szilárdság a hitben: emellett tartsatok ki hüen és bátran, kedves földi zarándokok.

Szorgalom()**

Ha tudná a semmittevő és naplopó, hogy ez után az élte után mint szeretné majd odaát a szellemvilágban elmulasztott földi idejét kipótolni, milyen keserűen fogja megbánni idejének eltékozlását, akkor valóban megtérne, és egész szorgalmával igyekeznék magát hasznossá tenni. „Imádkozzatok és dolgozzatok, hogy kísértetbe ne essetek.” A napnak egyetlen órájában se legyetek tétlenek. Minden embernek kiszabott munkája van; Isten mindenkire feladatot mért. A szorgalom elűzi a rossz és borús gondolatokat, megerősíti az akaraterőt, a szellemnek valóságos tápláléka, és a nemesedés egyik módja. Se fejeteket, se kezeteiket ne pihentessétek, dolgozzatok, amíg erőtök tart; a nyugalom és üdülés ideje is el fog majd következni. Bármilyen legyen is foglalkozástok, kezdjétek imával. Isten segedelme nélkül nincs haladás. A szorgalom megjutalmaztatik, örömet okoz, és eredményre mutathat rá. Ki semmit sem dolgozik, az semmit sem arathat.

Szabadság()**

Sem ember, sem szellem számára nem létezik tényleges szabadság; mind a kettő ugyancsak sok dologtól és befolyástól függ. Ti emberek függtek először is veletek született, vagyis jobban mondva magatokkal hozott tulajdonságaitoktól. Hajlamaitok és szenvedélyeitek szolgálai vagytok, már t.i. amennyiben nem uralkodtok fölöttük. Ez a körülmény korlátozza legkivált a szabadságot, mert semmi más béklyó nem törhető le nehezebben, mint a szenvedélyé. Azután függtek az Isten és embertársaitok iránti erkölcsi köteleességektől. Eszerint tehát egyetlen ember sem mondhatja magáról, hogy teljesen független és szabad; mert az a szabadság, amit gazdagság és anyagi jómód, valamint világi állás biztosít, nagyon is ingatag és kétes. Ilyen ember sokkal nagyobb mérvben függ a világi dolgoktól, mint a szegény, kinek semmije sincsen. Független-e a gazdag ember? Nem befolyásolja-e sok minden az uralkodókat is? És nem függ-e a népek sorsa

mindenféle körülményektől? Legszabadabb még az, akinek legcsekélyebb szükséglete van. És azt hiszitek, hogy mi szellemek függetlenek vagyunk, hogy nekünk nem szabnak határt a törvények? Isten nekünk szabad akaratot adott, ezt ti is megkaptátok, lehettek jók vagy rosszak, szabadok vagy lekötöttek. Az erény szabaddá tesz, azért keressétek függetlenségeteket Istennél, mert csakis a tökélyvel fogjátok azt elérhetni. Bűn nélkül szabadok vagytok, törekedjetez tehát erre a függetlenségre, mert akkor semmi sem fog már nyomasztólag hatni és bántani benneteket. Ilyen módon kell kinek-kinek felszabadítania önmagát, amennyiben t. i. leküzdi szenvedélyeit.

A barátság()**

A barátság köteléke, mely összefűzi az embereket, rokon érzelem a szerelemmel. A barátság sokszor magasztosabb, istenibb, de mindenestre önzetlenebb a szerelemnél! Láthatatlan kötelék ez, mely a szellemeket együvé fűzi. Az igaz barát, a második én, sohasem vész el, mert az igaz barátság nem hidegül el, túléli az élet minden viharát, minden buját-baját és megpróbáltatását. Boldog az, aki igaz barátságra tud szert tenni, olyanra, amely oly ritkán valódi és hű. Óh, de ha rátaláltatok, akkor ápoljátok, mint egy gyönyörű, gyenge virágot, és legyen az szent előttetek. Minden bánatot, minden fájdalmat könnyebben visel az, aki tudja, hogy megosztja azt vele és segít azt elviselni egy baráti szív. A jó embernek sok barátja van, örömtelen annak élete, akinek egyetlen barátja sincs.

Béke()**

„Isten békéje legyen veletek!” Így szólt Jézus tanítványaihoz, így köszöntétek egymást ti krisztushívők, ti spiritisták. Szívetekben ezzel a kívánsággal lépjetez minden házba, s ezzel távozzatok. Ha minden ember ehhez az üdvözléshez tartana magát, úgy a föld a béke hona lenne. Vonzzátok szíveitekbe Isten békéjét, hogy meggyökerezhessék ottan, és azután közöljétez azt minden emberrel. Nem lehet örökös a harc és háború; egyszer el kell jönnie e földre Isten békéjének, annak a békének, mely mindenekfölött áll, mely mindeneket kibékít és összefűz.

Léhaság(**)

A léhaságot rendszerint nem tekintik hibának, pedig hasonló az az erdőben burjánzó olyan növényekhez, melyek buján hajtanak, de a fáknak, melyeket átfonnak, halálát okozzák. A szív, melyben léhaság, ledérség uralkodik, apránként annyira hatalma alá kerül annak, hogy a jó tulajdonok lassankint kihálnak belőle. Minden komolyabb gondolkodás, önfeláldozás, önzetlenség, jámborság már csak látszatban lesz meg benne. A léhaság sajnos éppen a nagyvilág elkényeztetett gyermeke, az emberek sokszor még mint gyermekek ismerkednek meg vele. Fiatal leányok és öreg asszonyok, ifjak és aggok hódolnak előtte, mint valami az életet megszépítő, vidámító istennő előtt. Egészséget, házi békét, vagyont, családi boldogságot, gyakran még a becsületet és a tisztas nevet is áldozatul dobják ez istennő oltárára. Erkölcsei és anyagi romlás a léhaság leggyakoribb következménye. Egy leány sohasem beteg, fáradt vagy lankadt, ha arról van szó, hogy bálba menjen; de vasárnap, hetenként egyszer a templomba menni - sok kifogása van: a korai óra, a templom hidegsége stb. Báli ruhára, mulatságra mindig jut pénz, de ritkán jut a szegénynek, ha jön, és meleg ruhát kér. Borzalmas a nagyvilág lázas sürgés-forgását figyelni, milyen szüntelen igyekeznek az emberek mindenben részt venni, miként áldozzák fel e sürgés-forgásnak éjszakáikat, vagyonusukat, egészségüket, csak hogy pompázzanak, hogy ünnepelessenek. Hacsak ugyanannyi erélyt ugyanannyi buzgóságot fejtenének ki, hogy p.o. a szegényeket megmentse az ínségből, vagy hogy más irgalmas cselekedetet vigyenek véghez! A léhaság ezen kívül a gögőt is társul veszi; az ember azt hiszi, hogy jobb, mint más, és nem szeret az alsóbb osztállyal érintkezni. Végül is üres szokások, külsőségek nyomorult rabszolgája lesz, szelleme elsorvad és megmerevül. Hol található itt az ember aranyszabadsága, hol marad a szív és szellem fölvirágzása? A szív hangja elnémul a léhaság alatt, minden csak az ildom, az etikett és toiette körül mozog. Ilyen viselkedés mellett üres lesz a szív, és ha elérkezik az öregség, a lélek eltikkad és a szívnek el kell száradnia. Akkor sokan a léha jámborsághoz folyamodnak, színpaddá teszik a templomot, a szegényeket és a vallást. Ekkor is csak külsőleg mutatnak, de bensőleg nincs sem hitük, sem odaadásuk, sem szeretetük. Igen sokszor a haláltól való félelem a motorja ennek a

jámborságnak. Következményeiben irtózatos a léhaság. Vigan és vidáman mennek bele az emberek, míg aztán bekövetkezik a kijózanodás. Azért, óh ember, gondold meg, hogy minden hiúság azon az egyen kívül, hogy Istent szeresd s egyedül Neki szolgálj. Jegyezzétek ezt meg és ne ámíttassátok el magatokat a világ nevető arcától.

Jókedv és öröm()**

Jó ember szívében öröm és vidámság lakozik. A jámbornak, kinek lelkiismerete tiszta, ki Istenbe helyezi bizalmát és reményét, bizonyára derű lakik a szívében. A komor jámborság nem kedves Isten előtt; mert ő szereti a derűsen tiszta szívet, mely aggodalom és idegenkedés nélkül, nyíltan szól Hozzá. Minden jajgatásnál és panasznál jobban képes a valóban jámbor kedély megingathatatlan derűtségével elviselni a sors csapásait. Minden anya előnyben fogja részesíteni derült gyermekét a mogorva fölött. A búslakodás mitsem ér, csak megnehezíti az életet. Ha igazán Istenben bíztok, akaratában megnyugosztok, úgy majd megjön a valódi derült kedély is, és be fog vonulni szíveitekbe.

A gondolat()**

A gondolat a halhatatlan szellemről tanúskodik. Lehetetlen tapasztalat alapján megmagyarázni a gondolatot, de az szellemi úton majd lehetséges lesz. A gondolat annak az egyénnek a titka, aki azt gondolja; létezik, mégsem látja senki. Mindenki gondolkodik, s mégsem tudja egyik a másikáról, hogy mit gondol. A bolond és hülye gondolatéletében oly dolgok történnek, melyeket az emberek még csak nem is sejteneek! Mert a gondolatkamrácska mindenki előtt zárva marad, ha a gondolkodó nem tudja magát kifejezni. Nagy ereje van a gondolatnak, e tényleges életnek. Ok és okozat él a gondolatban. És ezt a felfoghatatlan élő valamit ti csak az anyagi agyműködésből akarjátok származtatni? Miért nem gondolkodik az állat, miként az ember? Hogyan lehet tagadni a gondolat mögött a szellemet, az értelmi motort, ha benne értelmi nyilatkozatot vesz észre az ember? Ok és okozat egyenlő, és ugyanattól a mozgatótól ered. A szellemek gondolat útján beszélnek. Az emberek is hatással lehetnek egymásra erős akarattal párosult gondolattal. A gondolat által helyezzük át ma-

gunkat távoli helyekre és szellemileg látjuk ezeket. Köteteket összeírhatna az, aki a gondolat történetét és okozatait akarná megírni. Gondolkodjatok jól és igazságosan, uralkodjatok gondolataitok felett, nyomjatok el benne mindent, ami benne rossz és tisztátalan. Minden ember érezni fogja, hogy két fajta gondolata van: saját és kívülről jött, megpendített gondolata. A sajátod benső, belőled, a megpendített a téged körülölelő szellemvilágból jő; e közt van jó és rossz indítás is. Minden ember önmagával beszél, és kétféle módon gondolkodik, úgyszólván párbeszédet folytat. Nem vezet ez titeket arra a gondolatra, hogy olyankor a titeket környező szellemekkel beszéltek? Magyarázzátok ezt meg magatoknak. Nem ez a leghelyesebb magyarázat? Úgy van, az emberek gondolkodó világot alkotnak, és őket a szellemeknek ugyancsak gondolkodó, de láthatatlan világa környezi. A gondolatoknak ebből az összefolyásából keletkezik az emberek beszéde és tette. Vannak tehát megtestesült és felszabadult, testet öltött és testetlen gondolkodó lények; keressétek ki ezekből a kettős hatásokból a saját és az idegen gondolatokat.

A türelem()**

Első sorban elmélkedjünk kissé az Isten türelme felett, melynek például kell szolgálnia. Türelemmel hallgatja ő meg kéréseteket és könyörgéseket. Hogy mily végtelen nagy az Isten türelme, azt önmagatokon ezerszeresen tapasztaltátok. Egyszer buzgón kértek valamit, de alighogy elnyertétek, elfelejtitek megköszönni és nyomban más kegyelmet kértek. Türelemmel nézi Isten a bűnöst, ki szent nevét meggyalázza, őt félreismeri, törvényei ellenére cselekszik, és kegyelmét hálátlansággal viszonzza. Óh, mennyire türelmes Isten az ember és a szegény, eltévelyedett szellemvilági lények iránt! Ő szeretettel büntet. Igen, Isten türelme kimeríthetetlen. Ember, légy te is türelmes! Ne csüggedj, ha javulásod lassan halad. Ne akarj egyszerre tökéletessé lenni. Küzdj türelemmel és kitartással. Ha az évek folyamán csak egy hibáról tettél is le, világosabban gondolkodsz, és Istent bensőbben szereted, úgy adj Neki hálát a haladás e fokozatáért. Ne csüggedj, ha kicsiny kellemetlenségek kihoznak sodrodból, hiszen már a javulás szándéka is egy-egy előre tett lépés. Kezdd el a csekélységeken, gyakorold türelmedet a mindennapi életben. A türelem

gyakorlatát az abc-nél kell kezdened. Mások hibái és gyarlóságai iránt légy még türelmesebb, mint önmagad iránt. Te nem látsz be bensejükbe, küzdelmeik és kísértéseik idegenek előtted. Te nem tudod, mily szellem az, aki téged és türelmedet próbára teszi, nem tudod, vajon nem uralkodik-e már igen erősen természetén? Igen barátom, türelmed legyen mások iránt kimeríthetetlen, mert csak akkor kívánhatsz másoktól magad iránt is türelmet. Jézushoz hasonlóan legyetek türelmesek, tekintsetek fel Őreá; illetve-e üldözőit csak egyetlen türelmetlen szóval is? És ti türelmetlenkedtek? Isten ments! Küzdjete le minden kellemetlenséget és gyakoroljátok magatokat a mennyei türelemben.

Az érzés()**

Az érzés a szellemből fakad, a lélek és a halhatatlanság szava az. Kétféle érzés van: szellemi és testi. Ha a szellemi érzés megszűnik a testben, ez a test halálát jelenti; tehát minden érzés mozgatója és irányítója a szellem. A szellemi érzés még akkor is a szellem tulajdona marad, ha már levette az emberi testet. Emberek között az érzés, a rokonszenv és ellenszenv tekintet és szó útján fejeződik ki. Boldoggá vagy boldogtalanná tesz, örömet vagy fájdalmat okoz. Ezen a világon minden testileg vagy szellemileg érezhető. A szellemi érzés ismét bizonyoságot tesz a halhatatlan szellemről, aki a testet megeleveníti. Az érzést még szavak nélkül is kifejezhetjük akarat által; amit az ajaknak tilos kifejeznie, elmondja azt sokszor a tekintet. Az érzés megindítja a szívet, cselekvésre ösztönöz és akarattal párosulva mindenható. Mégis valami titokzatosan élő van az emberben láthatatlanul, mit sokszor nem tud magának megfejtani. Érzés nélküli ember nem létezik, de igenis van rossz és visszás érzésű. Lássátok, az érzés megfoghatatlan, mégis létezik nemcsak az emberben, de minden élő lényben.

Rendes kérdés: hogy érzed magad, mit éreztél? Oh, szellemek és emberek, mily sok mindent éreztetek ti: szeretetet, gyűlöletet, vágyakat, megbánást, részvétet, mert mindent, ami létezik, érezni kell. Az érzéstől függ, vajon boldog vagy-e vagy boldogtalan, egészséges vagy beteg. Ahány élő lény, annyiféle különböző érzés! Az egész világon nem létezik két teljesen egyformán érző lény. Az egész min-

denség érzést lehel; minden érzi az élet érverését. És ha valaki azt mondja: ne higgy a halhatatlanságban, - úgy mondd neki: el kell hinned, mert érzem.

Engedelmesség()**

„Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami Istené.” Ezekkel a szavakkal bizonyítja Jézus az engedelmességet Isten és a törvény iránt. Egyszersmind a halálig való engedelmességnek is fényes példája ez. Ellenkezés nélkül engedelmeskedett mennyei Atyjának, ellenkezés nélkül engedelmeskedett azoknak, kik őt megfeszítették, ő, aki ellenségei legyőzésére minden hatalommal bírt. Engedetlenség okozta a szellemek bukását, a bűnt és a világ minden nyomorúságát. Engedetlenség nélkül semmiféle ellentét, semmi rossz sem léteznék. Mindenki, aki e földön él, engedetlensége következtében bukott szellem. Tegyétek tehát jóvá a hibákat az isteni törvények iránti engedelmesség által. Jézus megismertette veletek a törvényeket. Alkalmazkodjatok az életviszonyokhoz, melyekbe ő helyezett titeket, mert bizonyos, hogy az életben minden valamilyen isteni célból történik. Ne lázongjatok; Isten rendelte ezt így el. Elsősorban ti javuljatok meg, azután javítsátok csak meg a világot. A felfordulás békétlenséget és nyomorúságot okoz. Létetek megfejtése az, hogy azokba a viszonyokba beletaláljátok magatokat, melyekben élnetek kell. Engedelmeskedjétek azoknak, akik hivatva vannak nektek parancsolni. Jobb engedelmeskedni, mint parancsolni.

Tanuljatok alázatosságot az engedelmességben, mert aki meg nem tanulja emberkorában, annak szellemkorában kell azt megtanulnia, mivel a túlvilágon is kényszerítő törvény uralkodik.

Szellemelek()**

Mindnyájan örökké élő, halhatatlan szellemelek vagyunk! Lássuk tehát a szellemelek fokozatait Először: Isten, öröktől fogva örökké élő, teremtő szellem, minden élet ősforrása, atya-szellem, akiből mindannyian születtek, ő a kezdet és vég, minden a mindenségben. Végtelen, tökéletes, örök bölcs szellem, az örök szeretet! Ő minden életnek és létnek teremtője, és atyja, úr minden felett. Másodsor: az Isten szelleméből keletkezett elsődök a bukás előtt teremtett tökéletes szel-

lemek, a megváltó Fiú. Harmadszor: az emberi szellemek, vagyis a bukás után teremtett szellemek; ezekből lettek jók és rosszak. Itt három csoportra oszlik e szellemek teljessége: jónak maradt embriószellemekre (kik később felnőtt, erős tökéletes szellemmé váltak - *szerk. megj*), kiket angyaloknak nevezhetünk, mivel már mindenre külön elnevezésre van szükségetek; - azután bűnbánó szellemekre, akik emberekké lettek; végül ellentétes szellemekre, kik minden törvényen kívül helyezkedtek, és kiket az emberek ördögöknek vagy démonoknak neveznek. Ezek arcátlanul szembehelyezkednek Istennek, kísértők és ellentétes befolyást gyakorolnak. Nagyjából ezek képezik a szellemek főbb csoportjait Az ember testet öltött szellem. Már most lássuk, vajon csakugyan annyira elvált-e szellemi testvéreitől?

Szellemi közlekedés()**

Mióta a világ áll, mindig megvolt a szellemi közlekedés¹ is. Tudatosan és öntudatlanul emberek és szellemek mindig közlekedtek egymással. A mennyei élet belenyúl a földi létbe. A szellemvilágnak belenyúlása az emberi életbe mindig fennállott, és mindaddig fenn fog maradni, amíg csak emberek és szellemek lesznek. Azért nevetéséges eltiltani akarni a szellemi közlekedést. Megtilthatjátok-e az életet és a lélegzést? Nos, amíg minden él és lélegzik, mindaddig egyek lesznek emberek és szellemek. Az utolsó 30 év alatt (1888) a szellemi közlekedés rendszert és nevet kapott, bizonyos kifejezett hitté és bölcseletté vált; éppen most, amikor a nihilizmus és materializmus minden szellemet meg akar ölni. Oh, bizonyára Isten rendelte ezt így. *Spiritizmus, médium, perisprit*: új szavak. Eleinte bártortalanul súgták egymásnak az emberek e szavakat, de most már a lexikonban is fellelhetők. Ez haladás - jele annak, hogy a spiritizmust nem lehet megsemmisíteni a sok ellenségeskedés dacára sem. A görögök közlekedtek isteneikkel, Sokrates az úgynevezett „daimonjával”². Az indus és egyiptomi papok, Izrael népe, mind közlekedtek szellemekkel, angyalokkal, földöntúli lényekkel. Jézusnak is megjelent Illés és Mózes, kik tanítványainak is láthatók voltak. Így az ókor

¹ Amit ma inkább kommunikációnak neveznénk (*a szerk*)

² A görögök még nem használták a „szellem” kifejezést.

tele van szellemi jelenésekkel és közlekedéssel. Sőt a jelenlegi pogányok között is sokszor akadnak médiumokra és szellemi közlekedésre. Ez tehát oly tény, melyet letagadni vagy elvitatni nem lehet. „De a 19. században nem volna szabad megtúrní a varázslatot és a kísértetekben való hitet”, mondják felháborodva az emberek. Ez azonban nem varázslat, hanem egész természetes, természeti törvényeken nyugvó dolog; csak hogy e törvények nekünk még ismeretlenek, idegenek, és most kell kikutatnunk őket és megismerkednünk velük. Gondoljunk csak a katolikus egyház csodáira, azokat hinni kell; nem egyebek ezek, mint a szellemek kinyilatkoztatásai az emberek előtt, s ezeknek médiumait gyakran szenteknek nevezték. Az egyház azt állítja, hogy a spiritisták csak az ördöggel közlekednek; azonban, amint a rossz szellemekkel való közlekedés lehetőségét elismerik, úgy logikus szükségszerűséggel kell a közlekedés lehetőségét a jó szellemekkel is megengedni. Hiszen maga az egyház vallja, hogy az úgynevezett szentek is közlekedtek az ördögökkel és angyalokkal. Mindenben példaképünk: Jézus is közlekedett szellemekkel! Persze az apostol figyelmeztet: vizsgáljátok meg a szellemeket! De ezt meg is teszi minden komoly spiritista, szigorúan fogja bírálni a szellemeket - jó szellemek nem vonják ki magukat a vizsgálat alól - és a szerencsétlen szellemekért imádkozni fog, és Isten meg fogja mutatni neki a helyes utat. A szellemi közlekedésnek kell megmentenie az emberiséget a hitetlenségtől és a megrontó anyagiasságtól. Ezer szellemhang kiált felétek: élünk és létezünk! Gondolkozzatok emberek éltetek felől! És ez a figyelmeztetés a gonosztól eredne? Valóban nem! Megnyíltak az ég zsilipjei. Isten hozzátok küldi szellemeit, hogy az örökéletről bizonyosságot tegyenek nektek. Hogy a szellemi közlekedéssel visszaélés történhetik és történik, az bizonyos, de ez nagy bűn! Hiszen az emberek előtt kezdettől fogva semmi sem volt szent. Szinte érthető, hogy az az emberiség, amely Istenét tagadja, és minden vallást kinevet, a szellemtannal is csalást, gúnyt és csúfot űz. Lássátok meg ebben is az ellentét munkáját, mely minden jóba és nemesbe beleavatkozik, hogy megrontsa. Mert mások hitetlenek és Istent gúnyolják, azért mi is ezt tegyük és elhanyagoljuk-e a hitet? Miután mások rosszat űznek a szellemi közlekedéssel, azért mi is elejtsük azt? Nem, mert ezzel csak fegyvert

szolgáltatnánk az ellentét kezébe. Mi megtartjuk fegyvereinket és bátran akarunk harcolni azokkal a bűn ellen.

Az eredendő bűn()**

Azt mondja az egyház, hogy mindnyájan az eredendő bűnben születünk. Igaz, úgy van, mindnyájan bukott szellemek vagyunk, kik javulásunkra küldettünk a földre. Így magyarázható meg az eredendő bűn, mint olyan bűn, melyet mindenki magával hoz testöltésekor. Bűneink nem egy emberpártól erednek, a keresztség egymagában nem képes lemosni e bűnt; mi magunk vagyunk bukott, Isten törvényétől eltért szellemek. Bűnhődés, megtérés és vezeklés céljából küldetünk a testöltésbe. Mi tiszta szellemek voltunk, tisztának és jónak teremtett minket az Isten, de engedetlenség és gőg okozta bukásunkat. Az egyik többet, a másik kevesebbet vétkezett, az egyiknek nagyobb, a másiknak kisebb bűnhődésre van szüksége, mind-egyik elveszi büntetését abban, amiben vétkezett; mert minden bűn önmagát bünteti meg. A gonoszság és a kísértés a szellemek bukásának és az emberré levésnek eredete.

Törvény és ellentét()**

Habár a „Szellem, erő, anyag” című műben e felől már világosan nyilatkoztunk, ehelyütt is egy kis magyarázatot akarunk felőle adni. Melyik az a törvény, amelyet az újonnan teremtett szellemek, amelyet mi mindnyájan követni tartozunk? Az engedelmesség, az Isten iránti szeretet és hit az. Engedelmes követése mindannak, amit Isten elsődjei útján nekünk előírt. Engedelmeskednünk kellett volna a minket képző és nevelő igének és törvénynek; határok közé voltunk állítva, a szabad akaratnak apránként kellett volna fejlődnie, kipróbáltatnia, megacélosodnia; ekképpen kellett volna az elsődök vezetése alatt képződnünk és tökéletesednünk. Jóságunkat, értékünket, engedelmességünket ki kellett próbálni, mert próba nélkül nincs haladás. Feladatot és munkát bíztak ránk, és minden mód megadatott nekünk, hogy jók és hűségesek maradjunk. És mégis hibáztunk, mégis sokan elbuktunk, és elbuknak az újonnan teremtett szellemek közül. De sokan tisztán maradnak a büntől, tökéletesednek a jóban, az emberré levésre - mely a szellemekre nézve nagy büntetés - nincsen szüksé-

gük. Ebben ismerjétek meg a törvényt. Az ellentét engedetlen, dőlyfös, bűnös, egyszóval gonosz. Mi őt ellentétnek nevezzük, mert mi föltétlenül tagadjuk, hogy létezhetne abszolút gonosz, valami démon, aki ugyanolyan erős a rosszban, mint Isten a jószágban. Az ellentét jó volt, csak elszakadt, elpártolt Istentől, vezekelnie kell és vezekelni is fog, mire ismét törvényessé válik.

Fösvénység()**

Rut vétek a fösvénység. Ha a tékozló még annyira hibás is élvezetvágyában, legalább másoknak van belőle anyagi hasznuk, mert adakozik; de a fösvény mindent elsorvaszt maga körül, önmaga pedig nyomorult, örömtelen életet él. Ő csak a férgek és molyok számára gyűjt, és milyen keserves lesz számára a halál, mikor összehalmozott vagyonát itt kell hagynia! A fösvény szelleme mintegy megmerevült, elnyomorodott, és minden szellemi élet, valamint minden érzés meghalt benne. Fölbredése a túlvilágon, megfosztva fölhalmozott kincseitől, rettenetes. Vádolják őt most mindazoknak könnyei, akiket ridegen visszautasított, azoknak a szerencsétleneknek sóhajai, kiket nem segélyezett: segíthetél volna és nem tetted! Ezek akkor valóssággal pokoli kínok lesznek. A fösvénység kezdete: nem szívesen adni. Nagy és kicsinyes fösvénységet különböztetünk meg; utóbbi sokaknál nagyon is gyakori a mindennapi életben. Azt ajánlom mindenkinek, aki ezt az ellenséget magában érzi, irtsa ki azt minden akaraterejével, mert az lélekölő. Minden, amivel e földön bírtok, csak kölcsön adott adomány, nem a ti tulajdonotok, s azért adatott nektek, hogy vele másokon segítetek. Igen, igen, adjatok, adjatok, váljatok meg a földi vagyontól, akkor könnyű lesz halálotok. Önmaga nélkülöz és másoknak ad: ez az igaz ember életútja. Jaj annak, aki elfelejti Istenét és embertársát az arany miatt, s lelkét a mammonnak adja el! A megtorlás hosszú és keserű útját kell majd megjárnia!

A pénz, az aranyborjú()**

Azt mondják, hogy a művelődés és a haladás idejében élünk. Az emberiség művelt, tudományos és felvilágosult. Igen, mindez lehet, csak nem keresztény. Pogány, mert bálványt szolgál, mert az aranyborjút,

a pénzt s újra a pénzt imádja! Amiként egykor Izrael gyermekei körül táncolták és imádták az aranyborjút, hasonlóképpen táncol most az emberiség aranyborja, a pénz körül, imádva azt. Gyors meggazdagodás, szép ruházat, palota, fogat, finom asztal, megtisztelő állások, címek: ez a mai emberek fő törekvése. És hol marad az Isten? Bizonyára nem azok ellen kelünk ki, akik szorgalom és munka által a legfontosabb találmányokat fedezték fel; de miért nem gondolnak a legtöbben minden munkájuknál Teremtőjükre, ki nekik az észet és az értelmet adta? Miért gondolnak csak a világ előtti hírnévre és a pénzre? Azt hiszitek, hogy már mindent kinyomoztatok? A tudomány sohasem végzi el feladatát. Darwin felfedezte a kiválasztás teóriáját (mely teória csupán, de nem szilárd tény) és íme, ez az elmélet a természettudósok imádott aranyborjúja lett! És mi lesz majd akkor, ha idő multával, mely mindig új meg új dolgokat hoz magával, e teória is helytelennek fog bizonyulni? Majd mindenkinek megvan az aranyborjúja, melyet előbb ő, azután a többiek imádnak. Elsőnek többnyire a tanuló ifjúság imádja az új eszmét és új elméletet, különösen ha az anyagelvű. Azután jön a nép, a szegény nép, melyet ideoda rángatnak, mely világosság után vágyakozik, és lidércfény után fut. A valóban tudományos embernek sohasem kellene kilépnie a feltevések útjáról, ha nincs feltétlen bizonyítéka. A materialisták előszeretettel állítanak vakmerően olyasmit, amit pedig még bizonyítani sem tudnak. Ezek az aranyborjú mellett még egy testet öltött borjút is imádnak. A nihilisták önmagukat imádják, saját kevélységüket, a világ felszabadításról és egyéni szabadságról táplált hamis, romlást hozó eszméiket. Eszközeik rosszak és vétkesek, mégis körül hordozzák aranyborjújukat az emberek megtévesztésére.

Sok asszony aranyborjúja a divat, a pipere, a tetszésvágy. A férfiaké az élvezetvágy, játék, multság, asztali örömök és mindnyájéé a pénz. Óvakodják mindenki a titkos aranyborjútól, melyet keblében rejteget és imád; sokszor a saját énje az! Pedig mily boldoggá tehet a pénz birtoka, ha a szegénység enyhítésére, a szükségben levők segélyezésére, hasznos intézetek létesítésére szolgál, viszont mily szerencsétlenné tehet, ha a bűnt szolgálja. A pénz áldássá, a pénz átokká lehet. Valóban, az emberiség előtttem ma rosszabbnak és sivárabbnak látszik, mint Izrael népe volt, midőn az aranyborjú körül táncolt, mert

most sok istent táncol körül. Manapság ízléstelen dolog hű kereszténynek és istenhívőnek lenni. A legtöbben vállat vonnak, mondván: „Hiszen az ilyen értelmetlenséget nem lehet elhinni. A biblia emberi tanítások összeállítása, mely az akkor élő emberiségre volt szabva!” De senkinek sem jut eszébe elolvasni egyszer a bibliát, s belőle kiszedni és megtartani az arany szemecskéket. Így csak lebecsmérik a bibliát, az evangéliumot, mint értelmetlenséget, és mint együgyű emberek költészetét, ellenben az árfolyamokat szorgalmasan olvasásák, a tőzsdén játszanak, és rövid idő alatt sok pénzt szereznek össze. Mindenki meg akar gazdagodni, nem törődve vele, ha azáltal mások koldusbotra jutnak is. A nagyok hajhásszák a pénzt, s a kicsinyek követik őket. Vajon a világ jobb, okosabb, gazdagabb lesz-e e pénz utáni törekvése által? Emeli-e az ipart, művészetet, tudományt? Kevesebb lesz-e a szükségben szenvedő? Különösen az úgynevezett világvárosokban megfogyatkozik-e a testi és lelki nyomorúság? Nőnek-e belőle erős, lovagias férfiak, derék szorgalmas asszonyok? Feleljétek meg ti magatok: az arany utáni kapkodás csak szélhámos-ságot, múlt dicsőséget, csillogó tiszteletet, erkölcsi és anyagi romlást hoz. És mégis majd mindannyian ez aranyborjú után törekednek, és sokan, akik nem tudnak célt elérni, szélhámosokká, tolvajokká, vagy öngyilkosokká lesznek. Szükséges volna, hogy erős hitű lelkek belemarkoljanak, és megszabadítsák az embereket attól a hiú ábrándtól, hogy minden boldogság alapja a pénz. Mindenekelőtt az egyház és a tudomány felelős érte; hozzájuk kiáltom figyelmeztetésem: Ne engedjétek az embereket az aranyborjút imádni!

Tudományosság()**

Minden tudományok tudománya: Istent elismerni és szeretni. Ha még annyira tudós és jártas is az ember a tudományokban, de nem ismeri Istent, akkor minden tudománya bizony csak töredék. Mert csak aki Istent elismeri, nyerhet helyes fogalmat az egész teremtésről, csak az előtt fog megnyílni a lét titka, s fogja megérteni azt, ami az istentagadó előtt zárva marad. Mi hasznod, ha a bölcselők műveit ismered, de nem ismered az Istent, aki minden élet és értelem forrása? Mi hasznod, ha az élet keletkezését az anyagban keresed és vakondokhoz hasonlóan a földet túrod? Tudományod hiú fércelmény marad,

ha nem tekintesz föl Isten világosságához. Amely tudomány az Isten elismerésén épül föl, az soha sem fog elmúlni. Az emberek műve hézagos és hibás, egyedül Isten tökéletes. Azért építs mindent Istenre, amit tenni, kutatni és tanulni akarsz, akkor megtalálod az igazságot, mert azoknak, akik őt kérik, Isten megadja a megismerést.

Fogadalom és eskü()**

Jézus mondta: Ne esküdjeteK. Beszédetek legyen: igen-igen, nem-nem; ami azon túlmeK, az ördögtől vagyon. A földön bevezették a meghiteltetést és az esküt, hogy megerősítsék valamely dolog állítását, az igazságot. Az embereknek hazugságra való hajlama miatt vezetett be az eskü, azonban ez nem teszi kevésbé igaztalaná és megbízhatatlanabbá az embereket. Az eskü és a bizonykodás tehát a hazugság és hamisság következménye; Isten nevével akarnak kötelezni, és így jutni közelebb az igazsághoz. Becsületes ember az igazat mondja és eskü nélkül is megtartja szavát, míg a becstelent semmiféle eskü sem gátolja a hazudásban, következésképpen helyesen mondta Jézus: ne esküdjeteK! Az esküszegésért a világi ítékezés és a közvélemény ítélőszéke előtt büntetés jár, legfőképpen azonban Isten előtt. De az emberek megesküsznek oly dolgokra, melyeket nem tudnak megtartani. Az ilyen esküvésekkel sokat vétkeznek, sokszorosan megszegik Isten parancsát. De mentséget ezekre mindig találnak az emberek, mert sajnos az eskü is csupán alakisággá süllyedt. A legkevesebben törődnek azzal, hogy hűségesen meg is tartsák esküjüket. Nagyon következetlen dolog azt mondani, hogy az esküszegés az eskü következménye. Az esküszegés az emberek gyöngeségének és könnyelműségének következménye. Miért esküszteK meg gondolatlanul, anélkül, hogy előzetesen komolyan megfontolnátok: meg tudom-e tartani eskümet? Magában véve az eskü nem véték, de az esküszegés már az. Aki esküvel már lekötötte magát, az tartsa azt meg utolsó leheletéig minden erejével, és az Isten segíteni fogja. Ne mondjátok, hogy a természet és a szenvedély erőmnél hatalmasabb; nem tarthatom meg eskümet. Az nem igaz, mert a bünbe való beleegyezés előzi meg az esküszegést. Ti nagyon jól tudjátok mikor az esküszegés útjára léptek, tartsátok tehát vissza magatokat, és ne tegyéteK azt. Ahol nincs beleegyezés, ahol a kötelességérzet és az erős akarat uralkodik,

ott van Isten kegyelme és védelme is; az ilyen ember küzd és győz.

A kisigényűség()**

Szerencsés az, aki mértékletes. Aki kevéssel meg tud elégedni, az elégedett lesz. Mégis a legtöbb ember viszonyain felül él, innen ered az általános panasz és elégedetlenség. Ne törődjél azzal, mennyivel van jobb sorsuk másoknak; nézd, mily sok él rosszabb sorsban, mint te. Törődjél bele helyzetedbe, és adj hálát Istennek azért, amid van. bizonyára szellemi haladásodra nézve a legmegfelelőbb helyzetben vagy.

Amint életviszonyaidba belé helyezkedsz, és nem igyekszel azokon túlemelkedni, boldog leszel. Nem változtat azon az örökös zúgolódás és javítani akarás, csak még boldogtalanabbá tesz. Ne zúgolódjatok Isten ellen, ha keményen fog a sors benneteket, korholjátok önmagatokat, amiért nem tudtok belehelyezkedni sorsotokba. Legyetek azért kevésigényűek, hálásak, és törődjétek bele az idők járásába.

Élvezetvágy()**

A világon csak mulandó élvezetet talál az ember. Egyik mulatságból a másikba veti magát, de a szíve hideg és kielégítetlen marad. A test megöregszik, sokszor beteg lesz, és az egész élet nyugtalan álmhoz lesz hasonlatos. Az ember akkor nem talál támaszt, sem vigaszt, nemesebb énjét az élvezetvágyban tékozolta el, elpocsékolta az életét; előlről kellene kezdenie, és mindent jóvátennie. Az élvsóvár ember életének vége szomorú, de még szomorúbb felébredése a másvilágon. Ilyen szellem sokszor még sok ideig a földön élőnek véli magát, és szerencsétlenül bolyong a földön (ld. Vay A.: Tanulmányok a szellemvilágból). Az élvsóvárság olyan, mint az emésztő tűz, mely az ember kebelében minden nemesebb hajtást felpörköl, kiéget. Ha azután betegség vagy megpróbáltatás éri a szerencsétlen elvakultat, akkor utoléri őt a kétségbeesés, s őt gyakran az öngyilkosságba kergeti. Hite elhervad, élvezetvágya eltemeti őt. Az élvezet élet még senkit sem boldogított igazán. Végül minden élvezet elkopik, ízetlenné lesz; a sokféle élvezet és gazdagság dacára megszűnik az élvezés érzése. Óh, minő hiú kép, az emberi életnek minő délibábja ez az emésztő élvsóvárság! Földi ifjúság vigyázz! És ha netalán már az

élvezetvágy örvényének fenekén állsz is, fordulj vissza, mielőtt késő lenne, mielőtt elnyelne a sötét mélység. Megálljatok, legyetek józanok és okosak!

Igazságosság()**

Az emberek igazságossága bizony csak silány töredék, egyedül Isten igazsága örök. Ő, aki ismeri az emberek szívét, és értelmét, ő aki előtt semmi sem titok, ő maga az igazságosság. Az emberek igazságossága, az országaik erkölce, szokása és törvénye szerint változik. Ami az emberek előtt igazságtalannak tűnik fel, sokszor igazságos az Isten előtt, és megfordítva. Az emberek igazságossága önmaga fölött ítél. Jézus senkit sem ítél el; Istenre bízta az ítélkezést. Nagyon elővigyázónak és szigorúnak kellene lennie az embernek az igazságszolgáltatás gyakorlásában, és igyekeznie kellene Isten igazságossága szerint cselekedni. Nehéz felelősség terheli a bíró lelkiismeretét; csak igen alapos vizsgálat után lenne szabad ítélkeznie. Az emberre nézve igen nehéz dolog igazságosan gondolkozni és cselekedni, mert előítéletei kötve tartják. Senki sem láthat a másik lelkébe. Aki igazságos akar lenni, az mindenekelőtt telítse meg szívét meleg felebaráti szeretettel, mérlegeljen mindent lelkében, és kérjen szellemi megvilágosítást Istentől. Az igazságos Isten maga a szeretet. Minél kevesebbet ítélkeztek, annál igazságosabbak lesztek. A gyors ítélet meggondolatlan, tehát igen könnyen igazságtalan lehet. Türelem és szeretet azonban igazságos ítélkezésre vezet.

Társaság()**

Egyszer már megmondtuk, hogy nem jó az embernek egyedül lennie; legyen az ember társas lény. Képezzetek egy nagy családot, kölcsönösen támogatva, segítve egymást, jó értelemben legyetek társas lények, nem a rosszban. Sokan azt hiszik, hogy a társas érintkezés abból áll, ha sok látogatást tesznek, mulatságokon vesznek részt, egyik szórakozásból a másikba sietnek, sok emberrel találkoznak anélkül, hogy segítségükre lennének, megítélve, megbírálvá és gáncsolva őket. Nem, mi nem ezt a társas szellemet értjük. Képezzetek magatok körül kedves és rokonszenves baráti kört, s ahol nem szükséges anyagi segítséget nyújtanotok, ott adjatok szellemi segítyt, adjatok

vigaszt. Egy jó szó sokszor fölér egy falat kenyérrel. Igyekeztek a titeket körülvevő embereket szellemesítően, felemelően befolyásolni. Adjatok jó példát, tanuljatok másoktól, és kövessetek minden jót. Íme így értelmezzük mi a nemes és szellemi emberek jó társas életét.

Lelkiismeret()**

Kérdezzétek meg azokat, akik nem akarnak hinni a halhatatlanságban, meg tudják-e határozni, hogy mi a lelkiismeret? Bizonyára hosszú értekezést fognak tartani felőle, de nem fogják tudni megmagyarázni. Miként a gondolat és érzés, úgy a lelkiismeret is a szellem bizonyítéka. Mindenki benne rejlik e láthatatlan beszélő valami, amit lelkiismeretnek nevezünk. A legtökéletesebb ember sem szabadul tőle. Megmozdul, és még annak kebelében is szól, ki őt megsemmisíteni szeretné. A lelkiismeret a szellemetek, a ti jobbik énekek szava. Hányszor mondja bensőd hangja: ne tedd! Gondoltál-e valaha rá, hogy megfejtsd e rejtélyes hangot? A lelkiismeret sohasem szól másként, mint csak jól és helyesen, ő az az isteni szikra, mely minden szellemben benne van, mely el nem halhat, meg nem romolhat, és mely a leggonoszabbat is javulásra készíti. De hányan parancsolnak hallgatást e hangnak, szórakoznak, elkábítják magukat, hogy meg ne hallják. Mégis vannak órák, midőn előlép és megkínozza a bűnöst.

A lelkiismeret nem hal meg a testi feloszlással. Miután szellemi tulajdonság és a szellemben van, így vele együtt él tovább. Kedves barátom, mélyedj el lelkiismerettedben, vizsgálj meg, engedj szóhoz jutni, és akkor bizonyára megmutatja neked a helyes utat. Az igaz ember nem fél lelkiismeretétől, csak az igazságtalan nem szereti megvizsgálni lelkiismeretét. De ez mitsem használ, mert elkövetkezik az a nap, amikor lelkiismeretted előtt be kell számolnod. Nagy kincs és védelem a lelkiismeret, melyet Isten helyezett szívedbe. Használd fel azt, óh ember!

A hit()**

„Akinek annyi hite van is, mint egy mustármag, az hegyeket képes elmozdítani.” így mondta Jézus. Az újtestamentum a hit csodaerejének sok példáját jegyzi fel. Az emberek látták a csodákat, és hitükben

mégis inogtak. Ez gyakran megszorította Jézust. És ma is csak úgy van, miként akkor. Ha ma élne közöttetek Jézus, mint akkoriban Júdeában, csak oly gyöngye lennétek, sőt éppen úgy megvádolnátok őt, hogy Belzebub által végezteti műveit, mint az akkori emberek. Hisz ez utóbbi állítással tiszteli meg a mai világ a spiritistákat is, és mindazokat a gyógyításokat és dolgokat, amiket a jóakarátú médiumok végeznek, ma is letagadják, vagy sajnálkozva lemosolyogják. Mit tegyünk, hogy titeket a hitre buzdítsunk, ha még Jézusnak sem sikerült az embereket meggyőznie? A hitet érezni kell. Hogy a hit az erők ereje, ezt ezren bizonyították. Valódi és szilárd hit többet ér a tudománynál, mert minden tudás a hitből ered. Mi hiszünk - Istené a tudás. Egyedül ő mindentudó. A valódi hit Istenhez emel bennünket. Szellemi dolgokat hinni kell; miért tagadnád, mert nincs tehetséged azokat megérteni? Ha csak azt akarod hinni, amit megértesz, vajmi csekélyet fogsz hihetni, mert ahol a pozitív tudás kezdődik, megszűnik a hit. Pedig vannak dolgok, melyeket e földön soha sem fogsz pozitíve tudni; vajon ne hidd-e azért őket? Minő botor és igazságtalan lennél. Hiszel a szeretetben, a hűségben, oly tulajdonságokban, melyeket ténylegesen látni nem lehet, melyek csak bizonyítékaikban ékesen szólnak. Higgy tehát Istenben, a halhatatlanságban, a szellemben, mert ezernyi ezer bizonyíték tanúskodik róluk. Légy szilárd hitvedben, a hitetlenséget hagyd másoknak. Valamiben mégis mindenki hisz. A hitet nem lehet megsemmisíteni.

A boldogság()**

A boldogság nagyon viszonylagos fogalom; egyiknek ez, másiknak az képezi boldogságát. Boldognak csak az nevezhető, aki kevés követelményt támaszt az élettel szemben, kisigényű és elmélyedő gondolkodású. Ahány ember, annyiféle a boldogság eszménye. Mi nem vagyunk tökéletes boldogságra teremtve e földre, mert itt nincsen tökéletesség. Ne keressétek boldogságokat se e földön, se a földi, az anyagi dolgokban. Keressétek Istenben, magatokban, igazságos életmódokat folytán, mert csak ez ad igaz, maradandó boldogságot. Boldogoknak nevezik a gazdag, előkelő embereket. Ha valaki gyorsan meggazdagodik, rámondják: óh, be szerencsés! Soha, soha nem neveztek még valakit boldognak, aki pénzét elvesztette. Pedig ezt

talán éppen vagyónának elvesztése vezeti a valódi, az örök boldogsághoz! Nem boldogság az, amit az emberek annak neveznek! Ne külsőleg keressétek a boldogságot, szerezzétek meg magatoknak munka, szorgalom és megelégedés által. Úgynevezett szerencsések sokszor romlásra vezet, míg szerencsétlenségetek a boldogságra.

A kegyelem()**

A kegyelem Istennek ki nem érdemelt ajándéka. Az Isten kegyelmes; ezt naponta érezheted. Kegyelmet nyersz tőle érdemtelenül. Ő, kinek kezében a hatalom, ki megsemmisíthetné az ellene működő ellentétet, a rosszat, ő kegyelmet kegyelemre halmoz. Az emberek elpusztítanak, az Isten megtart. Óh ember, ne feledd Isten nagy kegyelmét! Mily kegyelmes a vétkezővel, a kis és nagy bűnösökkel! Légy te is kegyelmes, ne büntess bosszúságban, senkit se ítélj el. Veled szemben a jó Isten naponta kegyelmet gyakorol, légy te is kegyelmes. A kegyelem szeretetből ered; aki szeret, az kegyelmet gyakorol, innen van Isten hosszútűrése. Kegyelemből nyerted szellemi adományaidat, csak nem fordítod azokat gonoszságra? Vagy visszaélnél Isten ajándékaival? Óh, ne tedd ezt! Isten kegyelmi ajándékait fordítsd az ő dicsőítésére és a te lelki üdvödre. Ingyen vetted, add tovább ingyen az Istentől nyert ajándékokat: szeretetért szeretetet, és kegyelemért kegyelmet.

Az Isten és az istenek()**

Nem tűnik-e föl előttetek megfoghatatlannak, hogy az egy-isten hit e földön az elmúlt évezredekhez viszonyítva még oly rövid ideje él? Tekintsétek a földi lét végtelen múltját. Lássátok az egyiptomiakat Osiris, Isis és más isteneikkel anélkül, hogy fogalmuk lett volna az egy igaz Istenről. Azután Zoroastert, a tűz és napimádókat, az indu-sokat három istenükkel: Brahma, Siva, Visnuval. Ők sem bírják a valódi isteni fogalmat, mindnyájan bálványokat is imádnak hármas istenük mellett. Azután a görögök istenei: Zeus, Apollo, Bachus, Aphrodite stb. mind az érzékiség szellemesített formái, de egyik sem igazi Isten; továbbá az északi népek istenei: Wotan, Baldur, Freia és a kelták druidái. Engedjétek mindezeket lelki szemeitek előtt elvonnulni: mindenütt isteneket fogtok találni, de sehol sem az Istent, az

egyetlen nagy Teremtőt, az emberiség Atyját. Csupán a héberek hittek egy Istenben; és e kevésbe vett, elnyomott népből - mely távolról sem bírt oly műveltséggel és hatalommal, mint más népek - plántálódott át a többi népbe az egy Isten hit; belőle nőtt Krisztus és a kereszténység. Lássátok, a különböző vallások történelme egyszersmind a föld fejlődésének története is. Minden bolygó a szellemi továbbképződés törvényének van alávetve.

Tekintsétek a bolygót úgy, mint az embert. Ott is megkülönböztetünk gyermek-, ifjú- és érett kort. Szellemek irányítják a föld szellemi képzését és fejlődését, és ugyancsak minden fokán uralkodnak is rajta. Sőt, minden egyes népet különböző szellemcsoportok vezetnek, irányítanak. Így uralkodtak az allemannok felett a Wotan-szellemek, a druidák a kelták fölött, érzékies költői szellemek a görögök és a rómaiak fölött. A magasabban szárnyaló gondolkodású egyiptomiaikat, indusokat és perzsákat inkább bölcselkedő szellemek uralták, ők már sejtették a nagy istenséget. De az isteni csíra éppen egyik legjelentéktelenebb népbe helyeztetett, mert Isten jobban szereti a kicsinyeket a nagyoknál, és mert a hit jobban tenyészik az üldöztetés, szükség és nyomor között, mint a buja életben. Azok, kik az elmúlt istenekért rajonganak, hátrafelé lépnek. És balgák azok, akik a kereszténység és isteni hit fejlesztő, tisztító, szellemiesítő és polgáriási-tó hatalmát el nem ismerik. Szintén hátrafelé lépnek azok, akik többre becsülik a buddhizmust a kereszténységnél. Óh, ember, merítsd tekinteted a múltak ősidejébe, s nézd, mint vezette s irányította Isten a földet! Hol vannak az istenek templomai és kincsei, hol van mindazok hatalma, kik akkoriban legyőzhetetlen uralkodóknak vélték magukat! Nagynak és hatalmasnak hitték magukat, és meg sem álmodták, hogy egykor szét fognak foszlani, miként a tenger habja. Paloták, kincsek, bíbor és arany, emberi mű és istenek elmúltak, de Isten mindezek fölött örökké élt. A teremtő és uralkodó Isten, ő az egyetlen öslény és az emberiség szerető atyja. S most itt állsz te, óh ember, és istenek nincsenek. Láss hozzá, miként teljesíted feladatod e földön, mint önmagadért felelős szabad lény, mint az Atya gyermeke!

Istenszeretet()**

Szeresd Istent mindenekfelett, teljes lelkedből és minden erődből.

Vajon követitek-e ezt a parancsolatot? Kit szerettek legjobban? Önmagatokat, a földi adományokat, a földi életet, - de legkevésbé Istent! Az érzéki embernek nehezebb esik szeretnie azt, akit sem nem lát, sem nem hall, akiben csak hinnie kell. S ha azután lezárja érzéki szemeit, akkor itt áll, kizárva az érzéki világból, láthatatlanul, nem ember többé, hanem szellem, ki ugyancsak kellemetlenül érzi magát a láthatatlanok országában. Ekkor eszmél Istenre: tehát mégis van Isten? Ki változtatott át engem? A halál nem halál, én élek, tehát kell Istennek léteznie, ki engemet felkeltett. Lásd, az ilyenek azután imádkoznia kell. Istent meg kell szeretnie. Neki hálát kell adnia. Ezért óh barátaim, fogjatok hozzá az Isten szeretetéhez már itt a földön, hogy otthonra leljetek a szellemvilágban. Istent szeretni annyit tesz, mint neki élni. Legyen szívedben ő az első, kiből minden szeretet árad. Istent szeretni annyi, mint nem félni a haláltól, szívesen elhagyni mindent Őérte. Istent szeretni annyi, mint igaznak lenni, Krisztust követni. Ő szerette az Atyát; szeressétek ti is úgy, miként ő szerette. Istent szeretni annyit tesz, mint parancsait követni, és mindenütt jelenvalóságáról megemlékezni. Lássátok, ilyen szeretet a szellemi haladásnak és minden bűntől való elszakadásnak hatalmas emeltyűje. Az emberi dolgokért való gondok elfárasztanak és elernyesztenek, de az Isten iránti szeretet erőt és életkedvet ad. Soha sem inog meg az az ember, akiben él e szeretet; azért kedves barátaim, szeressétek Istent mindenekfelett!

Bizalom Istenben()**

Mily édes megbízni Istenben és kizárólag Reá támaszkodni. Én bízom Istennek hozzám, szegény eltévelyedett gyermekéhez való szeretetében. Bízom Krisztus ígéletében, hogy aki hisz, azt meg nem szégyeníti Isten. Én tudom, hogy vétkes szellem vagyok, kinek bűnhődnie és javulnia kell, bízom irgalmasságodban és segítségedben, mert erősen akarok javulni. Minden embert megkörményeznek a kísértés, a bizalmatlanság órái, az életuntság. Én le akarom küzdeni őket, szemeimet az örök célra függesztve, Istenben bízva. Oh, beh gyöngé az ember, ha nem tud hinni, és milyen jó tökéletesen bízni tudni. Ne gondoskodd agyon magad, Isten nem hagyja el a Benne bízót. Nyugodjál meg te aggódó emberi szív, bízzál a világok Urá-

ban, aki mindent irányít, a te dolgaid is javadra fogja vezetni. Nézd a mindenséget, amely Isten törvényeinek engedelmeskedik - és te gyöngé teremtnény, te akarsz vonakodni követésétől? Imádkozzál és várd ki bizalommal idődet. Isten jelen van - várj Reá - ő nem feledkezik meg rólad.

Kapzsiség()**

Esztelen, aki a földi javak után kapkod, - Ezt ugyan a legkevesebben hagyják rá, mert a bírvágy kicsinyben és nagyban sok-sok emberi szívben él. A kapzsiség különbözik a fösvényiségtől. A fösvény fukarkodik, semmit sem ad tovább, visszavonul; a kapzsiség nem éri be pénzzel, mindent magának kíván, nem takarékoskodik, ismét kiadja; de az újabb szerzés utáni szomját nem tudja eloltani. A kapzsi szeret fényben tündökölni, a tiszteltetést is megkívánja, s azt, hogy szolgálják és hízelegjenek neki. Ha gyermekeknél észreveszitek a bírvágyat, dolgozzatok keményen ellene, kényszerítsétek őket a lemondásra és az adakozásra. A kapzsi nem akar lemondani, és magától nem is von meg semmit. A szeretet és jóság távozik abból a hajlékból, ahol a kapzsiség ütött tanyát. Milyen nehéz lesz meghalniuk és azt látniuk, hogy a szellemvilágba érve, meg lesznek fosztva minden javuktól! Hogy jajgatnak majd e kapzsi szellemek! Pusztítsátok ki a kapzsiságnak még a csiráját is; kényszerítsétek magatokat, hogy oda adjátok oly dolgaitokat, amelyeket szerettek, hogy szíveteket hozzászoktassátok ahhoz a gondolathoz, hogy el kell hagynotok a földi jókat.

Perpatvar, civakodás()**

A rossz egyenetlen önmagával, azért van perpatvar. Ha mindenki jó lenne, nem lenne civódás. A gonosz küzd a gonosz ellen, és küzd önmaga ellen. Perpatvar üzi el a szeretetet és barátságot, ez dülja fel a családi életet. Rendszerint a fecsegésen, a pletykán kezdi el, és a türelmetlenségen folytatja. Ezek azok a férgek, melyek tönkre teszik az emberek barátságos társas életét. Aki őrizkedni akar a perpatvartól, az tartsa féken a nyelvét, az ismételje naponta: hallgatni arany. Ne hallgass meg semmi besúgást. Aki kerülni akarja a civódást, az ne higgyen felebarátjáról mást, mint csak amit lát, de azt is tartsa meg magának, s ne hordja tovább. A hallgatagság jó tulajdonság. Ha az

emberiség egyszerre néma lenne, megszűnnék a civódás. Sok bajt okozó eszköz a nyelv; azért legyen rá gondod, hogy a nyelved semmi rosszal ne szóljon, s akkor Isten békéje lesz benned és körülötted.

Keményiség, ridegség()**

Sok ember jellemzilárdságnak nevezi a keménységet, pedig ez tévedés. A keménység makacsság, önfejűség, de nem jellemerősség. Sokan tetszelegnek abban maguknak, hogy milyen kemények és önfejűen megmaradnak nézetük mellett. A keménységben a gőg, meg a kevélység is benne foglaltatik és még sok más hiba. A rajongó, a vallási ábrándozó, az álszenteskedő mind kemény szokott lenni másokkal szemben. Vannak emberek, akik naponta járják a templomokat, térden állva imádkoznak és amellet kőszívűek. Némelyek azt mondják, hogy az embereken szerzett szomorú tapasztalatok és csatlódások folytán lettek keményszívűekké. Ne legyetek kőszívűek, ha mások hibáznak ellenetek, részvét, megbocsátás szállja meg ilyenkor a szíveteket, ne pedig keménység. A kőszívűségnek nincs mentsége; önalkotta nyomorúság, igaztalanság ez, amit az ember önmaga ellen elkövet, igaztalanság felebarátunk ellen, ki szenved alatta. Csodálkoznak, ha a kőszívű ember érzései egyszerre utat törnek maguknak! Pedig az csak helyes: sírni a sírókkal, és örülni az örvendezőkkel. Igen szomorú sorsa van annak, aki nem érez részvétet. Kevélység és makacsság annak az oka, melynek a szellemvilágban kell majd megtisztulnia! Emberek, engedjétek ellágyulni szíveteket, legyetek jók és szeretetteljesek, ne hallgattassátok el szívetek hangját. A keménység nem egy szívet tört már meg! A kemény szót nehéz felejteni; megbocsátható, de emléke megmarad. Sok ember élete pusztult már el kőszívűség miatt. Kemény embereket csak szeretet és türelem által lehet meglágyítani, mert kő a kő ellen csak sebet ejt, és nem gyógyít. De a jóság és szeretet ellen mit sem tehet a kőszívűség, vele szemben tehetetlen, fel kell engednie.

A gyűlölség()**

Ha a nyelv civódást gerjesztett, akkor gyűlölség költözik a szívbe. Emberietlen, csúf dolog a gyűlölség. Csak a bünt és a gonoszságot kell gyűlölni. Mi azt állítjuk, hogy nincsen tartós, föltétlen gyűlölet.

Még a legmélyebb gyűlöletben is lehetséges a változás. Az emberek sokszor oly érzelmet is a gyűlölet kifejezéssel illetnek, mely nem egyéb szeretetlenségnél vagy ellenszenvnél, és amelyet könnyű lenne jobbra változtatni; de az emberek szeretik a szélsőséges kifejezéseket. A gyűlölet helyett használjuk a szót: szeretetlenség. Az ellenszenv pedig csak idegenkedést jelentsen.

A gyűlölet rendszerint csak önző, gőgös, hatalomvágyó szívekben keletkezik, mert a jó szív ellenségét sem gyűlöli. A gyűlölet nem ismeri a megbocsátást, pedig csakis ez képes őt megváltani. Vetkezték le emberek a gyűlölséget még itt e földön, ne vigyék át a szellemvilágba, mert ott kínozni és üldözni fog benneteket ez az érzés. Itt csupán testedet veted le, de tulajdonságaid, hibáid és erényeid a szellem tartozékai és vele mennek át! Szeretet, szelídség és jóság által győzhetitek le a gyűlölséget; ne taszítsátok el azt magatoktól, aki gyűlöl titeket, ne mondjátok le róla, hanem béküljete meg vele!!

Háziasság, otthon()**

Összhangzó békés háziasság hozzátartozik az ember boldogságához e földön; a legszerényebb otthon is paradicsommá válik, ha szeretet lakik benne. Szerető házastárs, jó gyermekek, munka és istenfélelem: a boldogsághoz nem kell egyéb. A nő teremtsen meg férjének a boldog otthont. Ha Istenben bízva alapítottad meg otthonodat, úgy erős alapon nyugszik az, és semmi vihar sem tudja megdönteni. Építsd otthonod szeretetre, türelemre és Istenbe vetett bizalomra, viseld el türelemmel az apró kellemetlenségeket, és küzdj meg nyugodtan az étellel. Házadban békesség uralkodjék, mindenkivel szemben légy igazságos, irányíts és vezess kevés szóval és feltűnés nélkül mindent. Aki kicsinyben helyt tud állani, az a nagyban is be fog válni. Türelemmel és eréllyel viseld el a kellemetlenségeket, és szorgos munkában őrizd meg bátorságodat. Sok asszony azon panaszkodik, hogy férje elhanyagolja, és estéit házon kívül tölti. Talán önmaguk az okai ennek. Készíts férjednek vidám, felélénkítő, kedélyes otthont, biztosíts számára kényelmes otthon, öltözködjél csinosan. Légy vidám, derült, ne untasd semmitmondó mendemondával és kicsinyes gondokkal, s igyekezzél szeretetét lebilincselni úgy, mint menyasszony korodban, s akkor nem fogod untatni őt, te leszel az a mágnes, mely

férjedet otthonodhoz láncolja. A férfi gondoskodik megélhetésiéről, te szorgoskodjál érte, tedd derültté az életét. Mutasd neki csupán az otthon derűjét, s tartsd magadnak annak árnyoldalait. Az örökké panaszkodó asszony elűzi férjét a házból, a kellemetlen házi jelenetek megrontják a családi életet. A derült eget elborító zivatarhoz hasonló, melyek keserű utóízt hagynak hátra, és ez nehezen múlik el. Sohase játszd a „megsértett nőt”, aki duzzog és neheztel! Ne tedd, eltávolítod vele magadtól férjedet, és kiölsz belőle minden szeretetet! Az asszony engedjen és bocsásson meg mindig, csak így vonzza magához férjét. A férj szereti a kedélyes otthont, hol a napi fáradalmakat kipihenheti, szereti a víg, barátságos arcot. Bizonyára nem nehéz lekötni a férjet és barátságos otthont teremteni, csak fáradhatatlan szeretet, jóakarát és engedékenység kell hozzá. És minő példát nyújt gyermekeinek az ilyen erényekkel ékes nő! Minő maradandó jótékony hatást tesz az ilyen anya! A gyermekeknek egész életükre kiható nyereség, ha házi békességben nőnek fel, és sohasem tapasztalnak viszályt a szülők között. Mily borzalmas ennek az ellenkezője, a viszálykodó szülők! Ilyenkor pártokra szakadnak a gyermekek is, és az egész ház viszályban és civódásban merül ki. - Legyen az asszony a béke angyala.

Haza()**

A haza elnevezés alatt születésünk helyét, szüleink és gyermekségünk otthonát értjük. Az ember nagyon is ragaszkodik a röghöz. Tekints fel Istenhez, ott van szellemed otthona, melyből teremtettél, és ahova újra vissza fogsz térni; mily vigasz ez a földön hontalanoknak! Hosszú és nehéz zarándokút után oda vezet a jó Isten. Élj úgy, hogy halálad óráján érett légy a tiszta szeretet örök honára. Ne éld magad túlságosan bele a földi viszonyokba, mert hisz bármely pillanatban megeshetik, hogy elszóllítatol: légy kész elmenni, amint Isten szólít. Földi honod elmúlik, csak mennyei hazád örök.

A szív()**

A szív az érzés, az élet szerve. Öröm és bánat, szeretet és fájdalom lüktet benne. De nem a szerv határozza meg az érzést, - a szellem

adja át az érzést a szervnek - mert a szellem a szív szerve nélkül is érzi mindezt. Szívtelennek nevezitek azt az embert, aki kevés érzéssel bír, pedig csak nem engedi megszólalni a szellem hangját és érzéseit, s nem enged neki kifejezést a szívben. Jó és rossz, lágy és kemény szívet emlegettek, mialatt az érzést a „szív” kifejezésével helyettesítitek. Pedig a szív sem nem jó, sem nem rossz, hanem a szellem az, amely az emberi szívet a jó vagy rossz előtt megnyitja. A fájdalomban ne legyetek kicsinyhitűek; hiszen az a szív, amely nem ismeri a szenvedést, igazában örülni sem tud. Engedjétek csak aggódni és panaszkodni szíveteket, örömteljesen fog majd verni, és kétszeresen fogja élvezni a boldogságot. Jaj annak a szívnek, amely minden érzést elnémított és amely sem örömet, sem fájdalmat nem ismer! Aki erősnek akarva látszani, nem engedi megnyilatkozni lelke fájdalmát, az erőszakot követ el szívén. Isten a szívet nektek az érzés kifejezésére adta, ne hagyjátok tétlenül e szervet, mindenekelőtt engedjétek Isten iránti szeretetben, hálában és dicsőítésben verni.

Tisztaszívűség()**

„A tisztaszívűek meglátják az Istent.” Mert semmi tisztátalan sem mehet be a mennyországba, igyekezzetek azért magatokat, szíveteket a bűntől s minden rossz gondolattól és érzéstől tisztán megóvni. Meg lehet óvni a szívet minden bűntől, ha a tisztátalan beszéd süket fülekre talál nálunk, és ha kerüljük a bűnt. Sajnos, sokan éppen a tisztátalan, a mosdatlan beszédben tetszelegnek, és aki e téren nem fegyelmezi magát, hamarosan elveszti a jó és rossz fölötti ítélő képességét, s a rosszból a gonoszba esik. A tisztátalant elgondolni, róla beszélni s végül megcselekedni: ez a szokásos sorrend. Óvakodjatok tehát elsősorban a gondolattól és tartsátok tisztán szíveteket minden mérges leheletől. Gondoljatok Jézus szavaira; „A tisztaszívűek meglátják az Istent.” Óh. mily boldogság, mily gyönyör az! Ezért az árért érdemes örködnöd, hogy szívedet be ne szennyezzed!

Képmutatás. ()**

Hányszor panaszkodott Jézus a farizeusok képmutatása és álszentelkedése miatt, hogy báránybőrbe öltözött ragadozó farkasok!

A képmutatás hamis szívből ered; a képmutatók szeretnék megcsalni Istent és a világot. Ezerszer jobb, ha túlságos őszinteséggel ellenséget szerzel, mint hogyha álszenteskedéssel szerzel barátokat. Előbb-utóbb lelepleződik az álnokság, rövidéletű és hamar elmosódó csalkép az! A képmutató folytonosan hazudik, nem hűséges barát, és nem is talál barátra; kerülik őt, s e világon magányosan marad, hírneve rövidéletű. Erényt, jámborságot színlelni s amellettt törvénytelenül gondolkodni és cselekedni: Isten előtt gonosztett, a nyílt bűnnél is rosszabb, mert itt az erény és a vallás látszata szolgál a bűn palástjaként. Ha meghal a képmutató és egész valódi élete megelevenedik előtte, akkor valóságos pokolban érzi magát. Ijesztő képek tűnnek eléje; legmélyebb, azelőtt oly elővigyázóan eltakart titkai nyilvánvalóak lesznek, s ő megremeg Isten ítélete előtt.

A menny()**

Minden vallásban megleljük a mennyország fogalmát, azét a jobb túlvilágot, amelybe a jó emberek jutnak, ahol elveszik erényeik jutalmát, ahol angyalok s jó szellemek vannak. A spiritizmus, a szellemekkel való közlekedés sok felvilágosítást nyújtott a túlvilág, a mennyország és a pokol mibenlétéről. A keresztény vallás tanítja, hogy Isten a mennyben van; azután azt mondja: Isten mindenütt jelenvaló; tehát a menny is mindenütt jelen lehet. A menny nem bizonyos meghatározott hely, mint inkább a magas, tökéletes szellemek állapota, kik azokat a helyeket, ahol jelen vannak, a boldogság helyévé avatják. „Ahol a te kincsed, ott van a te szíved is.” Ha mindennek felett szereted Istent és Neki élsz, akkor a mennyországban vagy. Ne képzeljétek a mennyet határolt, zárt területnek, folytonos jutalmakkal, dologtalan, szemlélődő étellel. Az Isten szüntelenül tevékeny, tehát a tökéletes szellemnek is olyannak kell lennie. A mennyország bennetek és veletek lesz, szellemetek jósága és tökéletessége szerint; általa juttok magasabb szellemi fokozatra és szférába. A menny, ez a boldogság szellemi állapota mindenütt megvan, ahol Isten szeretete lakik: a jó embereknél és a boldog szellemeknél. Halála után mindenki abba a szellemi fokozatba jut, amelyre az összetartozandóság törvénye szerint önmagát képesítette. Az örök üdvösség Istennél van, és csak a tökéletesség által érhető el. A mennyor-

szágot meg kell hódítani, és csak azok fogják elérni, akik azt magukhoz ragadják, megostromolják és kikönyörgik.

A pokol()**

Megtévelyedett bűnös szellemek boldogtalan és kinteljes állapota; a pokol mindaddig fog a mindenségben fennállni, amíg ellentét, bűn és megtévedt szellemek lesznek; ezért örökös a pokol. Az emberek lehetetlennek tartják, hogy egykor a rossz megtérjen, legyőzessék és kiegyenlíttessék. Persze, hogy a rossznak vége beláthatatlan, de örök kárhozat nem létezik, ez nem férne össze Isten végtelen szeretetével. Megátkozta és megsemmisítette vajon Isten Ádámot és Évát, az első bűnösöket, miután az úgynevezett „eredendő bűnt” az emberiségre hozták? Nem, hanem bűnhődésre és kemény munka árán leendő tisztulásra utalta őket. Krisztus is ugyanezt teszi. Senkit sem küld örök pokolra, még az áruló Júdást sem, akinek nagy szelídséggel monda: „Júdás, csókkal árulod el az ember fiát?” Az örök kárhozatot az emberek állították fel elrettentő például, mint hittételt. Higgyétek el, nekünk szellemeknek nincs is szükségünk büntetésül és vezeklésül ilyen pokolra, mert elég kin maga a bűntudat is. A gonosz magában hordja poklát, kínját, a szemrehányást, a szerencsétlen állapotot, melybe bűncselekményei döntöttek; eléggé pokoli kínok ezek! Az isten teremtette szellem halhatatlan. Ha a jó halhatatlan, ugyanaz a gonosz is, és nem oszlik fel a mindenségben, miként azt a hindu vallás tanítja. A gonosz is él, és meg kell térnie, mert Isten világossága és szeretete mindenüvé elhatol, még a legszerencsétlenebb és leggonoszabb szellemhez is, és felkelti az őt fogva tartó rossz álomból a Messiás megváltó ereje által. Ez elől eltűnik a pokol és minden gonosz.

Halálbüntetés()**

Joga van-e az embernek halállal büntetni? Igazságos-e ez Isten előtt? Ez nagyon fontos két kérdés. Nézetünk szerint a halálbüntetés Isten ítéletébe való beavatkozás nem emberi jog. Sem az emberiséget, sem a kivégzettet nem fogja megjavítani. Sokan hivatkoznak a szentírássra, melyben ez áll: „Szemet szemért, fogat fogért.” Igen, de ez alatt az értendő, hogy az ember bízsa az ítélezést Istenre, mert „enyém a

bosszú”, monda az Úr. Bármennyire elijesztő is a halálbüntetés, még senkit sem tartott vissza a gyilkosságtól, tehát a világnak semmi szín alatt sem javító eszköze. A törvényszéki tárgyalások felzaklatják a tettest, és nem engedik észre térni; vagy teljesen megátalkodik, vagy irtózatos halálfélelem fogja el, lelki állapota ennél fogva nem enged neki komoly megbánást. Könyörtelenül a túlvilágra küldik, és ha Isten is oly irgalmatlan lenne, mint az emberek, úgy szellemének meg kellene semmisülnie. Persze, hogy a legirtózatosabb bűn a gyilkosság, t.i. a megfontoltan keresztülvitt szándékos gyilkosság. A gyilkosságról az embereknek nagyon tág fogalmuk van. Ha ugyanis párbajban valakit hidegvérrel megölnek, az nem gyilkosság, mert az emberek azt becsületbeli ügynek nevezik; a háborúban való gyilkolás sem gyilkosság, s így többfajta emberölés van, melyet az emberek nem neveznek gyilkosságnak. De nemcsak a gyilkosokat büntetik halállal, hanem néha a politikai bűnösöket is. Némely ember elégtételnek tekinti a kivégzést, ami ilyenformán bosszúállássá lesz. Pedig a bűnös mélyen sajnálatraméltó teremtés: az irgalomnak és kegyelemnek szavai illetik meg őt. Szigorú keresztényi fegyelem, munka, és jó példa megtértené a bűnöst, összezúzná és megmentené a lelkét, de nem a kivégzés, e rövid aktus, mely után a szellem éppen oly rossz, éppen oly szerencsétlen lesz, mint annakelőtte volt.

A kivégzés nem büntetés, ellenkezőleg: megszabadítja a bűnöst a részére csak kínos és borzalmas földi élettől. Büntetés a földön élni a lelkiismeret terhével, büntetés elviselni a vérrrel terhelt földi életet annak, akitől embertársai irtóznak. Még nem gondolkodtak elég komolyan és mélyen afölött, hogyan bánjanak a bűnösökkel. Azt mondjuk nektek: egyetlen embernek sincs joga, hogy a másíknak életét kioltsa, habár gyilkos is az a másíki. Engedjétek át az ítéletet Istennek.

Góg()**

A góg okozta az eltávolodást Istentől, ez hozta létre az ellentétet, benne keressétek a bukás okát. A góg a szellem és ember legádázabb ellensége, mely majdnem mindenkiben feltalálható kisebb vagy nagyobb mértékben, mert a földi emberek mind bukott szellemek. Kedves barátaim, küzdjétek le a gögöt; lássátok ez az oka küzdelmeitek-

nek és szenvedéseiteknek; ez dobott ki benneteket a paradicsomból e kemény rögre. A szeretet alázatos, fogadjátok tehát szívetekbe a szeretetet, s irtsatok ki belőle minden gőgöt; meglássátok, ez erős akarral sikerülni fog. A gőg lerontja a legjobb tulajdonságokat, semmi nemeset sem enged kifejlődni az emberben, mindent magához von, hogy dicsőítse önmagát; önző, igazságtalan, irgalmatlan. Azért ki-ki vizsgálja meg önmagát, milyen alakban, melyik gyengeségében mutatkozik benne a gőg, s azután legyen gyors annak kiirtásában!

Remény()**

A hit hűséges kísérője a remény. Soha se tégy le a reményről; ez a bánatosak vigasztalója, a szegények és szerencsétlenek támasza. Azért adta Isten az ember kebelébe a reményt, hogy kétségbe ne essék, hogy az élet minden megpróbáltatása között is hitében, mely megerősíti, meg ne tántorodjék. Ezért, óh földi zarándokok reméljétek, higgyetek és meg ne tántorodjatok. A remény érzését a jó angyalok keltik fel az emberben, ők beszélnek általa hozzájuk. Halljátok meg e hangot, és ne essetek kétségbe. A remény isteni világosság, mely a sötétségbe bevilágít; nyissátok fel szemeiteket, nézzetek e világosságba, vigaszt és üdülést fogtok lelteni benne.

Ifjúság()**

A fiatalság a munka kora. Sokszor mondják: az ifjúság élvezzen, legyen víg és derült, ne gondoljon az öregség szomorúságára, örvendj, míg fiatal vagy. Úgy van, örvendezz, de csupán munkádnak, kötelességteljesítésednek örülj, ne pedig könnyelműségednek. Legyen komoly és fontos dolog az ifjúkor, mert ez a vetés ideje, már pedig amint vetsz, úgy aratsz. Ifjúságodban építsd fel házad, otthonod, dolgozzál, hogy öregséged majdan elégedett legyen, keress igaz barátokat, légy okos és bölcs, de ne ingatag. Ilyenformán használd föl ifjúságod idejét, s akkor öreg korod legjobb emlékekkel telik meg.

Gyermekek()**

A szülőket és gyermekeket összekötő fonál nem földi csupán, a szeretetnek örök kapcsa az. Nem véletlen eset, hogy egyiknél egész cso-

port gyermek inkarnálódik, a másiknál egy-kettő, s nem véletlen, hogy ez király, az meg koldusgyermek; mindez isteni rendeltetés. Testöltésed előtt már valamilyen kötelék fűzött szüleidhez; testöltésed helye és módja magasabb akaratból ered, s mindennek megvan a maga sajátos oka, melyet bár míg a földön élsz csak homályosan sejtessz, de egyszer, később, majd világosan fogsz megismerni.

A szülői és gyermeki kötelességet lelkiismeretesen és híven kell betölteni. Senki se sopánkodjék; bár csak más körülmények között születtem volna! Éppen az a helyzet hasznos reád nézve, amelyben születted; születésed feltételeit testöltésed előtt magad vállaltad. A szülőket megvetni, őket szégyellni vagy megbántani: súlyos büntetést maguk után vonó bűnök. A gyermekek nemcsak itt, de a túlvilágon is a szülőkhöz tartoznak, mert oly dolgok kötik őket össze, melyek már a születés előtt is egyesítették őket; együttesen kell vezekelniük vagy oly közös feladatot végezniük, melynek előbbi oka van, azért az egymás iránti kötelességeket lelkiismeretesen kell teljesíteni

Panasz()**

Hasztalan panasz tetézi a bajt, minket nem boldogít, másokat szerencsétlenné és türelmetlenné tesz. Légy erős, csöndben, panasz nélkül viseld fájdalmadat. Ha nem engedsz panaszzkodásra való hajlamodnak, úgy lassankint el fog enyészni, és te sokkal hamarabb fogsz meggyógyulni. Sokan panaszkodnak, és szívesen veszik, ha sajnálkoznak fölöttük, miáltal másoknak terhére válnak, és csak ideig-óráig hallgatják meg őket. Az igazi fájdalom hallgató és zárkózott és nem panaszkodó. Viseld el sorsodat, várj türelemmel, egyszer minden jóra fordul. Az egész világ telve van panasszal, mindenki Istenhez kiált. Nem csodálkoztok-e Isten türelmén, hogy mindig meghallgat, és oly gyakran teljesíti kéréseteket. Panasz helyett mondd: „Uram, legyen meg a te akaratod!” Ebből erőt és enyhülést fogsz meríteni. Hallgasd meg türelemmel és szeretettel embertársad panaszát, nyújts vigaszt úgy, mint ahogy te kívánnád hasonló helyzetben. A szerencsétlen hálája áldást hoz, vigasztald őt tehát. Mások szenvedése legyen szent előtted.

Világosság()**

Vannak emberek, akik soha ez életben nem szerzik meg a kellő világosságot, a tiszta látást, akiknek benseje mindig zűrzavaros marad, akik ingatagok, mint a nádszál, ma hisznek, holnap kétkednek, sohasem maradnak meg nézetüknél, miáltal szétforgácsolják legjobb szellemi erőiket. Másként áll ez azokkal, akik öntudatosan hisznek, akik elvek szerint rendezik be életüket; ezek tisztában vannak gondolataik és cselekedeteik tekintetében; életútjukat világosan látják maguk előtt, s zavartalanul, félelem és kétség nélkül járják azt. A világosság áldást és békét hoz; gondolkodás útján juthatsz hozzá. Vizsgáld meg a dolgokat, vizsgáld meg hitedet; azután imádkozzál és világosságot, tisztánlátást és vigaszt nyersz. Küzd ki a világosságot számodra, Isten angyala fog akkor szívedbe költözni, s lelkedet vidámmá és erőssé teszi. Imádkozzatok, Isten meg fogja nektek adni a szellemi tisztánlátást!

Okosság()**

„Legyetek okosak, mint a kígyók és szelídek, mint a galambok.” A valódi okosság jámborsággal párosul, jó szívből és tiszta értelemből fakad. Ez az erény és az igazságos, becsületes érzés okossága. Tagadd meg önmagad, mások fölött ne ítélezzél elhamarkodva, csak akkor szólj, amikor és ami szükséges, fontold meg, mielőtt cselekszel, s akkor okos vagy. Effajta okosság Istenhez közelebb visz, s megszerzi számodra embertársaid szeretetét és becsülését. Igyekezzél megszerezni ezt az okosságot!

A test()**

A test a szellemnek mulandó burkolata, mely a halálban levettetik és elrothad, de a szellem tovább él. Azt mondja Pál: „Elvettetik a rothadó test és felöltetik a rothatatlan.” A szellem számára a test a vezeklés és haladás eszköze. A megtestesülés, az emberi szervezetbe való burkolás által a szellem veszít némileg szellemi erejéből, lénye, tulajdonságai és tehetségei emberiekké lesznek. Immár nem lebegsz, hanem jársz, látásod, hallásod és tapintásod határolt, szellemi állapotod helyett emberi életfeltételeket vettél fel. Ami lehetséges volt szellemkorodban, emberi mivoltodban lehetetlenné vált. Ezért tekintik az

előrehaladottabb szellemek büntetésnek az emberré levést; az anyagi szellemeknek azonban kellemes és gyönyörűséges, nekik a szellemi állapot a büntetés. A szellem részére tehát az emberré levés iskola, melyben jobbra kell válnia; semmi esetre sem szabad anyagiassá vagy érzékivé lennie. Az anyagban meg kell szellemesülnie, s mint ember jóvá és nemessé kell lennie az érzéki kísértések és akadályok dacára is. Mindenben a halhatatlan szellemnek kell keresztülvilágotnia a testen. Mily szörnyű tévedés mégis megtagadni a szellemet, a halhatatlan princípiumot, mely értelmet és észet ad! E földön az emberek nagyon egyenlőtlenekké születnek, a szellemi és testi adományok nagyon különbözően oszlanak meg. Azonban mindennek oka a szellem előző életében rejlik. Vezeklés, büntetés és tanítás az élet. Egyik sok tapasztalatot hoz magával, másik tanulni jön; ez példaadás céljából tanít, az büntetésből éli le életét. Isten igazságos. Az állapotok, a szellemi és testi előnyök, a tehetségek különbözősége mind az előző életben leli okát. Minden igazságosan és bölcsen van beosztva, s a spiritista előtt megvilágosodik mind e dolog, míg az anyagi ember a sors igazságtalansága felett zúgolódik és zsémbelődik. Kedves testet öltött testvéreim, használjátok fel testöltésetek idejét, hogy a jobban haladjatok, hogy halálotok után tökéletesedésekre ne kelljen többé emberi testet felöltönetek!

Betegség()**

A betegség az embert szellemesítésre és javulásra serkenti. A betegség sok embert megtanított hinni és imádkozni; isteni vigasz ereszkedett a kórágyra, megtanult a beteg hálát adni Istennek, és sokan lettek általa jobb emberekké. Azért ne zúgolódjál, ha Isten betegséget küld reád; szellemednek javára fog válni, és halálad után fogod csak valóban belátni, hogy Isten javadat szolgálta; dicsérni és dicsőíteni fogod őt érte. A betegség előkészít a halálra, az örök honra, de egy módja a vezeklésnek is. Betegség sokakat tartott már vissza a sivár élettől, azért legyetek türelmesek és alázatosak a szomorúság e napjaiban, szenvedjétek nyugalommal, míg Isten hívó szózata megcsendül, akkor majd minden földi szenvedésedekért gyönyört és boldogságot fogtok érezni!

Megbántás()**

Ha megbántott barátod, nézd el neki, s értsd meg, hogy lelkileg maga is szenved, másként nem bántana téged.

Ismételd ezt magadnak, ahányszor megbánt valaki. Ha valaki megbánt, sajnáld az illetőt magadnál is jobban, hisz te nem hibáztál, ő volt az igazságtalan. Hogyne sajnálnánk azt, aki meg tud bántani mást! Lelkiismerete előbb-utóbb szemére lobbantja ezt, mert minden rossz cselekedet megtermi büntetését. Sokkal jobb önmagadnak szenvednem, mint mások szenvedésének oka lenni. Ne bánts tehát senkit, és bocsásd meg, ha téged megbántanak. Ne keseredjél el, ha fájdalmat okoznak neked, s ne viszonzod rosszal a rosszat!

Kereszt()**

Példabeszéd lett e földön: „a keresztet viselni.” A Golgotára vitte Jézus a keresztjét, ezért mondják az emberek, ha bánatuk vagy fájdalmuk van: úgy kell viselni a keresztet, miként Jézus tette. Nem indít-e könnyekre, ha elméltedek afölött, hogyan viselte a Megváltó keresztjét? És ti panaszkodnátok? E földön mindenkinek megvan a maga keresztje. Némelyek nem akarják azt viselni, elvetik, de ezzel mitsem használnak, újra föl kell azt emelniük, és továbbviselniük. Hordozzátok hát kereszteteket jóakarattal. Legyen nektek a kereszt a megváltás, a feltámadás, a kiengesztelés jele; hálával, hittel és szeretettel tekintsetek fel a halál és bűn fölötti győzelem e jelképre. Küzdjétek át vele további élteteket és ne engedjétek ezt magatoktól elragadni. Fogjátok körül szeretettel, mondván: Uram, Megváltóm, Veled akarok szenvedni, küzdeni és győzni!

Szeszély()**

A szeszély megkeseríti az életet, boldogtalanná tesz és melyen sajnálatraméltó az, akit ural, mert az mások életét is megkeseríti. Le kell küzdeni, el kell nyomni a szeszélyességet. Nagyot vét, aki szabad folyást enged szeszélyének. Eleinte csak türelmetlenséggel kezdődő kis szeszélyeket enged meg magának az ember, aztán hozzásegődik a harag, a rosszkedv. Szeszély a nagy hibák csirája. Mindenkinek azt tanácsoljuk, küzdjön ellene minden akaraterejével. Szeszély által kellemetlenné és teherré válsz embertársaidra nézve. Felelős vagy

minden könnyért, melyet szeszélyed miatt mások ontanak, minden bánatért és minden sóhajtásért. A szeszély tulajdonképpen önkozta fájdalom, s gyöngé jellemből ered, mely nem is akar uralkodni önmagán.

Élet()**

Milyen fontos tartalmú szó ez: élet, és mily különbözően ül ki az emberek arcára! Némelyeknél a szenvedés mély redőiben. másoknál szelíden mosolyogva. Némelyek szemében öröm fénylik, másoké könnyekben úszik. Az életet helyesen felfogni művészet. Csak az bölcs, aki a földi életet nem tekinti egyedüli és maradandó létnek. E földi élet utazás az örökkévalóság felé. Gondolj gyakrabban az örök, a szellemi életre, mint az anyagira, akkor helyesen fogsz élni.

Életuntság()**

Azt mondják, szeretnek élni az emberek. S mégis mennyi az életuntság lépten-nyomon! Mennyi öngyilkosság történik életuntságból. Alig van valaki, akinek egy életunt perce sem lett volna. Az életuntság a bizalom és Isten iránt való alázat hiánya, a gyöngé lelkek kishitúsége. Mily hamar életuntak lesznek némelyek, nem tudják elviselni a legkisebb megpróbáltatást sem, s felelőssé teszik Istent fájdalmaikért és kellemetlenségeikért Nem saját hibád-e ez? Jó kereszténynek s hozzá még spiritistának sohasem szabad életunttá lenni, ki kell tartania hitben és türelemben. A spiritista tudja, hogy életét önként vállalta minden megpróbáltatásával együtt, most tehát győznie kell, s nem elbuknia. „Bárcsak meghalhatnék!” Jajgatnak sokan. És azt hiszitek, hogy a halál megvált minden fájdalomtól, minden munkától és minden megpróbáltatástól? Azt hiszitek, a halál után ujjongani fogtok? Tévedtek, a halál szellemi ruhátokat változtatja meg csupán, de nem tesz szentekké, tehát nem is ment fel szenvedéseitektől. Ne mondjátok tehát: Uram, engedj meghalnom! Hanem ezt mondjátok: Uram, adj új erőt, hogy hűséges szolgád lehessenek, és életfeladatomat jól teljesíthessem. Ne légy életunt, ne térj ki a fájdalom elől - győzzed le azt. Így majd boldogság és békesség vár reád a szellemvilágban.

Könnyelműség()**

A könnyelmű ember vétkes, mert megsemmisíti a jobbik életet, szíveket tör és léteket ás alá. A könnyelműség elszedíti férfit és nőt, és kiöl belőlük minden jobb érzést. Mámorukban eleinte cél és mérték nélkül élvezik a világot. Előbb megengedett, utóbb meg nem engedett módokhoz folyamodnak, és végre gonosztevőkké válnak, kik idejében fel nem hagynak ez életmóddal. Hány életvidám, virágzó leány végezte gyermekgyilkosságon, mások öngyilkosságon vagy a vérpadon. Ember, óvakodjál a könnyelműségtől, mely kezdetben rózsaszínben oly ártatlannak tetszik előtted, de később apránként a bűn és vétek mélységébe sodor. Az élet nem játék, rettenetesen komoly és fontos lépés az az örökkévalóság felé. Ezt soha ne feledjétek! Az örvény szélén imádkozzatok Istenhez, s ő minden őszinte imára elküld hozzátok egy angyalt, ki ő hozzá visszavezessen benneteket.

Szenvedély()**

Kicsiny és nagy szenvedélyek vannak. Küzd le előbb a kicsinyeket, hogy annál könnyebben úrrá légy a nagyok felett. A legborzasztóbb szenvedélyek egyike a játék. A játékos hasonlít a megszállotthoz, nem tud menekülni szenvedélyétől, mely őt és hozzátartozóit nyomorba dönti. A játékasztal mágnesként vonja a játékost. Rettenetes, irtózatosszellemek környezik a játékasztalokat, s népesítik be a játéktarlangokat! Démonoknak nevezhetném őket, kik az embereket azért ösztökélik a játékra, hogy megrontsák. Bár adná Isten, hogy a játékosok láthatnák az őket körülvevő borzadályos szellemi társaságot, s iszonyattal menekülnének előlük. Ugyanoly rettenetes és megrontó szenvedély az iszákosság, az ópiumszívás és a ti felvilágosított századotokban a morfium. Igen, az emberben minden szenvedéllyé fokozódhat, ha nem fegyelmezi érzékeit. Ha van valami kedvenc foglalkozásod vagy kedvenc dolgod, vond meg azt magadtól egy időre - próbáld ki, szenvedélyednek ura vagy-e, vagy rabszolgája? A szenvedély ugyancsak hamar lesz úrrá az emberen anélkül, hogy maga is észrevenné. Kezdetben csak hajlam, majd szokás, később megerősödve pedig szenvedély alakjában nyilvánul. A szenvedély

délyek még a szellemvilágba is követnek titeket, és irtózatossá lesznek ott, ahol nem találnak kielégítést. Azért, óh kedves barátaim, fogadjátok meg tanácsunkat, küzdjétek le rossz szokásaitokat és szenvedélyeiteket, ne legyetek kívánságaitok szolgái, éljétek tartózkodóan. Lobbanékony érzelmeiteket ne kövessétek, ne szóljatok, s ne írjatok soha a fellobbanás pillanatában, mert az ilyesmit nagyon sokszor követi keserű megbánás!

Szeretet()**

Olvassátok Pálnak a korintusiakhoz írt első levele 13. részét, s tegyétek azt, amit ott tanácsol. Megtudjátok belőle, milyennek kell lennie a szeretetnek. Aki szereti Istent, az szereti az emberiséget is; az jó, igazságos, benne nincs semmi rossz. Azért mindenekelőtt szorgalmaskodjatok az Isten szeretésében, akit a legtöbben elfelejtenek az érzéki szeretet miatt. Az isteni szeretet után áll a duál iránti szeretet, vagyis a legmagasabb, a kötelező szeretet férj és nő között; azután következik a szülői és a gyermeki szeretet. A duálszeretet két lényt egyggyé tesz, ez a szeretet örökéletű. Az érzéki szeretet elhal, elmúlik, de a szellemi szeretet maradandó. A szellemi szeretetet az ember magával viszi a túlvilágra. Az érzéki szeretet állatias és romlott, nem is szeretet, hanem csak szenvedély, szebb kifejezéssel: szerelem. A szeretet a legnagyobb átváltoztató, megmentő, kiengesztelő, egyggyé tevő erő. A szeretet mindenkit egyenlővé tesz, nem ismer sem királyt, sem koldust, csak a szellemet tekinti. A szeretet nagysága éppen abban van, hogy minden emberit túlhalad. Aki igazán szeret a földön, annak hinnie kell a halhatatlanságban, mert azt akarja, hogy szeretete örökké éljen. Ti emberek azonban a nektek legkedvesebb-nél is jobban szeressétek Istent, mert Istené a szeretet, ő adta azt nektek. Magdolnára ezt mondta Jézus: „Neki sok fog megbocsáttatni, mert sokat szeretett.” Magdolna, a szép, könnyelmű, hiú világi hölgy, kinek mindenki hódolt, mindezt feláldozta Isten iránti szeretetből; s mert vétkeit megbánta, minden megbocsáttatott neki. A szeretet eltörli a bűnt. Legyetek tehát ti is minden pillanatban készen Isten iránti szeretetből mindent feláldozni. Ha valóban szeretitek Istent, úgy duálszeretetek is igazságos és jó lesz. Akkor úgy fogtok majd szeretni, amint Isten előtt kedves lesz, nem érzékileg, hanem tisztán és

szellemileg.

Szerelmi bánat()**

Azt mondják az emberek: a szerelemtől elválaszthatatlan a bánat. E mondás csak az érzéki szeretetre, a szerelemre illik. A szellemi szeretet minden bánaton felülemelkedik, elválaszthatatlansága és halhatatlansága tudatában. Örökkévalósága minden földi bánat fölé az égbe emeli a szellemi szeretetet. Ami földi, az bánattal teljes, de ami mennyei, ami isteni, az nem ismer bánatot. A szerelmi bánat tehát emberi, sokszor bűnös szenvedély által előidézett dolog. Hagyjatok fel a földi szeretettel, és tartsátok meg a mennyeit. Az érzékiség bűnné alacsonyítja a szeretetet, eltorzítja a mennyei képet és démonivá válik. A bírhatás érzéki vágya a legnagyobb sértés a szeretetre nézve. Valódi szeretet önmagát adja, még pedig a legnagyobb értéket, a szellemet adja neked, nem a mulandó, hanem a halhatatlan princípiumot. Sokan nem tekintik szentségnek a szeretetet, s gonosz és bűnös játékot üznek azzal; innen ered a szerelmi bánat, a földnek e mostoha virága. Minél szellemiebben, minél tisztábban szerettek, annál boldogítóbb lesz reátok nézve a szeretet, annál hasonlóbbá lesz két bensőleg összefűzött szellem duálszeretetéhez.

Dicséret()**

Az öndicséret mindig hiúságból ered és azért elvetendő. Az a megelégedés, melyet valamely jó cselekedet fölött érzünk és az a nyugalom, melyet a jó lelkiismeret eredményez, minden öndicséretnél többet ér. Mert e két tulajdonság isteni kegyelem és irgalom hatása, míg az öndicséret csak magának az embernek tulajdonítja az érdemet. Mások dicséreténél két fajtát különböztetünk meg: a jámborok és Isten előtt kedvesek dicsérete és a gonoszak és hamisak, vagyis a világ dicsérete. Az első fajta dicséret örömet szerez, a jutalom egy neme ez; a második kísértés, mely hiúvá akar tenni. Gyöngé jellemek nagyon hozzáférhetők a dicséretre, a hízelgők beszéde befolyásolja őket, és megszűnik minden megbízhatóságuk. A valóban jámbor ember igyekezni fog Istennek tetszeni, az ember dicsérete hidegen hagyja őt; sohasem fog kapkodni a dicséret után, tudva, hogy ha helyesen cselekszik, csak kötelességét teljesíti. Ne törekedjetez tehát

dicséret után; amit tesztek, az kötelesség, mely nem számít jutalomra.

Jutalom()**

Jutalomért tenni a jót nem helyes dolog; önzetlenül, mellékgondolat nélkül kell jót cselekedned. Nem fél, de egész áldozatot kell hozni; a jutalom a cselekedetben rejlik, az irgalom tettének örömeiben. Abban a megelégedettségben, hogy másokon segítettünk, vagy hogy önmagunkat legyőztük. Ne várjatok jutalmat a földön, az itten fel nem lelhető; Istennél a jutalom, ki a szíveket és veséket vizsgálja.

Hazugság()**

A hazugság kétfullánkú mérges kígyóhoz hasonlít; őrizkedjetez tőle, az ellentétből ered és hozzá tartozik! Óvakodjatok az apróbb hazugságoktól; a világ menti ugyan, de oly gyorsan megszokja őket az ember, s nyomukban jár azután a csalás, hamisság, becsületvesztés. Ne engedjetez meg magatoknak a mentegetőzést, a szépítgetést, ez mind hazugságra vezet. Legyetek nyíltak és igazak. A hazugság beszennyezi a lelket és hamissá teszi a szívet. Próbálkozzatok meg az igazmondással, meglássátok, mily gyönyörteljes a tiszta és hazugságtól mentes lelkiismeret.

Figyelmeztetés a spiritistákhoz()**

Kedves testvérek, példaképetek legyen mindenben Krisztus. Szegény, elhagyatott és megvetett volt e földön; az ő birodalma tisztán szellemi volt. Dolgozott, hogy megélhessen; ő, Istennek fia e földön, mint ácsmester fia öltött testet. Mindenkit szeretett és senkit sem taszított el a bűnösök közül. A felebaráti szeretetet ő a legteljesebb mértékben gyakorolta, mert ellenségeiért is imádkozott. Nem lázított a fennálló rend ellen. Buzdította a gazdagot, hogy segítsen a szegényen, de sohasem parancsolta. Boldognak nevezte azt, aki őt követi. A szegényeket vigasztalta és bátorította. Jézusban megtaláljátok a türelmes megadást, Ő sohasem szenvedélyes és nem felforgató. Tanítványainak megparancsolta, hogy szegények maradjanak, mert a gazdagság veszélyt hord magában. Megtiltotta, hogy szellemi adományokért pénzt fogadjanak el; fenntartásukért dolgozniuk kellett és

ingyen kellett tanítaniuk és gyógyítaniuk.

Nektek spiritistáknak is így kell tennetek! Érzétek be a nektek rendelt élethivatással. Ne féljetek a szegénységtől és a világ megvetésétől. Dolgozzatok megélhetésetekért, de szellemi szolgálatért, tanításért sohase fogadjatok el jutalmat. Itt áll az, hogy szellemet szellemért kell adni. Isten kegyelemből, ingyen adja a szellemit, érdemeteken kívül; hasonlóképpen adjátok ti tovább. Sohase várjatok a magas szellemektől aranyat vagy anyagi javatok gyarapítását; csak alantas szellemek bocsátkoznak effajta hiú ígéretekbe. Mi szellemi örömet és adományt osztunk ki nektek, amennyit elbírtok és megérdemeltek. Te szegény, elégedjél meg, ne essél kétségbe, munkálkodjál és bízzál; mennyei Atyád virraszt fölötted. Te gazdag segíts a szegényen! Javaidnak nem birtokosa, csak kezelője vagy, - ne veszítsd el lelkedet! Te bűnös, ismerd be vételkedet, fordulj vissza, míg van rá időd; az Isten irgalmas. A jónak azt mondjuk: légy jobbá! A betegnek: meggyógyulsz, ha Jézus erejében hiszel. Kíálts hozzá, s meggyógyulsz. Továbbá még arra kérünk titeket spiritistákat: távolítsátok el körötökből minden vakbuzgóságot, minden kényszert, formát és dogmát, minden farizeusi látszatot és titkolózást. Isten előtt legyetek nyíltak, őszinték, derültek, legyen hitetek egyszerű, erős, tiszta és igaz! Spiritista körök gyakran esnek álszenteskedésbe, babonába, varázslatba és felekezetieskedésbe; ez a tisztátalan szellemek befolyása, kik akadályozni akarják a szellem felszárnyalását. Tekintsétek a szellemtant mély és komoly tanulmánynak, de ne csináljatok a spiritizmusból rajongó vallási felekezetet. A ti vallásotok Krisztus újtestamentuma, hozzátok ezzel összhangba a ti szellemtani tanulmányaitokat. Legyetek egyek a hitben. Higgyetek az Atyában, a Teremtőben, higgyetek Jézusban, Isten elsődjében, higgyetek a szellemek befolyásában, azaz abban, hogy reátok befolyást gyakorolhatnak. Ez a valódi hit alapja. Ezen kívül vannak elágazások, melyek tudományos tanulmányozásra alkalmasak, mint p.o. a szellemek megjelenésének tanulmányozása, a mindenségben való szerepük, a delejfluidikus erők és hatások megfigyelése a betegségekben, alvalátásnál és a médiumításokban. Ezek mind a komoly gondolkozásra mély és termékeny talajt nyújtanak. Ismerjétek el tehát Istent és Krisztust, higgyetek a szellemekben, kutassatok a szellemekkel való közlekedés terén, de óvakodjatok a

tévutaktól: vallásotok legyen a Krisztus tanítása. Ne akarjatok világmegváltók, próféták, vagy mágusok lenni. Csak Jézusra tekintsetek, őt kövessétek, és ha hitetek van, Isten általatok is működni fog. Összejöveleteitek az erkölcsi és szellemi, nemesítő és a gyakorlatilag hasznos célt szolgálják. Az erkölcsi cél eléréséhez gyakorolnotok kell a hitet, a szeretetet és az alázatosságot. A gyakorlati eredmény eléréséhez kutatásra, bizonyításra és mérlegelésre van szükségetek. Akkor azután következik a tudás. Minden jelenséget bíráljatok meg szigorúan, mérlegeljétek azokat, és csak a kétségtelen bizonyítékokat fogadjátok el. A világgal szemben legyetek tartózkodók és szerények; ne toljátok fel hiteteket az emberekre. A spiritista távolítson el a szívéből minden önhitséget, ne tartsa magát prófétának, mert nem egynek megszegyenülve kellett belátnia, hogy tévedett vagy megcsalott, mikor azt hitte magáról, hogy birtokában van az igazság, és fennen hirdette azt. Mindnyájatoknak tanulnotok kell, még sokáig nem hangzik el az utolsó szó! Tanulmányozni és szünet nélkül kutatni: ez legyen igyekvésetek. Azok az emberek és eszközök, akik hajhásszák a jelenségeket, bensejükben gyakran kételkedők, és épp úgy ártanak az ügynek, mint azok, akik a dogmáktól nem tudnak megszabadulni. Szabadnak és minden nyűgtől mentnek kell maradnod Istennel.

Férfi és nő()**

A mindenséget adó és elfogadó, hím- és nőnemű princípium lengi át. Férfi és nő e két princípium legpregnánsabb kifejezése. Szellemi tekintetben egyik sem jobb vagy emelkedettebb a másiknál, ők ketten egyenlők, de nem lehetnek meg egymás nélkül. Oly összetartozandóság létezik bennük, amelyet semmi sem függeszthet fel, mert arra vannak hivatva, hogy együtt működjenek a végleges egyesülésig. E helyütt tért engedünk egy nyilatkozatnak, melyet az 1867. évben W. L. Adelma unokafivére által irtunk, mely különösen a férfi és nő földi viszonyát tárgyalta:

„A nőbe mintegy finomabb, gyöngédebb érzelmek oltatnak; a férfinak kell anyagilag gondoskodnia róla, ezért simul gyöngéden hozzája. A nőnek más feladatai vannak, melyek nem kevésbé nagyok, mint a férfiéi, sőt tisztaságuk és méltóságuk révén sokszor magasztosab-

bak. Kötelessége a férfi tekintetét a magasba irányítani, őt megjavítani, s magával együtt megszellemesíteni. A legdurvább férfi kedélyére is mi sem tesz oly meggyőző benyomást, mint a szelíd, finoman érző nő. A háziasság iránti gyöngéd érzés által a házi tűzhelyhez bilincseli őt, a gond és fáradtság napjai után, ő simítja el homlokának redőit, és ő önt belé új bátorságot és kitartást. A nő ébreszti fel a férfi lelkesedését minden nemessel és finommal szemben, ő a nemzedékeknek nevelője, tőle függ a népek jó vagy bal sorsa. Valóban magasztos a nő rendeltetése. Ti nők, hagyjátok meg a férfiak jogait, ne lépjete az ő pályáikra, ne vessétek le legszebb ékességeiteket, amelyekkel megjavíthatjátok és nemesíthetitek a világot: a valódi nőiességet. Tartsátok meg azt, benne rejlik bajotok és hatalmatok! A férfi, neveltetése révén magasabban iskolázott. Korán önállóvá lesz, rá van utalva, hogy magáról és másokról gondoskodjék. A férfi legyen felelőségének védője, oltalmazója és támasza, az ő feladata a hitért, az erkölcsért és az erényért küzdeni. Neki kell jó példát nyújtania. Bár sohase lenne okozója egy nő szerencsétlenségének vagy bukásának! Nyomorult, gyáva férfi az, aki a nő gyöngeségét kihasználja. Az a szabadság, amelyet mint férfi élvez, sohase ösztönözze őt visszaélésre. Ha a férfi a nőnek nemeslelkűségben és nemes érzelemben példát mutat, úgy bizonyára nem fog hibázni. Úgy kell élnie, hogy a nő hozzá feltekinthessen, nála erőt, vigaszt, segítséget találjon. Ha a férfiak az emberi társadalom erkölcsi támaszai, ha illedelmesek, erkölcsösek és lelkiismeretesek lennének, úgy nem volna vétek és nem lennének bűnökben tévelygő teremtések.

Mária, Jézus anyja ()**

Tekintsétek Máriát, a nőiesség és tisztaság összességét, mint a földön inkarnált szellemek egyik legmagasabbikát, mint isten angyalát, aki érdemesnek találtatott, hogy a Megváltó anyjává legyen. De ne istenítsétek őt, s ne tulajdonítsatok neki se isteni hatalmat, se isteni bölcsességet. Nézzétek életét: ő megmaradt egyszerű, alázatos asszonynak. Nyugodtan fogadta Jézus apró rendre utasításait, hiszen tudta róla, hogy nem fia, de ura és mestere. Lássátok milyen megható Máriának ez az alázata! Ne emeljétek az anyát a fiú fölé; ez nem lenne kedves Isten előtt. Akik Máriát isteni hatalommal ruházzák fel, az

Isten iránti tiszteletet csorbítják meg. Mária legyen példaképek az engedelmisségben és alázatosságban; imátok azonban mindenkor kizárólag Istenhez emelkedjék, mert minden hatalom és erő egyedül nála van. A keresztfán való halálakor Jézus, kedvenc tanítványának, Jánosnak adta át Máriát: „Íme, anyád” monda, s ezzel befejeződött Máriának Jézus melletti anyai tiszte. Adózzatok Máriának azzal a tisztelettel, szeretettel és csodálattal, mely őt megilleti; tiszteljétek őt mint a világ legtisztább, legnemesebb nőjét.

Vélemények()**

A véleménykülönbségek az emberek és szellemek szellemi és lelki különbözőségeiből erednek. Aminthogy nem létezik két teljesen egyforma falevél, azonképpen két egészen egyformán gondolkodó ember sem létezik. A vélemények nyugodt kicserélése eredményezi a művelődést, haladást, felvilágosodást.

Ha azonban ez szenvedélyesen történik, akkor békétlenség, civódás, harc keletkezik. Ha azt hiszed, hogy barátod véleménye téves, beszélj meg vele a dolgot komolyan, nyugodtan, és ha nem tudod meggyőzni őt, hallgass és bízd a jó Istenre. Senkire se tukmáld nézetedet, - tiszteld mások véleményét. A jó Isten sincs mindig a ti véleményeteken, de azért mégsem pusztít el senkit, ő jóságos és türelmes. Az idők örökké forgó kerekén végre mindenki meg fogja ismerni az igazságot.

Mélabú, búskomorság()**

A búskomorság a lélek betegsége, a szellem senyvedése; kishitűségből és az Isten iránti bizalom hiányából ered. Ki mélabús gondolatokkal foglalkozik, próbáljon meg egyszer bensőleg és melegen imádkozni Istenhez, s tapasztalni fogja, mennyire felüdíti ez szívét és lelkét. Ima a búskomorság legjobb gyógyszere. Az Istenbe vetett erős bizalom előtt eltűnnek a felhők és a borús gondolatok. Isten vigaszt küld a gondterhes szívbe, és az ember újra vidám lesz. Sohase tápláld panasszal és önsajnálattal a búskomorságot. Végre be kell majd látnod, hogy mesterségesen okozol fájdalmat magadnak és kínozod magad. Küzd le, győzedelmeskedjél fölötte. Légy magad iránt szigorú és erős, akkor meg fogsz gyógyulni.

Az emberkerülő()**

Az emberek egymásért vannak teremtvé, egymásért kell élniük. Azért bünt követ el, aki gyűlöli az embereket és kerüli őket. De ha valaki a világias életet, a nagy társaságokat kerüli, azért még nem emberkerülő. Az emberkerülő sem keresi fel mindig a bölcselkedők és gondolkodók csöndes visszavonultságát, sokszor embersokaság között él, de gyűlöli az embereket, mindenkiről rosszat hisz, fösvény, önző, bizalmatlan és pesszimista. Senkinek sem nyújt segédkezet, mindenkitől irigyl valamit jót, az emberekről csak rosszat tételez fel, mindenkire haragszik és egyedül áll csupán önmagát szeretve. Szomorú, magányos élet, szeretet és szívbeli öröm nélkül. Az emberkerülő megpróbáltatás másokra nézve, a koldust üres kézzel bocsátja el, a gyermekek mosolya őt nem deríti fel, a fájdalom könnyei nem érintik, irgalmas cselekedetben nem vesz részt, és elvből ellenez mindent, ami az emberek nyomorát enyhítheti. Irigyl a gazdag vagyonát, a boldognak szerencsáját; ő nem szeret senkit. Szeretetlenül, részvét nélkül közeledik sírjához anélkül, hogy odaát barátokra lelne, mert aki nem vet szeretetet e földön, az a túlvilágon sem arathat azt. Szomorú lét, szomorú vég, szomorú jövő!

Az emberbarát()**

Gyönyörű az emberbarát élete, azé, ki az embereket azért szereti, mert testvérei! Az emberbarát többnyire optimista. Az emberektől mindig a jobbat várja, s ha csalódik is olykor, maga a jó reménysége is ért valamit. Az emberbarát szívesen ad, amennyit csak adhat. Habár gyakran visszaélnék vele, jobb mégis inkább többet, mint kevesebbet adni. Mennyi hálaíma száll érte Istenhez. Az emberbarát szereti a szegényt, a gazdagot, magas és alacsony sorsút; föllelhető a palotában és a szegények kunyhójában. A gyermekek szeretik őt, aki még az állatot sem bántja. Kít a gyermekek szeretnek, biztosan jó ember az. Az emberbarát melegszívű, átérzi mások fájdalmát és örömét egyaránt. Vigaszt ad és kap; nincsen egyedül és a túlvilágon egész sereg hálás szellem vár szeretetteljesen reá.

Az emberismeret()**

Az emberismeret olyan adomány, melyet születésével hoz magával a szellem. A jellemek és emberek iránti helyes érzék sokszor már a gyermekben megvan. Némely gyermek helyes ítélete meglepi a felnőttet is! Azután kiváló emberismerők az érzékeny (sensitiv) természetek. Ezek intuitíve megérik az emberek gondolatait és tulajdonságait, szellemi szemüknek megnyílik embertársuk lelke és szíve, megtanulják megismerni az embereket hangjuk rezgéséből, egy tekintetükből, egy kézfogásukból. Ez sokszor éveken át tartó együttlét-nél többet elárul. Felületes és önző természetek sohasem jó emberismerők, valamint azok sem, akik vaskalaposan ragaszkodnak formáikhoz és dogmáikhoz. Ezeknek szellemi látása korlátolt, ami lehetlenné teszi számukra, hogy felebarátjuk szívébe bepillantassanak. A mozgalmas, társas élet sem alkalmas az emberismeret kifejlődésére, mert senkit sem lehet a külsőségek után helyesen megítélni. De csak akkor lesz áldássá az emberismeret, ha szeretettel és szelídséggel párosul.

Gyengédség()**

Szelídséggel sokkal tovább érsz, mint uralomvággyal vagy szigorúsággal. A szelídség legyőzhetetlen erővel bír, mert az önfejlőség és makacsság fölött is hatalma van. Jobb szelídséggel uralkodni, mint keménységgel. Sokszor eléri egy szelíd, jó szó, amit fenyegetéssel elérni nem sikerül. A szelídség a vigasz és irgalom anyyala; ő maga a szeretet. Ez letörli a szerencsétlenek könnyét, beismerést és megbánást csepegtet a bűnös szívébe, kibékíti a gonoszt: ő maga a béke. Emberek, ha hatalmasok akartok lenni, legyetek szelídek.

Rosszindulat, irigység()**

Gonosz két tulajdonság. Aki hitves társán vagy barátján tapasztalja, többet szenved, mint akire irányul, vagy akinek ártani akar. Irigység a szeretet megrontója, rosszindulatot, gyűlöletet és civakodást szül. Az irigy sohasem boldog, tele van keserűséggel, és nem tudja élvezni életét; nem tud másokkal együtt örülni. Felebarátja szerencsáját sanda szemmel nézve, elveszíti saját boldogságát. A rosszakaratú ember kapzsvá és elégedetlenné lesz. Ne engedd az irigységet, e szörnyete-

get szívedbe költözni! Ha a legcsekélyebb hajlamod van reá, irtsd ki azt; csak akard erősen és sikerülni fog. Az embereknek velük született, bennük szunnyadó hibáit a kísértés szellemei mindig újra megkísérlik életre kelteni, ezeket erős akarattal kell leküzdeniük. Így a rosszakaratúnak fülébe cseng az irigy szellemek gonosz hangja, sőt érzi is, amint őt irigységre ösztökélik. Zavard el a kísértőt, ne hallgasd meg őt, légy bátor és erős, ne engedd megrontani a szívedet; - Isten segítségére lesz.

Kedvetlenség()**

Mint sok más hiba, a kedvetlenség is az Isten iránti bizalom hiányából ered. Vannak emberek, kik semmiségek miatt is rosszkedvűekké lesznek. Ha nagyra neveled kedvetlenségedet, a kétségbeesésig növekedhetik, és veszélyessé lehet. A rosszkedv örvények felé vezet. Légy bátor, ne csüggedj, zavard el borongó gondolataidat, s ne csüggedezzél. Ha nehéznek, sőt elviselhetetlennek érzed az életet, ha csapás csapásra ér, csak annál erősebb hittel tekints fel Istenhez! A kedvetlenség nem könnyíti meg próbádat, míg a bizalom minden terhet megkönnyít. A kedvetlenség nehezzé teszi szívedet és harcképtelenné tesz. Mindennek dacára bármi ér is, őrizd meg vidáman a szívedet. Ne engedd magadtól elrabolni az Istenbe vetett bizalmadat. A rosszkedv gyöngeség és szégyen az istenfélőre nézve. Küzdj bátran és bízva bízzál!

Bizalmatlanság()**

Ellenség a bizalmatlanság, mely észrevétlenül sompolyog be szívedbe, rágódik rajta és megkeseríti életedet. Itt bizonyára szintén a láthatatlan csendháborítók dolgoznak, akik szerencsétlenné akarnak tenni téged. Amint vannak emberek, kik bizalmatlanságot akarnak kelteni bennetek, azonképpen vannak ugyanilyen szellemek is. Bizalmatlanság vajmi gyakran tört már meg szíveket, és sok bajt okozott. A bizalmatlan ember a rosszindulatúhoz hasonlóan sohasem lehet boldog, mivel mindenütt hazugságot, csalást és ellenséget szimatol. Kínteljes élet az ilyen! De arra való az ész és az értelem, hogy kiirtson minden bizalmatlanságot. A jó szív semmisítse meg a rosszindulatot, az értelem pedig a bizalmatlanságot. Gondold meg és lásd be, hogy a bi-

zalmatlanság nagyon haszontalan és gonosz valami, mely megfoszt a szeretettől és bizalomtól. Ha te másoknak nem hiszel, neked sem fognak hinni. Félni fognak tőled és kerülni fognak, míg azok, akik bizalmatlanságod alatt szenvednek, meg fognak átkozni. Nem lesz áldás életeden, mert minden hibád folytán ejtett könnyért felelős vagy. Nyomd el tehát magadban a bizalmatlanságot, melegítsd fel szívedet a szeretet és bizalom melegénél.

Tétlenség()**

„Tétlenség a bűn kezdete.” A tétlenség rossz szokásokat szül, melyek azután egész a vétekig fajulnak. A gazdagok tétlenségét az örökkévalóság meglopásának lehet nevezni. Idejüket semmittevéssel töltik el, unalmas fecsegéssel, piperéskedéssel, hivalkodással. A szegények tétlensége vesztük kezdete. Ha nincs szükséged arra, hogy kezded a mindennapi kenyér megkeresésével foglalkoztasd, akkor dolgozzál értelmekkel, eszeddel, vagy pedig szerezz munkát a szegénynek, segíts rajta, dolgozzál érte. E téren mindig elég tennivalód akad. Gondold meg óh ember, hogy halálod után minden napodról, minden óradról be kell számolnod. S ha akkor csak üres, semmitmondó napokat mutathatsz fel, ha időd eltékozoltad, akkor lesz csak munkád keserves a szellemvilágban! Használjátok fel tehát időtöket, dolgozzatok, míg napotok süt, hogy meg ne lepjen az éjszaka.

Az édesanya()**

Az élet legszebb emléke, a legmagasabb, mit ember önzetlen szeretetben kaphat az édes anya csókja, kedveskedése, áldása. Isten szemé tetszéssel tekint reá. Az édes anya áldása hatalmas oltalom, imádsága a pokolból, a halálból is visszahoz. Nagy embereknek rendszerint jó édesanyjuk volt. A gyermek szelleme már a születése előtt is szoros rokonságban és szeretet-viszonyban állott édes anyjával - ezek még az élet előtti vonatkozások. A jó fiú férjnek is jó lesz, az engedelmes leányból derék feleség válik, oh, ne vessétek meg az anyai szeretet intő szavát, és figyelmeztetéseit, mert az igazat szól! Jobb lett volna sohasem születnie annak, aki oka az édes anyja fájdalmának, az ő könnyeinek. Az a férfi, aki édesanyját tiszteli, minden nőt tisztelni fog, mert a nemes és hű anya egész életére példaképe marad. Azért

óh anyák, sohasem lehettek eléggé önfegyelmezők és lelkiismeretesek, hogy gyermekeitek példaképei lehessetek! Az édes anya szeretete legyen értelmes, ne pedig gyenge és hiú. A hiú szeretet már sok mindent elrontott. Légy szigorú, ha gyermeked hibázott. Az édesanya fenyítő vesszeje kiúzi gyermekeit a pokolból, és a gonosz csiráját ugyancsak korán kell elfojtani! Az elkényeztetett gyermek nem tiszteli édesanyját, pedig az igaz szeretet csakis tiszteleten épülhet fel. A gyermek, aki korán veszíti el édes anyját, mindig érezni fogja a szeretet hiányát, mert mi sem pótolhatja az édes anya szeretetét és gondosságát. Magasztos dolog a hűséges édes anyai szív! A gyermek és anya közötti összetartozandóság nem szűnik meg, örök kötelék ez, mely a másvilágon is érvényesül.

Megszólás()**

„Ne ítéljeteK, hogy ti is meg ne ítéltessetek.” Ha felebarátodról hátrányos dolgot tudsz, ne add tovább. Megszólás és rágalom már sok civódást és szerencsétlenséget okozott. Felebarátodról csak jót beszélj, a rosszat tartsd magadnak, és ne ítélkezzél felette. Óh emberek, fegyelmezzétek beszédeteket, és ne mondjatok rosszat testvéreitekről. Sajnos, némely ember kedves szórakozása, hogy embertársait megszólja. Nem vigyáztok elég szigorúan magatokra, oly hamar mondtok ki egy-egy rossz, igazságtalan szót, és okoztok bajt valakinek. Hallgatni arany! Boldog az, akinek egy szavát sem kell megbánnia.

Kímélet()**

Légy elnéző másokkal szemben, magaddal szemben pedig szigorú. Kímélettel barátokat szerzel, és szeretetet aratsz. Aki keményen ítél embertársai felett, az épp oly irgalmatlanul ítéltetik meg. A kímélet felebaráti szeretetből ered. Nem tekinthetsz az emberek belsejébe, nem ismered a dolgokat és viszonylatokat, melyek lelküket irányítják, s nem tudod, hogyan cselekedtél volna te ilyen vagy olyan esetben, mert sokszor az ember hangulata, a pillanat határozza meg cselekedeteit. Légy tehát elnéző, mert az Isten is könyörületes irántatok.

Természet()**

Ha nagyon bánatos vagy, s nem találsz vigaszt az embereknél, menekülj ki a szabad természetbe, hallgasd az erdő susogását, a tenger zúgását, a madarak énekét, s vigasztaló mennyei hangokat fogsz találni, melyek megtanítanak imádkozni. Nem egy találó, jó példát fogsz lelni a természetben. Nem megszegyenítő példa-e sokszor az emberre nézve az együgyű, hű és szerető állat? Az anyaállat mindaddig nem hagyja el fiait, amíg gondosságára rá vannak utalva, de közöttünk, emberek közötti vannak természet-ellenes anyák, akik gyermekeiket elhagyják, eladják, sőt megölik! A természetben nincs vétek, nincs bűn; ez csak embereknél található. Az úgynevezett civilizált emberek alattomos rosszasága a legrosszabb és legtermészetellenesebb. A természetben föllelhető az Isten! Teremthet-e az ember csak egy parányt is, mely a madarak énekéhez, a virág illatához és színpompájához, a természet erejéhez és titokzatosságához hasonló lenne? A természet elérhetetlenül fenséges és hasonlíthatatlanul szép marad. Aki a természetben nem látja Istent, az nem látja annak lelkét, szellemét életét, mert Isten nélkül minden halott. De aki Istent keresi a természetben, az meg fogja találni a Teremtőt, és csodálva imádni fogja. Isten az ő szívébe is be fog vonulni és ott fog lakozni.

Természetesség()**

Az őszinte és igazságszerető kedély mindig természetes. A fiatalság legnagyobb bája a természetesség; minden mesterkéltég nem szép, mert nem igaz. Semmi sem teszi oly nevetségessé az embert, mint a természetellenesség, fonákság és túlzottság. Ne akarj másnak és jobbnak látszani, mint amilyen vagy; maradj abban a körben, ahová sorsod helyezett, és semmit se tégy erődön felül. A természetellenesség a hiúság és tetszésvágy kinövése. Mindenekelőtt igyekezzél Istennek tetszeni; itt azonban nem használ az alakoskodás, hiszen Ő szívedbe lát. Légy hamisság nélkül, miként a virág természetes ékeségében. Te se akarj többel bírni, mint amennyi neked adatott.

Szükség és nyomor()**

A szükséget és nyomort enyhítsék azok, akiknek kezébe Isten földi javakat adott. Vagyonotok csak kölcsönadott gazdagság, fordítsátok

azt Isten dicsőségére. Keressétek fel a szegényeket és betegeket, vigasztaljátok őket, és adjatok nekik enyhülést. Szükség és nyomor az eltévelyedett szellemek kemény vezeklése, kik előző életükben eltékozolták javaikat anélkül, hogy megemlékeztek volna a szegényekről. Lássátok, most ők maguk kényszerülnek kérni, akik azelőtt nem hallgatták meg a kérelmet, s mert nem szerettek mást, mint önmagukat, azért most a nyomorban kell megtanulniuk imádkozni. Ha nem segítesz a szegényeken, hasonló vezeklés fog reád várni, mert egykor neked is hasonló mértékkel mérnek, mint amilyennel te mértél; ez a jó és rossz viszonzása. Örülhetsz-e az életnek, ha a szegények kenyérért esdekelnék? Szórakozhatsz-e, ha a szegények sírnak? Emlékezzél meg tehát a szenvedőkről, s csak azután gondold magadra. Sajnos, a legtöbben fontosabbnak tartják a világ, mint a szegények iránti kötelességeket. A nyomorultaknak pedig azt kiáltjuk: legyetek türelmesek, kitartók, s ne essetek kétségbe. az Isten jól tudja, miért próbál meg benneteket. Ne zúgolódjatok, el fog jönni az ideje annak, amidőn mind e szenvedésért hálát fogsz adni az Istennek. Alázattal ismételjétek: Uram, legyen meg a te akaratod, s jegyezzétek meg magatoknak: ahol legnagyobb a szükség, ott legközelebb a segítség!

Kötelesség()**

Ha mindenki tisztában lenne az Isten és az emberek iránti kötelességével, akkor a föld boldog lények lakóhelye lenne. Ezért kérdezze meg kiki önmagát: mi a kötelességeim, mit kell tennem vagy nem tennem? Ha kötelességed világosan áll előtted, teljesítsd azt lelkiismeretesen és híven. De sokan oly dolgokat vesznek magukra, melyekhez semmi közük, fontoskodnak vele, mialatt legszentebb kötelességeiket elhanyagolják. Különösen a kicsiny, hétköznapi kötelességeket mellőzik el szívesen, pedig aki a kicsiben hű, az a nagyban is hű lesz. Ezért kedves barátaim, viseljétek szíveteken apró, mindennapi kötelességeiteket, hogy majd nagy dolgokban is kötelességtudók és bátrak legyetek.

Bölcselet()**

A bölcselet ellensúlyozza az anyagiasságot; ő a tudomány szelleme, ennek kell tanúskodnia az Istenről, szellemről, halhatatlanságról és

erkölcsről. A bölcelet tehát tisztán szellemi, a lét és nemlét, kezdet és vég problémájával foglalkozó tan. Az anyagiasság romboló elemei ellen kell örködni és dolgozni. Mindig voltak bölcselők annak jelül, hogy az emberiség inkább törekszik a halhatatlanság, mint az örök halál felé. Az ősidők nagy filozófusainak tana ma is megvan, a bölcelet szellemi működése sohasem hal el, szavuk tovább él. Éles elme szükséges hozzá, hogy elvont dolgokkal behatóan foglalkozzék valaki, tiszta szellem és jó szív. A bölceletnek következtetésre kell támaszkodnia; a logikus filozófia a legbiztosabb bizonyítás; megdönthetetlen eredményeket szül. A bölcelet a ti legjobb barátotok és segítőtök, mert Istenért és a halhatatlanságért küzd.

Próféták()**

A próféta Isten küldötte, kinek világosságot és igazságot kell a földre hoznia. Valódi próféta kevés volt e földön, de sokan bitorolták ezt a nevet. A próféták példaképe Jézus; de ő minden prófétánál több: ő Isten elsődje. Nemes, alázatos, jóságos, Istenben bízó, emberszerető, szemérmes, erényes ember legyen a próféta. Akik magukat prófétának vélik, azok gögősek, hiúk, a hízelgésnek hozzáférhetők, a világot jobban szeretik, mint Istent. A próféta legyen szegény, aki minden világi dologról lemond; csupán Istenen és küldetésén csügg. Aki Isten nevét csak ajkán hordozza, imákat morzsol és ájtatosságot színlel, az nem próféta, mert nem lehet két urat szolgálni, Istent és a világot. Az igazi próféta Istenben él, és Isten él őbenne; szolgálja a szegényt, fölsegíti a bűnöst, egész élete odaadás, szeretet, ima. Beszéde kinyilatkoztatás, igazság, világosság. Ilyen prófétákat időről-időre küld Isten, boldog az, aki felismeri őket!

Piperéskedés()**

Kevélységből ered a hiúság, hiúságból a cicomázási kedv. Az öltözködési váagnak nagy áldozatokat hoznak; különösen hódol neki a női nem, feláldozza neki az egészségét, házi békéjét; a következménye pazarlás és gyakran teljes vagyoni romlás. Hány ezer éhezőt lehetne táplálni azzal a pénzzel, melyet haszontalanul piperére fordítanak! Új ruhára, divatos kalapra hamarosan van az asszonyoknak pénzünk, de nincs a szegények részére. Így van ez a világban: először az emberek

előtt kell a látszatot megőrizni, s csak azután ha jut a szegényeknek. Testetek e cicomázása Isten ítélőszéke előtt egykor még súlyosan fog terhelni benneteket! Majd akkor, mikor már a dédelgetett és oly gondosan cicomázott test porladni fog, lelketeket súlyosan fogják terhelni azoknak könnyei, akiken oly könnyen segíthettetek volna! Korlátozzátok tehát piperéző kedveteket, és ha öltözködtök, gondoljatok egyszermind a szegények ruházatára is, hogy öltözködésetek ne váljék bűnötökké.

Bosszú()**

Csak a gyűlölködő fog bosszút állani; mindkét dolgot gonosz szellemek idézik elő, és valóságos démonok segítik fejleszteni. Ne engedd magadat fúriák által korbácsoltatni, akik ördögi terveket sugalmaznak, melyek következménye átok, fájdalom és szerencsétlenség. Engedjétek át a büntetést Istennek: „Enyém a bosszú, én fogom megtorolni”, monda az Úr, s ő tudja miként büntessen leghatásosabban. De ti bocsássatok meg, mert a ti bosszútok igazságtalan, mert mindig szenvedély irányítja

Rang()**

Hogy törik az emberek magukat a rangért! Sokszor csak a rangot becsülik, s nem az egyént. Ha a rangnélküli, egyszerű ember sokkal jobb is, mint a magas rangú, mégis alig veszik őt figyelembe, míg a másikat tisztelik. Ez emberi szokás. Magas állást, kitüntetést, címet szeretnek, tisztelnek és nagyra becsülnék az emberek, s így volt ez már évezredek előtt is. A rang nélküli erényes embert alig veszik észre, a magas állású vétkest megbecsülik. Ezért mondta már Jézus is erre való vonatkozással: az elsőkből lesznek az utolsók és az utolsókból az elsők. Csak a tisztaszívű fog bemenni a szoros kapun. Óh emberek, igyekezzetek elsősorban az erény és jószág rangjára, arra a rangra, melynek a mennyben is van érvénye. Legyetek öröme utolsók a földön, hogy Istennél elsők lehessetek. Igazodjatok Jézus után, kinek sem rangja, sem méltósága nem volt e földön, megvetett és elhagyatott volt És ti jobb sorsot akarnátok? Kövessétek őt, a Megváltót, s bizonyára nem fogtok elveszni.

Beszéd()**

Hallgatni arany. A bőbeszédűség már sok vizsályt támasztott, de az idejében kimondott jó szó áldást hoz. A sokat beszélő emberek szeretnek túlozni - nem maradnak meg az igazság mellett, képzeletük nem létező dolgokat láttat velük; helytelenül fecsegnek dolgokat, miket jobb lenne elhallgatniuk. Meggondolatlanságukkal sokszor veszély magvát hintik el. Mások ismét szűkszavúságukkal ártanak; itt is, ott is hiányzik felebarátjuk iránt a szeretet és barátság egy-egy szava. A beszédnek helyes mértékét eltalálni művészet. Krisztus azt mondta: beszédetek legyen igen-igen, nem-nem. Ezzel azt akarta mondani, hogy csak az igazat beszéljétek, se többet, se kevesebbet, mert az igazságot elhallgatni sokszor szintén jogtalanság. Mindenekelőtt csak jót és semmi haszontalant ne beszéljétek, örökjétek szigorúan beszédetek felett. Beszédetekkel tegyetek jót, és kerüljétek a rosszat; senkinek ne ártsatok beszédetekkel, és ajkatokat ne hagyja el a harag és bosszúság egyetlen szava se.

Becsületesség()**

Aki kicsiben becsületes, az nagyban is az marad. A becsületes ember nem hízeleg, nem képmutató; szereti a nyíltságot és igazságot, lelki ismerete tiszta, nincs benne semmi gonosz. A becsületesség hű barátokat szerez, bizalmat és szeretetet kelt. A becsületes ember szíve vidám, rossz gondolatok nem gyötrik. Becsületesség a legszebb virág, a szegények legnagyobb dísz; ők ha ezt az erényt gyakorolják, igazán gazdagok. Légy becsületes gondolatban, szóban és tettben; csak azt mondd, amit igazán gondolsz, ne légy semmiben hamis. Akkor nem kell félned Isten világosságától, mely egykor mindent meg fog világítani és fel fog deríteni.

Gazdagság()**

Az emberek a legnagyobb földi szerencsének tartják a gazdagságot, pedig valóságban a gazdagság nem szerencse, hanem megpróbáltatás. Ne kívánjatok magatoknak gazdagságot. Le tudnátok-e győzni mindazokat a kísértéseket, amelyeket a pénz hoz magával: az önzést, élvezetvágyat, szűkkeblűséget, fősვნყսéget, és nem felednétek-e el Istent a múltó javak miatt? Isten szándéka szerint használni a pénzt

oly művészet, melyet csak kevesen értenek. Krisztus mondá: „Könnyebb a tevének a tű fokán³ keresztül menni, mint a gazdagnak a mennyországba jutni.” Eszerint nem irigylésre méltók a gazdagok; mert ki tudja, hogy erre az élvezetes és kényelmes életre nem következik-e fájdalommal és nélkülözéssel teljes élet? Hány ember szíve van keserúséggel telve a gazdagok iránt, hányan irigylük a vagyonosokat! Mily balgák, hogy lehet irigyelni valakit próbatétele és megkísértése miatt, - irigyelni a kísértéseket? Csak önzetlen, nemes emberek kezében áldás a vagyon, kik szívükben viselik a vágyat Istennek tetszeni, a gonosz kezében azonban átok és romlás.

A vallás()**

A vallástalan ember, ki semmiben sem hisz, semmi törvényhez és formához nem tartja magát, szabadon érzéki vágyai szerint él, hasonlatos az állathoz, mely csupán ösztönét követi. A vallás nélküli ember ellenáll a fölötte álló értelemnek, és elfordul Istenétől. Csak önmagát imádja és még önmagában sem hisz, mert tagadja a halhatatlanságot. Így van ez a vallás nélküli emberrel; szíve eltompul minden magasabb és szellemibb iránt. Ő csak élvezni kíván; minden más iránt egykedvű, s nem gondol a halál utáni életre. Mennyivel különb a vallásos ember! Az Istenbe és a halhatatlanságba vetett hitével szívében nyugodtan és erősen áll meg az élet viharában; semmi sem tántoríthatja meg. Minden cselekedetében kifejezést nyer az a világos tudat, hogy Isten virraszt fölötte, s hogy a halál után is van élet. Lelkileg és szellemileg kifejleszti magát, és értelme megtanulja a legmagasabbat is felfogni; a látszólag megfoghatatlan érthető lesz előtte, s szívében béke, sőt boldogság fog lakozni. Nem fogja őt kínozni a kétség, sem a haláltól való félelem, mert ő ismeri Istenét és Isten is ismeri őt.

Bűnbánat()**

A megbánás megmentés, megváltás, felszabadulás! Sokan számúzik magukból a megbánás érzetét, mert jellemgyöngeségnek hiszik azt; haszontalannak és céltalannak; elfojtják magukban ez érzetei, amikor

³ Tű foka: a keleti nomádok sátrainak alacsony és szűk bejáratát nevezték így, sőt még ma is így nevezik.

még lehetséges lenne a mentés. Üdv és áldás azokra, akik őszintén megbánják hibájukat; azok megtalálták a valódi megváltást. Ki mély bánatban hajtja meg büszke fejét, az nagy győzelmet vívott ki ön maga felett. A megbánás alázatossá, belátóvá és megismerésben gazdaggá tesz. Hát oly nehéz-e azt mondani, ha hibáztunk: rosszul tettem, bocsássatok meg?! Milyen sokat lehet jóvátenni ily szavakkal! Ezt megbocsátás és béke követi. Soknál a megbánás csak későn következik be, nem tudja már megelőzni a fájdalmat és szerencsétlenséget. Csak a gőg és álszégyen tart vissza a megbánástól. Oh, kedves barátaim, engedjétek szívetekbe bevonulni a megbánást csendes barátnőként és vigasztalóként. Boruljatok térdre Uratok, Istenetek előtt, sírjatok, kérjétek bocsánatot, és akkor Isten, a mi szerető Atyánk, újra magához emel benneteket. A bűn, mint nagy kő, terheli lelkiismereteket, lesújt és kínoz. Óh engedjétek, hogy a megbánás angyala elhengerítse azt onnan, és szívetek örömben és boldogságban fog ujjongani.

Húsvét()**

Húsvét - a halhatatlanság, a megváltás ünnepe! Ennél nincs nagyobb ünnep e földön. Feltámadási ünnepe csak a keresztény vallásnak van. Érettetek halt meg Krisztus, és érettetek támadt fel. Az egész kereszténység alapja e mondáson nyugszik: „Az Úr feltámadott!” Miután ő feltámadott, mindnyájan fel fogunk támadni halottainkból: ez a halhatatlanság. Nagyon áhítatosan, jámboran éljétek át a nagyhetet, kísérijétek el Jézust kínszenvedésének útján, bensőleg éljétek magotokat bele ez időbe, szenvedjétek, vele, sírjatok fájdalmi felett - s azután ujjongjatok vele a feltámadásban. Minden kereszténynek története a nagyhétbe van belefoglalva: először munkás önfeláldozással és felebaráti szeretettel teljes élet, majd üldöztetés, szenvedés, halál - azután feltámadás, boldogság!

Óh kereszténység örülj, az Úr feltámadott!

Tanács()**

Ha barátod jó tanácsot kér tőled, gondolkozzál, kérj világosságot Istentől, azután tanácsolj legjobb belátásod szerint; de ne állítsd, hogy a te tanácsod a legjobb, a hibátlan. Nehéz másnak helyes taná-

csot adni, mert nem tudjuk magunkat teljesen beleképzelni az ő helyébe. Ki tanácsot kíván, keresse azt mindenekelőtt Istennél. Szedd össze magadat, imádkozzál mély áhítattal és bensőleg, akkor Isten majd megadja a helyes gondolatot. Mindenesetre csak istenfélő és Istenben bízó embertől kérj tanácsot. Akinek hite van, az nem szorul az emberek tanácsára, mert ő Isten erejében bíz, aki mindenkit a helyes útra térít, ha bensőleg imádkozik Hozzá.

Dicsőség, hírnév()**

Dicsőségetek Isten előtt legyen, ne az emberek előtt. Aki a világi dicsőséget becsüli, az a gögnek útjain jár. Ti csak Istennek, a Legmagasabbnak igyekezzetek tetszeni. A jó ember csöndes dicsősége kegyelmet lel, míg a világ zajos, hiú hírneve semmi Isten előtt. Keressétek azt a dicsőséget, mely szívesen rejtőzködik, mely önmagát nem is ismeri, csak csöndben dolgozik; Isten számára. A dicsőséget, melyet a hízelgők és udvaroncok megvetnek. Csak az Isten előtti dicsőségnek van értéke. Ember dolga szétomlik, míg Isten művei örökkévalók.

Szelídség()**

Szelídség által sokkal többet érsz el, mint indulatosság által. A jó, gyermekded szív szelíd, és a harag elnémul a szelídség előtt, mert az lefegyverzi a gonoszt és legyőzi a leghajthatatlanabb szíveket is. El-sajátíthatod a szelídséget, sőt ezt meg is kell tenned. Uralkodjál a hevességeden és felfortyanó szenvedélyeden; légy nyugodt és szelíd, és ezzel magadat és másokat is sok szomorúságtól fogsz megkímélni. Szívedben őrizd meg a szeretetet, ez szelíddé tesz. A durva beszéd sértő, és sokat ront, míg a szelíd szó elsimítja a durvaságot és megszelídíti a makrancos lelket. Tekintsetek Krisztus szelídségére, minő dicső példa Ő! Lássátok, mikor gyalázták, gyötörték őt, mily nyugodtan viselt el mindent. Semmi kemény szó, semmi bosszúság, csak jóság volt a felelete. Még haldokolva is így szólt: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekednek.” Ekként védelmezte meg kínzóit is. Mily isteni magasság!

Ha türelmetek fonala elszakadni készül, gondolatok erre, s bizonyára szívetekbe vonul a szelídség.

Sors()**

Mindent, mi az embert érinti, a sorsnak tulajdonítja az ember. Mi a sors? Előzetes rendeltetés; de miután ezt nem ismered, rosszul teszed, ha fatalista vagy, s ölbe tett kézzel azt mondogod: nyugodtan várom be sorsomat. Isten ezt nem így akarja. Ember, segíts magadon, hisz van Istened, hited és vezérfonalad: Jézus! Tégy jót, nemesítsd magadat, küzdj a gonosz ellen, s akkor sorsod javadra fog válni. Légy úr magad fölött, akkor uralod sorsodat is. Ne légy tehát saját magadnak és a bűnnek rabszolgája. Tőled függ, hogy boldoggá vagy boldogtalanná légy. Sohase engedd át magad valamely önkénynek; ne himbáltasd magadat ernyedten a csalóka sors hullámain, hanem kormányozd erős kézzel élted hajóját. Viszont tönkremegy, aki vakmerően akar valamit kierőszakolni. A türelem a legbiztosabban vezet a célhoz. Maradj a törvény keretében, s akkor az betelik rajtad. Maradj Istennél, Ő vezérli útjaidat.

Álom()**

Az ember legjobb barátja az álom; bezárja a fájdalom kapuit, elnémítja a gondot és bánatot; felüdíti a szellemet és testet. Sajátságos, hogy a halálhoz oly hasonlatos emez állapot az ember legjobb barátja. A szem lezárul, az ajak elnémul, s az ember mégis boldog. Idegei, agya elpihennek, nem gondolkodik, csak szelleme virraszt; szolgálata kis időre megszűnik, miközben azonban a szellemi szférákból szerezhethet magának erőt s üdülést. Az álmok néha annak visszatükrözései, amit a szellem időközben látott. Óh, emberek, adjatok hálát Istennek az álom jótéteményéért; emlékeztessen ez titeket az örök életre, mert annak hasonmása. Mert bár halott módjára feküdtök, de mégis éltek. Igen, az álom az emberi élet feltétele. Eszerint a halál is csak álom, az örökélet egyik feltétele. A halálból következik a szellemi életre való felébredés, hol minden világos, s amelyben nincs többé sem álom, sem halál.

Szépség()**

Felületes emberek dicsőítik azt, akinek szép külseje van. Igaz, kellemes dolog tetszetős testtel bírni, mert a szépség rendszerint vonz.

Szép emberek hibái iránt sokkal elnézőbb az ember, mint a rútak botlása iránt, mert a szépségnek oly bája, oly varázsa van, mely az ember szemére az elnézés fátyolát borítja. De vajon ezért szerencse-e a szépség? Nem, csak előny, gyakran azonban veszély és kísértés. A szépséget hízelgők kísérik, ami hiúságot, tetszéspágyat ébreszt. Ez már sok embernek romlását okozta. Akárhány asszony erényes maradt volna, ha nem lett volna szép. Milyen visszataszító és borzalmas a bűnös szépség! Csak az öntudatlanul felvirágozott szépség valódi, az, mely tiszta és erényes szívet rejt. A világ csak a külső szépséget nézi, ritkán az erényt. Lelketek legyen szép és tökéletes, mert a testi szépség mulandó, a sírgödör tulajdona. Törekedjete a végtelen felé, és ne kapaszkodjatok oly nagyon a mulandóba. Legyetek mindenkor készek letenni a szépséget és fiatalságot; igyekezzetek a szellem maradandó javait megszerezni.

Teremtés()**

Teremtés teremtő nélkül el nem gondolható, mert okozat ok nélkül nincs. Az egész teremtés a Teremtőre mutat. Ha az egésznek nagyságát, végtelenségét, megfoghatatlanságát tekintjük, végtelen, bölcs, hatalmas, jóságos okozóra kell következtetnünk. Csodálattal, megrendülve, imádvá állunk meg Előtte, így szólva: „Isten, mindenség ura, mily végtelen nagy és megfoghatatlan vagy Te!” A teremtés végtelenségéből következtess Isten végtelenségére. Az összhang, összetartás és az egésznek rendjéből következtess Isten bölcsességére. Vannak emberek, kik zavart elmével kizárják a Teremtőt a teremtésből. Valóságos tévhit és örület ez! Az erő egymagában nem tud értelemmel teremteni; az erőnek sem bölcsessége, sem szeretete; egymagában nem ismeri sem az összhangot, sem a rendet. Egy legmagasabb értelem vezeti az erőket; mindeneket megelőz a fenséges nagy gondolat; ez az, ami teremt. A logikusan gondolkodó embert át kell hatnia e tudatnak, és aki ezt felfogni képtelen, sohasem fogja helyesen megérteni a mindenség, a kozmosz fogalmát. Az süket és vak fog maradni a tudás fő tényezői iránt, minden téren megoldhatatlan rejtélyekre fog akadni, és ily módon hamisan és elferdítve fog magyarázni mindent. De a komoly gondolkodó előtt, ki a Teremtőt teremtményében keresi, feltárul az igazság és bölcsesség, mély bepil-

lantást fog tehetni a természeti erőkbe, és föl fognak tárulni előtte a teremtés lényegének titkai. A teremtés hármas lényegű: szellem, lélek, test vagy anyag. Minden halhatatlan az átváltozásban, mi sem vész el. Halál nem létezik, mert minden csak elválkozás. Minden élet Istenben van; Belőle jön a halhatatlanság,

Őrszellem()**

A katolikus ember hisz az őrszellemben; a görögöknek is voltak őrző, házi szellemeik, hasonlóan az indusoknak, egyiptomiaknak és perzsáknak. A szellemtan ugyanezt mondja. Testet öltésénél mindenkit egy jó, tiszta, tökéletes szellem kísér le a földre, az őrszellem, ki vezeti őt földi életében és kinek feladata pártfogoltját a jóra ösztönözni. E nélkül az Isten által mellé rendelt láthatatlan vezető nélkül az ember nem tudná elvégezni földi pályáját. Az őrszellem eggyel több kötelék, mely védencét Istenhez és az örök birodalomhoz köti. Az őrszellem védelmét és közbenjárását különösen gyermekeknél van alkalmunk csodálni, kik gyakran egész csodálatos módon menekülnek meg vagy kerülnek ki a veszélyt. A katolikus egyház tehát bevezette az őrangyal ünnepét, ami nyilvánvalóan egészen szellemi dolog, és a jó szellemeknek az emberi életbe való befolyásáról tanúskodik. Aki gyermekkorától kezdve figyel őrszellemre hangjára, az bizonyára nem vonja ki magát e jó befolyás alól, s engedelmeskedve annak, áldást fog aratni. Hányszor mondják: „egy belső hang intett, - ekkor támadt ez a gondolatom!” Mi lenne ez más, mint őrszellem hangja! De az ember tudatlanságában sok mindent önmagának tulajdonít, amit éppen Isten vezet eléje és juttat eszébe. Ilyen megmagyarázhatatlan erő a lélekjelenlét, a veszély vagy döntés pillanatában. Keressétek ebben is hűséges őrszellemetek működését. Őrszellemünk Isten őrje földi életünkben. Aki elveti vagy elhárítja őt magától, az tétlenül lép, míg aki figyel szeretetteljes, intő szavára, az jó úton halad.

Lélek()**

Az ember hármas lény: szellem, lélek, test. A szellem Isten halhatatlan szikrája. A lélek a burok. Az érzés, az életelv egy a lélekkel, a test pedig e kettőnek kifejezője. Minden ember, minden szellem e

háromból áll; a mindenség minden lénye, minden állat, minden növény, atom e háromból áll: halhatatlanság, lélek, test. A szellemnek öntudata, intelligenciája és szabad akarata van. A lélek életprincípium, mely a szellemnek engedelmeskedik; a mindenség lélegzetvétele. A szellem bizonyos értelemben a nemző, a lélek az anya. A léleknek ösztöne, érzése, a szellemnek akarata, teremtőereje van. Lásd a „Szellem, erő, anyag” 6. és 16. fejezetét. A szellem az „én”, a lélek ennek lenyomata.

Vágyódás()**

Mindenki érez vágyódást; még a materialista sem vonhatja ki magát az előtte ismeretlennek lenyűgöző érzése alól, ő is vágyódik világosság és igazság után. A vágyódás szellemi dolog, lehet édes és keserű. A szellemek is vágyakoznak az elérhetetlen után. Vágy és szeretet: egy. Csak melegen érző szív vágyódik. A tiszta vágy Isten után és szellemi dolgok után áhítozik, a tökéletességre törekszik. Szívesen nélkülöz, önzetlen, és csak a jót és tisztát akarja. Másfajta vágyakozás, mely érzéki vágygá fajul és az emberi szívet szerencsétlenné teszi, széttépi. Bűnös, mert tisztátalan szenvedély a célja. A tiszta vágy égbe emel, a vétkes pokolra taszít. Ember, engedj szabad folyást az előbbinek, utóbbit pedig tépd ki a szívedből.

Önuralom()**

Szilárd akarat önuralmat ad; akarat nélkül nincs uralom. Az Önuralom a szellem legjobb tornája; megerősíti és megedzi őt. Az olyan ember, ki soha sem uralkodik magán, hasonlatos az állathoz, mert érzékei uralkodnak szellemén, s szenvedélyei és vágyai rabszolgájává teszik őt. Értelem és intelligencia gyakorolják az önuralmat. Tanítsátok meg tehát a gyermekeket arra, mily hasznos az, ha az ember gyermekkorától fogva megszokja az önuralmat. A te éned legyen az úr, nem pedig a tested. Érzékeiteket tartsátok pórázon, hogy szívesen engedelmeskedjenek a szellemnek. Gyakoroljátok az önuralmat csekélységekben is, hogy majd a nagyban is uralkodhassatok. És akkor, ha kísértések, baj, betegség és veszély jön is rátok, melynél a gyöngge lélek kétségbeesik, ti minden vihar közepette erősek lesztek. Kétszeresen szenved, ki nem uralkodik önmagán, mert ha átengeded magad

a fájdalomnak, összerokadsz alatta. Uralkodjál magadon mindig és mindenütt. Órködjél érzékeid fölött, keresd fel énedet és engedd szelmedet úrrá lenni a test felett

Önismeret()**

Önismeret az első lépés az önuralomhoz, mert mihelyt megismered magadat és hibáidat, már uralkodhatsz is fölöttük. Úgy ítélj magad fölött, mint valami idegen fölött. Tedd mérlegre cselekedeteidet, légy szigorú önmagad iránt, ne gondolj arra, hogy és mint tesznek mások, csak ismerd meg azt, hogy te miként cselekszel. Az önmegismerés elég tanulmányt és fejtörést igényel. Kérdezd önmagadat; miért teszem ezt vagy azt, miért mondom ezt, mit érzek, nincsen-e önzés benne, teljesen igaz vagyok-e? Ha naponta pontosan megvizsgálod magadat, akkor először megtanulod az alázatosságot, majd az önismeretet, mely az önuralomra fog vezetni.

Öngyilkosság()**

Az öngyilkosság egyike a legnagyobb eltévelyedéseknek. Aki az előbb említett erényeket bírja, az nem képes elkövetni ilyen erőszakosságot. Az öngyilkos nem vet véget annak a kinnak, mely alól magát ki akarta vonni, mert az érző lényt, a szellemet nem lehet megölni. Vele él tovább az emlékezés, a lelkiismeret. Az öngyilkosság a fájdalmat és a kint még csak növeli, mert lerombolja a jóvátételhez vezető hidat. Ilyenkor kétségbeesés és mély megbánás fogja el a szellemet. Jobb a földön szenvedni, mint a túlvilágon. A szellemek különféle nyilatkozatai az öngyilkosok szellemi állapotának megrázó képét adják. Az erőszakosan elért túlvilág nekik nem a megnyugvás helye. Az öngyilkos nem zárja le földi számadását, mert most következik az ítélet. Egyet-mást jóvátett, helyrehozott volna a földi élet kínja, melytől menekülni akart, s ez most lehetetlenné vált. Minden erőszak fájdalmat okoz. Íme néhány példa: Egy leánynak meghalt a vőlegénye, megöli magát, s követi őt a túlvilágra. Fölleli-e vajon? Nem, mert kedvese oly szférában van, melyet ő erőszakos tette miatt nem érhet el. Szelleme jajgatva bolyong, s keresi őt! Ha a földön maradt volna, ha életét alázatban és türelemmel viselte volna el, holta után boldogan lelte volna fel őt. Egy ifjú ember eladósodott és me-

nekülni akarván a reá váró földi büntetés szégyenétől, agyonlövi magát. Nos és megmenekült-e a gyalázattól? Nem. Látnia kell, mint támadják őt a földön becsületében, s miként siratják szülei. Öngyilkossága nem moshatja le a foltot, tehát kétszeresen szenved, mert semmit sem tehet jóvá. Ha életben maradt volna, jóvátehetette volna hibáját szorgalom, megbánás és munka által, s akkor boldog élet várt volna reá a túlvilágon! Így van ez mindennel. Az egyik betegségtől akar szabadulni öngyilkossága által, de ezért odaát még többet szenved, sőt visszakívánja még a fizikai szenvedést is, mely az erkölcsi szenvedéshez viszonyítva, szinte édesnek tűnik. Az öngyilkosság soha sem hozza meg a szenvedésektől való megszabadulást. Vétkeitek következményeit el kell viselnetek, miután a szellem halhatatlan, s mert az emlékezet és a lelkiismeret tovább él és meg nem ölhető. Törődjetelek bele rendeltetésetekbe, s várjátok be alázattal, miként határozott fölöttetek Isten.

Érzékiség()**

A szellemek bukása hozta magával a bűnt, az érzékiséget, az emberré levést. Mialatt a szellemek eltértek az engedelmségtől és alázattól, gőgösek és önfejúek lettek, megteremtették az érzékiséget. Az emberiség a szellembukás következménye, ezért születik minden ember bűnben és érzékiségben. Az emberi testnek a javulásra és a szenvedélyek leküzdésére, nem pedig az érzékiség kielégítésére szolgáló eszköznek kell lennie. A szellem, melynek uralkodnia kellene a testen, gyenge és bűnös, azért igyekezzék a szellem javulni. Sokan a test gyöngeségével mentegetik magjukat, de ezt helytelenül teszik. A bűnöket és hibákat mindig szellemetekben keressétek. Nem kell aszkétává, sem remetévé lenni, nem kell a testet sanyargatni, ostorozni. Törekedjetelek szentekké, és jókká lenni ama viszonyok között, melyekben Isten titeket megszületni engedett. Nem az érzékek hibásak tévelygéseitekben, keressétek mélyebben a vétkeket. Érzékek nélkül is van érzékiség; megtanulhatjátok azt azoknak a mélyen bukott szellemeknek nyilatkozataiból, akik azért közelednek hozzátok, hogy kísértésbe ejtsenek titeket. A szentek élete, a médiumok tapasztalatai bizonyítják, hogy vannak érzéki szellemek, kik test nélkül sem tudnak letenni gonosz kívánságaikról. Ezért, kedves barátaim, hatoljátok

a dolog mélyére: Javítsátok meg szellemeteket, akkor a testetek sem fog bűnözni.

Bűn()**

A szabad akarattal megajándékozott lények, kiket szellemeknek nevezünk, nemzették a bűnt (lásd: Szellem, Erő, Anyag). A bűn az eltévelyedett ellentétes elsődök teremtménye, Isten törvénye megszegésének következménye. Az értelem értelmetlenséggé, a szeretet gyűlöletté, az angyal ördöggé lett, ez szülte a bűnt. Szabad akarat nélkül nincsen érdem. Isten a szellemeknek szabad akaratot adott tökéletesedésükre, ez a szellem tulajdona. Némelyek azonban visszaéltek vele. Az engedetlenség és góg volt az első lépés a bűn felé. Csak emberek vagy szellemek bűnösök, mert csak nekik van énjük. Az állatok nem bűnöznek, mert nincsen szabad akaratuk. Küzdjete a bűn ellen! A ferdének ismét egyenessé, az ellentétnek ismét törvényessé kell lennie. Minden gonosz, minden baj, halál és betegség e földön a bűn következménye; mindezt a kiegyenlítésnek kell kiirtania. Ez vált meg minden bajtól, Isten elsődje, a szeretet, jóság, szelidség és engedelmség által. Mindenki dolgozzék az elsődöknek ezen a munkáján.

A szellemtan()**

Új kifejezés oly dologra, mely régi, mint a világ. A spiritizmus a szellemek tana. Napjainkban bölseletté fejlődött ki, melynek sok ezer ember híve. A spiritizmus a keresztény vallás által is tanított halhatatlanságnak, az emberek és szellemek közlekedésének hite, új bölselet, lélekszellemi tanulmány, de korántsem vallás vagy hitfelekezet. A spiritizmus abban különbözik az angol-amerikai spiritualizmustól, hogy mintegy az egész tant szabatosan megállapította, rendezte, szabályozta. Túlnyomóan szellemi jelenségekkel foglalkozván, megállapította az újratestetöltés elméletét. Míg a spiritualizmus nem fogadja el a reinkarnációt, és jobbára a fizikai, anyagi jelenségekkel foglalkozik. Sem a spiritista, sem a spiritualista nem állít fel dogmát. Számára a hit Istenben, a halhatatlanságban és a szellemi közlekedésben a szabad kutatásnak tág teret nyit. E három dologra támaszkodik mind a két tan. A spiritizmus tehát a szellemek és a túl-

világ tanulmányozása, a materializmus ellensúlyozója, megdöntője. A spiritizmus tehát nem az ördög műve, nem bűvészet, hanem az örökélet és a szellemek tiszta tana. A spiritista nem akar új vallást, az ő vallása a kereszténység. A szellemtannak szellemi, érzékfölötti (transzcendentális) tudománynak kell lennie; a halál utáni életbe kíván betekinteni, összeköti az emberiséget a szellemvilággal; egyengeti a kettő közötti ösvényt, azt mondván: nincsen halál, sem elválás, mert újra viszontlátjuk egymást!

A spiritizmus hivatva van a világot átszellemesíteni, a kereszténységgel karöltve jobbá tenni az embereket. Békét, vigaszt, szeretetet árasztani, mindeneket egy hitben egyesíteni, megvalósítani az egy akol, egy pásztor eszméjét, az emberiséget viharon és küzdelmeken át a jobbhoz vezetni. Ahány ember, annyi felfogás, mindenki a maga módja szerint fogja tehát megérteni és magyarázni a spiritizmust is. Azonban mi azt tanácsoljuk mindenkinek: vegyétek példaképetekül Krisztust, ő legyen az alap és a ti támaszotok, el ne térjetez Tőle. Jézus életében oly sok szellemi jelenés található, annyi szellemi eset - hiszen minden szava szellemi - hogy ebből elég erőt, következtetést vonhattok le további kutatásotokhoz. A keresztény spiritizmus az Istenhez vezető igaz út. Némely ember fennakad e kifejezésen: „spiritizmus”, mialatt magában hordja az egész tant.

A spiritista()**

Spiritistának nevezzük azt, aki hisz Istenben, a halhatatlanságban és a szellemi közlekedésben, eltekintve attól, hogy keresztény, zsidó vagy buddhista-e az illető. Ebben a tágabb értelemben spiritisták voltak úgy a görög bölcészek, az egyiptomi papok és a buddhisták, valamint a hebreus atyák is mind. A mai spiritista a szellem után és az ember halál utáni állapota után kutat. Igyekszik a szellemi látomásokat megmagyarázni magneto-pszichológiai tanulmányok segítségével. Az igazi spiritista nem állít fel sem hittételt, sem vallásformát, ő csak tanul, megbecsüli mások véleményét, s őrizkedni fog a fanatizmustól és előítélettől. A spiritistának kötelessége elismerni az emberek egyenlőségét Isten előtt, mindenkit testvérének tekinteni, gyakorolni a felebaráti szeretetet. Mert fő dolog előtte, hogy nemesedjen és másnak is megmutassa a nemesülésnek útját. A spiritista tekintetét

az örök életre függeszti, mindent az örök üdvösségre és Isten dicsőségére igyekeznek tenni.

Búvészet és varázslat semmiben sem azonos a spiritizmussal, mert ennek tana szellemi, világos, nyílt, őszinte - előtte a szellemvilág léte épp oly tény, mint az emberi világé. A spiritizmus ledönti a korlátokat, melyek embert és szellemet egymástól elválasztanak, előtte csak az örök élet áll. A spiritista nem fog zúgolódni vagy Isten ellen lázadni, hanem bízva a magasabb vezetés irányításában, nyugodtan fog végigzarándokolni az életen. Számára nem létezik halál, csak átváltozás.

Spiritista médiumok()**

Médiumnak vagy eszköznek azt az egyént nevezzük, akinek megvan az az adománya, hogy a szellemvilággal közlekedhessen. Minden időkből voltak ilyen emberek. A látók; a próféták, az ókor papjai és papnői, az úgynevezett szentek közül sokan, azok, kiknek nagy szellemi adományaik vagy tehetségeik voltak és vannak, mind médiumok. Vannak nagy kegyelmet nyert, mérsékelt és gonosz médiumok is, akik azután hozzájuk hasonló szellemekkel közlekednek. A spiritisták író, beszélő, halló, látó és fizikai médiumokat különböztetnek meg. A spiritizmus dolga e médiumítások fajtáit és fokozatait tanulmányozni. A médiumítás olyan tehetség, mint bármely más tehetség. Vannak született médiumok, kik már ez adománnyal jönnek a világra; némely családban öröklődik ez adomány, másokban kifejlődhetik delejezés vagy ima által. E tulajdonság elérésére szükséges, hogy a vér delejes ódot, idegszellemi delejt tartalmazzon, s az agynak nagy foszfortartalma legyen. Minden médiumítás súlyos felelősséggel jár. Csak az erős hitű, szigorúan erkölcsös ember válik jó és megbízható médiummá, mert jó szellemek csakis tiszta médiumok útján közlekednek, miután törvénytelenekkel és rosszakkal nem tudnak bensőleg asszimilálódni. Ellenben rosszindulatú, tisztátalan szellemek a nekik rokonszenves médiumokhoz kapcsolódnak. A médiumi tehetséggel bíró egyénekre nézve nagy veszély a gög, az elbizakodottság, az önámítás. - Vizsgáljátok meg a szellemeket! Ne fogadjatok minden közleményt feltétlen igazságnak. Imádkozzatok, hogy Isten megvilágosítson benneteket, és megmutassa nektek a helyes utat.

Őrizkedjete az öntetszelgéstől, adományotokat ne rejtsetek véka alá, közöljétek másokkal, engedjétek, hogy mások megfigyelhessenek benneteket, s ezúton maguknak ítéletet alkothassanak. Minden médium szenzitív, és az ód-magnetikus befolyásokat kellemesen vagy kellemetlenül érzi át. A lelki látás nem mindenkor kellemes; ilyenkor vétezd fel magad szeretettel és elnézéssel. Oh, kedves médiumok, szenteljétek adományaitokat Istennek, ne kapkodjatok csodadolgok után, legyetek türelmesek, alázatosak, tiszták és jámborak. Imádkozzatok, s akkor Isten bennetek fog lakozni.

Rokonszenv és ellenszenv()**

A rokonszenv és az ellenszenv az állítás és tagadás, a szeretet és gyűlölet megnyilatkozása a természetben. Aki az erényt gyakorolja, rokonszenvet kelt, mint minden jó, és mindenki vonzódik feléje. A rossz ellenszenvet kelt. A rokonszenv mintegy delejesen vonzólag, míg az ellenszenv villamosan taszítólag működik. Előbbi gyógyít és kiegyenlít, utóbbi beteggé tesz és haragot szül. A szenzitív ember mindkét erőt különösen élénken érzi, s ezek őt boldoggá vagy boldogtalanná, vidámmá vagy szomorúvá, egészségessé vagy beteggé teszik. Szeretet és barátság, gyűlölet és ellenségeskedés e két erőn alapszik. De az okos ember sem az egyik, sem a másik erő által nem fogja magát elragadtatni; előbb vizsgálódní és mérlegelni fog, mert létezik olyan rokonszenv is, mely rosszra csábit, sőt romlásba vezet. Valamint oly ellenszenv is létezik, mely igazságtalan, indokolatlanul belőled ered, s mindent hamis világitásban tüntet fel. Amint mondtam, a rokonszenv és ellenszenv természeti törvény, a delejességen és villanyosságán alapul. Szereteted vagy ellenszenved bizonyos egyének iránt sokszor a vonzódás vagy taszítás törvényéből ered; mindkét esetben morális gondolkodású, megfontolt szellemnek kell közbelépnie, hogy se az egyik, se a másik foglyul ne ejtsen. Mindenekelőtt Isten akaratát kövesd óh ember, és csak azután az emberekét, ha jót akarnak. Ne ragadtasd el magad a rokon- vagy ellenszenv által, kutasd előbb, hogy mi a jó, igazságos, tiszta és világos, Ne járj a sötétség útjain, keresd a világosságot és meg fogod találni

Az ördög()**

A spiritista nem ismeri az ördög kifejezést, ezt a fogalmat, hanem a bukott, ellentét-szellemeket, vagy eltévelyedett szellemeket. Nem fogadja tehát el sem az örök pokol, sem az ördög fogalmát. Isten szeretete és irgalma végtelen, az ő hatalma előtt az ördög meg nem állhat. Vannak ugyan eltévelyedett, gonosszá lett szellemek, de a mindenségben nincsen birodalmuk, nincs rendfokozatuk, nincs valami nagy pokol, amely az ő birodalmuk lenne. Szerencsétlen szellemek ezek, vakok és süketek a jó iránt, s nem lépik át az anyagiasság, a bűn birodalmának határát. Mégis, nekik is világítani fog Isten világossága, nekik is prédikáltatott az igazság, melyet végre is el fognak fogadni. A spiritista ismeri a bukott szellemek és kísértők hatalmát és ravaszságát, ismeri a veszélyt és ki fogja azt kerülni. Egy tiszta ima minden rossz elemet eltávolít, mert a jónak a rossz felett feltétlen hatalma van. Ezért barátaim, ne féljete az ördögtől, ne higgyetek legyőzhetetlen hatalmában: ő annyira gyenge, hogy egy jámbor gyermek is legyőzheti. Munkálkodjatok a kiegyenlítésen, és a gonosztól való megváltáson. Szeretet, csupán a szeretet bír ezzel a hatalommal.

Halálfélelem()**

A spiritizmus, vagyis a túlvilági szeretteinkkel való közlekedés hite megment minden halálfélelemtől, és elveszi a halál fullánkját. A spiritista örömmel várja átköltözését a szellemvilágba, mert tudja, hogy nincs végleges megválás. Már életében élénk közlekedésben áll a szellemvilággal, ismeri a szellemi megnyilatkozás módjait. Reá nézve a halál nem válás, csak átváltozás. Ez a közlekedés vigasz úgy az emberek, mint a szellemek számára. Angyalok tartják a szellembirodalomba vezető hidat, kik letörlik a visszamaradottak könnyeit. A hívő keresztény ember is megnyugvással várja halálát, s hiszi Jézus vigasztaló igéjét: „még ma velem leszel a paradicsomban.” A szellemtan megerősíti a keresztények hitét, a túlvilágról való nézetét kitágítja, s előkészíti őt reá. A jó spiritista hitét elsősorban Jézus igéjére alapítja, s azután a nyert megnyilatkozásokra. El a haláltól való félelemmel és borzalommal, jó barátom ő, általa kezdem meg utazásom igazi hazámba. Ne beszéljete válásról, beszéljete a viszontlátásról!

Vigasz()**

Az egyetlen és legjobb vigaszt az Istenhez, a mindenség atyjához küldött ima nyújtja. Ne keressetek vigaszt az embereknél és a szórakozásokban, csupán a megadás e szavaiban: „Amint Te akarod Atyám!” Akkor Isten elküldi szívetekbe igaz vigaszát, lelketeket fel fogja üdíteni, és szellemeteket megerősíti. Annál keress vigaszt, ki bánatot és megpróbáltatást küldött reád. Senki sem kel fel vigasz nélkül, ha térden állva bensőleg imádkozott Istenhez; de ügyelj arra, hogy lélekben emelkedjél hozzá. A világ vigasza hamis; a szórakozás csak szemfényvesztés, mely csak elbódítja a fájdalmat, míg a seb nyíltan marad, amíg Isten be nem gyógyítja azt. Azért fordulj ahhoz, ki minden sebet begyógyít, és minden fájdalmat megszüntet, t. i. Istenhez, a mindenség atyjához.

Erény()**

A világmegváltás művét az erénynek kell betetőznie. Neki, az eggyé levés és harmónia erejének és hatalmának, a békének és örök szépségnek kell győztessé lennie. Nehéz dolog megszerezni az erényt, de kedves barátim, járjátok csak örömet e meredek ösvényt. Gyakoroljátok eleinte a mindennapi élet apró erényeit, szeressétek a szerény erényeket, melyek zajtalanul elrejtve virágoznak, melyeket csak Isten lát; ezek vezetnek a nagy erényekhez és a tökéletességhez.

Ingatagság()**

Oly gyöngeség, mely gátolja a jóban való haladást, és sokszor hosszú és súlyos munkát elront. Ingatagság az akaraterő hiánya, küzdjétek le minden erőtökkel. Ha érett megfontolás után feltettetek magatokban egy dolgot, tartsatok ki mellette, ne inogjatok, ne legyetek gyengék. Az ingatagság lidércfény, ki azt követi, ingoványba kerül. Az ingatagság elforgácsolja időtöket és erőtöket; valóságos tolvaj az, amely legértékesebb perceiteket rabolja el. Maradjatok szilárdak, hitben erősek, s akkor Isten veletek lesz.

Hálátlanság()**

Kedves barátom, te sokkal többet vagy hálátlan, mint gondolnád,

mégpedig Isten iránt. Sorscsapásaidat és kellemetlenségeidet sokszor szeretnéd Istenre, a sorsra, az emberekre tolni, ahelyett, hogy türelmesen viselnéd és megköszönnéd mennyei Atyádnak, hogy még súlyosabb megpróbáltatás nem ért. Hálátlanság az, ha nem köszönöd meg naponta Istennek mindazt, amid van, és amit élvezel. Köszönd meg gondolkodási képességedet, érzéseidet, azt, hogy létezel, mert hiszen mindez Isten kegyelméből ered. Mennyire hálátlan vagy, amikor azt kívánod, bár ne lennél, s előnyben részesítenéd az elmúlást! Hitelenséged tett téged szerencsétlenné, nyomorúságodért magadra vess. Az emberek iránti hálátlanság is rút. Jaj annak, akiről elmondható, hogy kenyérért követ adott. Némelyek büszkeségből hálátlannak, attól tartanak, hogy a köszönet, a hála nyilvánítás lealacsonyítja őket. Szegények! Később majd koldulhatnak azokért a jótéteményekért, amelyekért hálátlansággal fizettek. Legyetek hálásak Isten és az emberek iránt, valóban nem mondhattok köszönetet elég bensőleg és melegen! Legyen éltetek hála és dicséneke!

Hitelenség()**

A hitelenségben az ingatagság is bennfoglaltatik; mindkettő gátlóan lép a tökéletesedés útjába. Hitelenség és bizalomhiány szerencsétlenné és gyengévé tesz, sőt sokszor a kétségbeesésbe hajt. Borzalmas szörny a hitelenség; amint hatalmába keríti az ember szívét, elveszti nyugalma, békéjét, boldogságát! Mennyire küzdött Jézus az emberek hitelensége ellen! Gőg és makacsság van a hitelenségben. Minden magasabb, jobb érzés elhal benne, az Istenhez vezető út elvész, szárnyszerűen állsz a kétségbeesés sötét mélysége előtt, a világosság és megváltás minden kilátása nélkül. Óh ember, mire való a hitelenség!? Nézd, mennyire halálosan szerencsétlenné és életunttá tesz! Nem jobb-e tehát hinni, örvideni Istenben, gyermeki jámborsággal bízni? A hitelenség nemcsak az embereket fogja át sötét hatalmával, hanem a szellemekre is ólomsúllyal, bénítólag nehezedik, és gátolja őket haladásukban. Azért tanácsoljuk nektek, vetkezzétek le már itt a földön a hitelenséget, ne vigyétek át magatokkal a túlvilágra, ahol még e földi szenvedésnél is több szerencsétlenséget készít számotokra. Erős hit e földön előkészítője a túlvilági boldogságnak.

Halhatatlanság()**

Halhatatlanságunk oly tény és oly igazság, melyet anyagilag természetesen nem bizonyíthatunk, mert a szellemi és isteni dolgokhoz tartozik. Isten, halhatatlanság, érzélem, értelem, szeretet, hit, lelkiismeret létező és elvitathatatlan dolgok, melyeket azonban megtapintani s anyagilag bizonyítani nem lehet, melyek hatásaikban nyilvánulnak meg az emberek előtt, máskülönben azonban láthatatlanok maradnak. A durva érzékek világában - minő a föld is - az ember nincsen ugyan megfosztva a szellemi látástól, t.i. attól a képességtől, hogy szellemileg lásson, mindazáltal ez meg van nehezítve. A sötétségből a világosságra kell törekednetek, felküzdenetek magatokat kedves emberek, és tanulmányozás által az igazsághoz jutnotok. Az anyagi ember ugyan azt mondja, hogy a halhatatlanságot nem lehet bizonyítani, mindamellettt nem tudja logikusan és megdönthetetlenül megmagyarázni, hogy ez nem létezik. Az emberben lévő szellemi dolgok hatásait - csupán az érzékek révén nem tudja kellően megmagyarázni; kell valaminek lenni mindenekfölött, ami számára megoldhatatlan rejtély. Isten mindenkor elküldi követeit, kik a halhatatlanságot hirdetik, ébresztőket, kik felkeltenek benneteket álmotokból. Lássátok, ilyen isteni küldött most a spiritizmus, összes médiumaival. Láthatatlan élet szövődik, zajlik az emberek körül; ha akarnak, letagadhatatlan bizonyítékokat nyerhetnek elhalt kedveseik létezéséről és személyazonosságukról, tehát arról, hogy halál nem létezik. Ha azután e bizonyítékokat és jelenségeket az úgynevezett „tudományos ember” csalásnak minősíti és letagadja, vagy ha mások az ördög műveként megátkozzák, ezáltal csak önmaguk szegénységi bizonyítványát állítják ki, mert a későbbi kor csodálkozni fog a tudósok felfogási tehetetlenségén és makacosságán. A halhatatlanság tétele és a spiritizmus összes nyilatkozataival dicsőségesen fog haladni útján, mert Isten akarata ez. Hiszen a spiritizmus nem mai keletű, mert abból a szellemvilágból való nyilatkozatokat kutatja és vizsgálja, amely szellemvilág örökké volt, és minden tagadás dacára is örökké létezni fog. Szellemjelenségek mindig voltak, éppen úgy, mint ahogy a halhatatlanságban való kételkedés is örökké megvolt. De a művelt nemzetek hisznek Istenben és a halhatatlanságban, azaz náluk mélyebb a hit, de a kételkedés is, mint a műveletlenségnek, mert nem létezik

tanulmány kételkedés nélkül. A hit a legyőzött kétség. Krisztus beszélt Mózesrel és Illéssel a Tábor hegyén, tehát Jézus szellemekkel is közlekedett, és tanítványai is látták e megjelenéseket. Krisztus feltámadása a halhatatlanság legnagyobb bizonyítéka; emellett el kellene némulnia minden vitának, hiszen ez a feltétlen győzelem. Hasonlóképpen mindenütt, a legrégebbi könyvekben is találtak bizonyítékokat a halál utáni életről. Ámde a kételkedő olyan, mint Tamás, akinek mindez nem volt elég. Miután tehát tizenkét apostol között is lehetett kételkedő, nincs mit csodálkozni a világ tamáskodóin. Napjaink spiritizmusa nem más, mint az örök halhatatlanság tana, az a világosság, melynek számotokra világítania kell, az a hang, amely az alleluját énekli: „Dicsőség a magasban Istennek és a földön békesség a jóakarató embereknek!”

Atya()**

Egy előző fejezetben arról a tiszteletről és szeretetről szóltunk, mellyel minden gyermek tartozik az édesanyjának. Ugyanazzal a tisztelettel és szeretettel tartozunk az édes atyának is. Az Isten titeket a földi atya fennhatósága alá helyezett, azért engedelmisséggel tartoztok neki. A családi kötelek nem a véletlenség művei, és így azok a földi étellel nem szakadnak meg. Kötelesség tehát, hogy atya és gyermek jó viszonyban legyen egymással; az atya kötelessége jó példával járnai a gyermek előtt, a gyermeké pedig, hogy engedelmességedjék neki, s kövesse őt. A gyermek szeretete csak akkor tartós, ha tiszteleten alapul, ha az atyához fel kell tekintenie; egész életén át ez az ő legjobb vezérsillaga. Óh atyák, így vezessétek gyermekeiteket - és ti gyermekek, legyetek hűségesek és önfeláldozók! Az atya legyen szigorú gyermekeinek hibái iránt, mert életük felelős irányítója ő. De a gyermekek hunyjanak szemet szeretettel szüleik gyengeségével szemben. Isten a gyermeket atyjának alárendelte; maradjon hát vele szemben gyermek agg koráig. Sohase felejtse el a gyermek az atya előtti tiszteletet, akkor Isten áldása lesz rajta. Semminek sem szabad fájni, ha az atyától jó. Kinek valamit el kell viselnie, viselje azt türelemmel, de a gyermeki kötelék az atyához maradjon szent.

Érdem()**

Oly sokat tulajdonít az ember érdemül, nem gondolva meg, hogy Isten szeretete és irgalma nélkül semmire sem lenne képes. Óh, mily tehetetlen és nyomorult lennél Isten irgalma nélkül! Nagyon nehéz meghatározni mi a te érdemed, mert a körülményekben és viszonyokban rejlő isteni segítségen kívül itt vannak még a jó szellemek is Isten szolgálóiként, akik előnyödre alakítják a dolgokat. Mivel tehát oly igen csekély a saját érdemed, ne légy büszke és képzelődő. Ne dicsekedjél, de ismételd magadnak naponta: mi lenne belőlem, szegény, gyöngé, bűnös emberből Isten kegyelme nélkül?! Semmit sem tulajdoníthatok saját érdememül, Isten működik bennem. Csak arra ügyelj, mily messzire vagy még az erény útjától! Mikor Isten parancsolatait teljesíted, csak kötelességedet végzed. Érdem csak az lenne, amit a neked kiosztott feladaton fölül cselekednél. Légy alázatos, teljesítsd kötelességed; semmit se számíts be magadnak; csak így járhatsz a helyes úton.

Múlt()**

A múlt nem tűnt el, a múlt él! A múltnak hosszú, és tartós utóhatása van, szálait tovább fonja a jelenen keresztül a jövőbe. Múlt, jelen és jövő egymással szorosan összefüggenek, s együttesen képezik az időt és az öröklétet. A múlt a megtörténtnek halhatatlan szelleme, az egykor létezettnek hű képe, utóhangja, emléke. A szellemi látás bizonyítja, mint tapad mindenhez a múltnak élete, lelke, milyen híven tükröződik vissza, mint maradnak meg e képek, s ha már minden elmúlt - amivel addig érintkezésben voltak, a dolgok lelke tovább él. Eszerint a múlt nem hal meg, de tovább él; folytonosan tovább szól az elmúlt dolgok szelleme! Emberek, gondolataitok, érzéseitek és cselekedeteitek halhatatlanok! Teremtsetek magatok körül szép és szent halhatatlanságot!

Bocsánat()**

„Uram, bocsásd meg a mi vétkeinket!” És tedd hozzá azonnal: „miként én is megbocsátok, az ellenem vétőnek.” Ki bocsánatért esedezik, annak magának is tudnia kell megbocsátani. Krisztus, a Messiás még a keresztfán is azokért imádkozott, kik őt a fájdalmas halálba

vitték, anélkül, hogy azok kértek volna bocsánatot, sőt még hozzáfüzte: „mert nem tudják, hogy mit cselekednek; ez által mutatva nekünk példát a megbocsátásban. Igyekezzél Krisztushoz hasonlóan gondolkodni! Bocsáss meg, mielőtt erre kérnek, szívedben ne tarts haragot. Ha eltávolodtál Istentől, megbánás és bocsánatkérés nélkül nem térhetsz vissza Hozzá; de Isten megbocsát a bűnbánó vétkesnek. De az evangéliumi tékozló fiúhoz hasonló bűnbánattal és alázattal kell Hozzá visszatérned. Te magad pedig légy jó és elnéző azokkal szemben, kik tégedet megbántottak, előzd meg őket félúton, nyújts nekik nyájasan kezet, és fejezd ki a bocsánat szót, még mielőtt erre kérnek.

Értelem()**

Egyedül Isten a legteljesebb és legmagasabb értelem, ő, ki a szellemeket saját hasonmására teremtette, adott nekik értelmet és szabad akaratot. Istenen kívül csak gyermekei, azaz a szellemek és az emberek bírnak értelemmel és szabad akarattal; e két tulajdonságnak kell a szellemi kiképzés és haladás eszközének lennie. Az értelem követi Isten akaratát és törvényét, csak az értelmetlenség engedetlen; ezért az ellentét értelmetlenség (chaos), zűrzavar, nyomorúság, bűn. Az értelemnek ezt kell kiengesztelnie, az ellentétet ismét törvényé, a gonoszt jóvá kell tennie. Minden kellemetlenség értelmetlenségből ered. Az értelemnek kell vezetnie benneteket, hogy belátásra bírjon, és a jó útra térítsen titeket. Legyetek jók, akkor értelmesek is vagytok.

Ész()**

Szabad akarattal és értelemmel felruházott teremtetések ésszel bírnak. A tudósok az észet csak anyagi módon akarják magyarázni; azt állítják, hogy föltétele az agyvelő több vagy kevesebb foszfortartalma. Ha az ész tisztára fizikai dolog lenne, amely kizárólag a szervezettől függ, akkor haláluk után az összes embereknek el kellene veszíteniük eszüket, és mint szellemeknek, valóságos együgyűekké lenniük! De ez nincs így; ki tudná ezt jobban, mint a spiritista, aki a szellemek sokszoros megnyilatkozásai révén bizonyosságot szerzett róla, hogy a túlvilágon az ész ugyanolyan végtelen variációban él tovább, mint a

földi életben. Az ész szellemi ajándék, nem testi. Művész, költő, lángész, tehetség már ilyenek születik; e bennük lakó adományokat magukkal hozzák a földre, épp úgy a feltalálók is magukkal hozzák találmányaikat, és feladatukká válik azoknak ismertté tétele a földön. Mindez nem függ az agy szerkezetétől vagy foszfortartalmától, ezek az adományok a szellem szerzett tulajdonai. A szellem elhelyezkedik az emberi testben, tehetségeket és gondolatokat vés beléje. Ezek szerint nem az embereknél található fel a legmagasabb ész, hanem Istennél és az ő tökéletes szellemeinél. Ezek bírnak a legmagasabb rendű ésszel, mert nem nyugözi le őket a test vagy más emberi köte-
 lék. Az emberi test nyomást gyakorol az észre, ködössé, földivé, anyagivá teszi, amely hatáson csak magasabb szellemek dolgozzák magukat jól keresztül. Annak oka, hogy gyermekeknél az ész és tehetség oly különböző fokát figyelhetjük meg, nem az agyban, hanem a szellemek különbözőségében rejlik. A szellem rányomja tehetségei bélyegét a szervezetre. Sokszor a legnagyobb lángész a nép köréből, tudatlan szülőktől születik, és a legmagasabb körökben is akad ostoba ember, a leggondosabb nevelés dacára. Az ész tehát, úgy, mint az értelem is, a szellem, a halhatatlan lényeg tulajdona. Ennek ellentéte az esztelenség; a legmagasabb ész tehát uralja az ellentétet, és minden rosszat, mely az esztelenség és értelmetlenség rabszolgája marad.

Kísértő()**

Nem látjátok a kísértőket, mégis itt vannak, s körülvesznek titeket. Jézus gyakran beszél róla. mondván, hogy mint az ordító oroszlán, jár-kei és keresi, hogy kit nyeljen el. Ez így is van. A bukott és földhöz kötött szellemek e kísértők, akik romlásba akarnak taszítani, bűnre csábítani benneteket, az ő hangjuk szól hozzátok. A spiritista ismeri e szellemeket, ő tudja, hogy ezek nem ördögök, de eltévelyedett, szerencsétlen szellemek, mert hiszen a gonosz és vétkes szerencsétlen is egyszersmind. Szelíden és imával bánjatok az ilyen szellemekkel. Az ima a legbiztosabb szer a gonosz szellemeknek távoltartására; sokszor egy bensőségteljes ima meg is téríti őket Ily módon a kísértő sohasem fog hatalmat nyerni felettetek, s le fogjátok őt győzni. Vétketek a kísértőt még boldogtalanabbá tenné, míg erényetek

megválthatja őt. Váltátok meg magatokat és másokat kedves barátaim s akkor a kísértők tehetetlenekké lesznek!

Örület()**

Az orvosok az örületet az agy megbetegedésével magyarázzák, és semmiféle szellemi befolyást nem engednek meg. E magyarázat egyoldalú. Nem mindig a test, sokszor a szellem beteg, mert a szellemvilágban is létezik örület, és ez a szellemi örület kényszerült testöltés által gyakorta plántálódik az emberi szervezetbe. Kérditek ugyebár, miként lehetséges, hogy szervezet nélküli szellem örült legyen? S mégis így van; az örület megzavart összhang, rögeszme, gyakran gög. értelmetlenség, szellemi tévelygés; a szellemek közt az örületnek ez a faja található. Nem nagyzási hóbort és örület-e az egész szellemi bukás, mint a gög és értelmetlenség legmagasabb foka? Az a rögeszme, hogy Istennel egyenrangúak akartak lenni, idézte elő a szellemek bukását, vagyis az összhangtalanságot, és belőle folyólag minden rosszat. A szellemvilágban sokan vannak rögeszmékkel terhelték. Ha már most egy ilyen szellem kierőszakolja emberi testöltését, úgy az örület csirája már a gyermekben megvan, kifejeződik a szervezetben, s utóbb örült emberré válik. Ez a veleszületett, magával hozott örület. Másfajta örület keletkezik a bukott szellemek megszállása által: ha az ember nem fejt ki elég akaratot, ha nem tud imádkozni, akkor a bukott szellem annyira elhatalmasodik az ember felett, hogy beleörülhet. Megszállottság esetei előfordulnak az újtestamentumban is. A megszálló szellem kiűzése vagy megtérítése gyógyulást hoz az emberre. Az ilyen örültségi eseteket a spiritista képes meggyógyítani, delejezők és médiumok már sokan megcselekedték ezt. Az örültség harmadik faja a szervezeti, betegség által keletkezett örület; ez legnehezebben gyógyítható. A veleszületett örület a testet öltött szellem megtérítése által, a második fajta örület az idegen szellemnek médium által való megtérítése útján gyógyítható; a harmadik fajta örület pedig olyan betegség, mint bármilyen más. Képzeltetek el magatoknak egy gyógyintézetet örültek számára, melyben tiszta, jó médiumok gyógyítanak és térítenének, ez valóban hathatós dolog lenne! De így az orvosok számtalanszor a sötétben tapogatóznak, és kínozzák betegeiket anélkül, hogy gyógyítani

tudnák. A baj forrását kizárólag a testben kutatják, mikor az többnyire a szellemben rejlik, s így kizárólag szellemi módon gyógyítható.

Bizalom()**

Az Istenbe vetett bizalom a legnagyobb kincs! Bizalom a megbánás és megbocsátás felé tett első lépés. Csak bízzál, Isten meghallgat téged. De a bizalom őszinte és hűséges szívből fakadjon, hamisság és számítás nélkül. Csak a teljes bizalom nyújt segítséget. Bizalom bizalmat szül; a nyílt és őszinte kedély, melytől távol áll a hamisság, hűséges barátokat is fog szerezni. Minden szeretet és barátság alapja a bizalom. A nagylelkű bízik, fennköltén gondolkodik, és felfogja az erényt; csak az alacsony lelkületű ingadozik, és gondolkodik kicsinyesen másokról is.

Igazság()**

Értelem és ész hozza meg az igazság felismerését. Istennél van az egyetlen igazság. Ő maga az igazság; ki Tőle eltávolodik, az az igazságtól is mind messzebb kerül. Óh, barátaim, legyetek igazak úgy a nagyban, mint a kicsinyben; soha, még tréfából se mondjatok igaztalanságot, ne engedjétek meg magatoknak apró hazugságokat, inkább hallgassatok. Az igazság egyszerű, nem szaporítja a szót, ebben van nagysága. Kérjétek Istentől az igazság megismerését, mert az Tőle származik.

Bölcsesség()**

Ki bölcs? Az, aki Istenben és a halhatatlanságban hisz, aki minden nap úgy él e földön, mintha aznap szólíttatnék el Istenhez, jámbor, erényes életet él, és értelmét Isten dicsőítésére használja. Bölcs tehát a jámbor, de nem mindenkor a tudós, aki sok könyvet áttanulmányozott, de amellettt kételkedik Istenben. A bölcs alázatos, nem beszél sokat, de tettei igazságosak; a valódi ész csak e bölcsességgel karöltve nagy és tökéletes. A bölcs nem fecsegő, de amit mond, az igaz, nem tudós, mégis mindent tud, ami kell, mert alázatos, szeretetteljes, hisz és bízik Istenben; mind oly adományok, melyek Isten előtt értékesek.

Reinkarnáció()**

A buddhizmus és spiritizmus által tanított újra testöltés elmélete az egyház és a materialisták részéről heves támadások tárgya lett. Sajátosságos, hogy a megnyilatkozó szellemek is vitatkoznak ez elmélet felett, néhányan bizonyítják az újraszületést, míg mások tagadják. Ne ütközzetek meg ezen. A szellemek, miként az emberek is, nincsenek egy hiten, egy nézeten, mert tudásuk korlátolt. Azok a szellemek, akik hallani sem akarnak az újraszületésről, oly emberek előtt nyilatkoznak meg, akik szintén tagadják ezt. E helyütt nagy igazságként megerősítjük az újra testöltést, mint a haladás törvényét, mint Isten kegyelmének megnyilatkozását, amelyet hosszú időn keresztül magunkon tapasztaltunk. Az újra testöltés vezeklés, büntetés, jutalmazás, küldetés; utasításra vagy szabad akaratból, gyakran makacsságból következik be. Vezeklés és büntetés azok számára, kiknek e földön valamit jóvá kell tenniük. Jutalom ama szellemeknek, kik még földies gondolkozásúak, kik még szeretik a földet, és rajta keresik boldogulásukat. Küldetés a magas szellemek számára, kik Isten parancsának engedelmeskedve, Isten dicsőítésére a földön nagy feladatot teljesítenek. Parancs a bukott szellemek részére, kiknek a földön jóvátennivalójuk van. Szabad akaratból történik a misszió, önkényes akaratból pedig a makacs és megátalkodott szellemeknél. A bukott, érzéki szellem, kinek szellemi szeretetről fogalma sincs, aki csak az anyagiakon csüng, az újra testöltés által javul, mintegy hatványozódik. A szellemi ember, ki ismeri a szellemi szeretetet és erényt, már nem szorul a testöltésre; reá nézve az életek utazáshoz hasonlítanak, melyeken tanul és barátságot köt, szerettei körét tágítja. Hogy lesz-e szükséged az újra testöltésre, az egészen tőled függ, érenyeidtől, szellemi haladásodtól. Sok talány, p.o. a földi javaknak, az emberek helyzeteinek egyenlőtlensége megvilágosítást, megoldást nyer a vezeklés és büntetés által, melyet az újra testöltés hoz magával. Ez igazság, az Isten szeretetének és irgalmának megnyilvánulása.

Viszontlátás()**

A spiritizmus a halál utáni viszontlátás igazi tana. Ne esetek kétségbe kedveseitek koporsójánál; hagyjátok a földnek, ami az övé, a job-

bik rész a szellemi, a tiétek marad. Ami válásnak tetszik, csak búcsú; megboldogultjaitok előre mennek, ti pedig követitek őket. Ez nem képzelődés, hanem igazság. Millió szellem hirdeti ezt és mondja: nem létezik halál, mi itt vagyunk, élünk s újra találkozunk! A spiritizmus dicső vigasza ez. Engedjétek emberek, hogy ez isteni vigasz szívetekbe vonuljon, szárítsátok fel könnyeiteket, és tekintsetek Jézusra. Ő is visszatért halála után, Ő is megmutatta magát tanítványainak és közlekedett velük. Higgyetek, miként az apostolok, akkor tiétek lesz az isteni vigasz.

Isten akarata()**

Aki kikutatja és megismeri Isten akaratát, az élni is fog vele. Aki Isten akaratában él, az a helyes úton halad, és az ellentét akarata nem nyerhet hatalmat fölötte. Hasztalan lázadozol Isten akarata ellen, még is meg kell hajolnod előtte. Tudományosság által nem fogod megismerni, de igenis ima és elmélkedés által. Ha közeledni akarsz Istenhez, ha Vele közlekedni akarsz, imádkozzál és szólj hozzá. Sohase zúgolódjál! Tekints mindent Isten akarataként. Semmi bölcsességben se bízzál meg óh ember, hanem tanuld meg erős hittel mondani: Uram, legyen meg a te akaratom!

Akaraterő()**

Szigorúan gyakorold akaraterődöt, azzal mindent elérhetsz, amire ember csak képes. - főként magadat javíthatod meg. Hiszen Isten akarattal ruházott fel, tehát gyakorold azt az isteni törvény értelmében. Minden az emberek különböző akaratán fordul meg. A jóakarát szentté, tökéletessé, boldoggá, naggyá, ellenben a rosszakarát nyomorulttá és szerencsétlenné tesz. Az akaratnélküli ember hasonlatos az állathoz, saját vesztébe rohan, éppen úgy, mint a makacs, a konok ember. Az akaraterőnek a szellemben kell székelnie: a jót és nemeset kell akarnia. Istenben kell nyugodnia. Ez az az akarat, melyre minden embernek törekednie kell, az akarat, mely eggyé tesz Istennel, és mely mindent legyőz és ural, éppen mivel Istenből ered. Ez nem a test ereje, hanem a szellemé. Önuralom az első lépés az akaraterő felé: uralkodnod kell tested, érzékeid és szenvedélyeid felett, csak így lesz erős akaratom. Ha emberi burkod követni fogja szellemedet,

akkor az emberek is követni fognak; ha önmagadon uralkodni tudsz, uralkodni fogsz mások felett is. Azonban mindenekelőtt engedelmeskedjél Isten akaratának.

Tudomány()**

Ha a tudomány az Istenben való hittel karöltve jár, akkor az emberiség nevelője és jótévője, de ha tagadja Istent és a halhatatlanságot, akkor nyugtalanságot és civódást szerez. Hiányos az a tudomány, amely semmit sem akar tudni Istenről, és a Teremtőt ignorálja. Mit használ az embernek a haladás a tudományban, a művészetben, az iparban, ha mellette elfeledi Istent és a saját lelkét, és szellemi tudásban, erkölcsben és erényben hátra marad? Ebből valóságos Babel, szétzüllés, romlás keletkezik. Így bomlanak szét a legszebb dolgok, mert hit, erkölcs és erény tartja fenn a mindenséget. Hiszen erről a történelem tanúskodik. Látunk népeket alámerülni összes művésztükkel és tudományukkal, s vajon miért? Mert erkölcstelenségbe, hitetlenségbe süllyedtek, homokra építettek. Emberi mű elmúlik, legyen bár még oly szép és virágkorában még oly tökéletesnek látszó, míg Isten művei túlélnek minden időt és minden pusztulást. A szellemi és a jó minden pusztuláson túl fönntartja magát. Azért a legjobb tudomány Istenben hinni, és jót cselekedni. Undorral tekintünk a tudományra, mely a hit, az Isten és a halhatatlanság ellen tanít, benne csak visszaesés és erkölcstelenség van. Megrontja az erkölcsöket és megakadályozza a szellemi felemelkedést. Es mennyire ingadozók a tudósok feltevései! Amit ma az egyik állít, azt elveti holnap a másik. Vallja be alázatosan a tudós, hogy soha sem érhet a végére a tudásnak. Ne vitatkozzék dolgok fölött, melyeket nem ismer vagy nem ért, mert tudományellenes dolog tagadni azt, amit nem ismerünk, csak azért, mert hihetetlennek tűnik fel. Az ilyen tudományosság a gonosztól jó. Ennél bölcsebb az együgyű gyermek, aki jámboran imádkozik Istenhez, s benne bíz.

Vágyak()**

Vannak emberek, akik soha sem szűnnek meg vágyakozni, mert alig érték el egyik vágyukat, már más dolog után epednek. Ennél fogva kielégíthetetlenek és boldogtalanok, mert lennének bár a világ leg-

szerencsésebb teremtményei is, sohasem szünnének meg valami után vágyódni. Oktalan és nem bölcs dolog olyasmi után törekedni, amit el nem érhet az ember.

Elérhetetlen dolgok utáni szenvedélyes vágy bűnössé és gonosszá tehet, azért űzz ki szívedből minden földi vágyódást, azon az egy vágyon kívül: Istennek tetszeni, egyedül Neki szolgálni.

Idő()**

Az idő Istennél van; idő és örökkévalóság egy. Az idő örök, soha meg nem szűnik, de azért az élet minden perce értékes. Ha valakit szívből szeretsz, nemde sajnálsz minden percet, amit tőle távol kell eltöltened? Lásd, így kellene lenned Istennel: minden percet sajnálnod kellene, mely Tőle távol tart. Szegény bűnös, ne késlekedjél, térj vissza Istenhez, siess! Miért tékozolod el a javulásra való időt?! A javulást meg a tökéletességet nem érzük el oly gyorsan. Önmagad építed fel magadnak jó és rossz sorsodat aszerint, amint követed vagy nem követed Isten parancsait „Az idő pénz”, „az idő érték”, nem üres szóolás. Hidd el ezt gyermekem és használd ki idődet.

Harag()**

A haragos kedélyű embernek gyakorolnia kell magát az önuralomban és akaraterőben, csakis ezáltal tud úrrá lenni e hibája felett. Fegyelmezd magad, bármily nehezedre esik is, ha belül ingerült vagy is. Ne szólj, és semmit se tégy haragodban; később esetleg mélyen megbánhatnád. Ne hallgass a gonosz szellemekre, akik téged haragra ingerelnek, ne légy eszközük. A felindulás pillanataiban fohászkodjál: Uram segíts! És meglásd, Isten segítségével jön.

Jövő()**

Isten kezébe tedd le jövődet; ne számíts aranyhegyekre. Ki vágyait Istenbe helyezi, azt sohasem fogja lesújtani a jövője miatti gond, azonban aki nagyon megfeszíti várakozásait, az megcsalatozik, míg aki keveset vár, az mindennek örülni fog. Élj úgy, hogy múltad emléke jó legyen, jeleneddél légy megelégedve, és a jövő iránti gondot hagyj Istenre: ez a bölcsek útja.

Kétség()**

A kétség olyan ellenség, amely észrevétlenül lopózik be. Minden gondolkodót megtámad a kétség, éppen ezért kell lépésről-lépésre kiküzdeni a szellemi haladást. Az állat nem gondolkodik, azért nincs is kétsége. A keveset gondolkodó is közömbösen, kétség nélkül él, de szilárd hit nélkül is. Ahol azonban szív, értelem, ész együtt működik, ott felüti fejét a kétség is, mint rossz szellem, amely szeretné aláaknázni Isten igéit. Állítsd a kétség ellenében hitedet és bizalmadat Isten iránt, s meglátod, engedni lesz kénytelen. Ne engedd meggyökeresedni szívedben, állj bátran eléje, s tied lesz a győzelem Isten békéjével szívedben.

Emlékezzetek meg a halottakról()**

Emlékezzetek meg a halottakról, azokról, akik megelőztek titeket a túlvilágon. Imádkozzatok érettük, s ne feledjétek el őket. Emlékezés, ima, veletek való közlekedés jót tesz nekik. Ne vessétek meg a közlekedés eszközeit és módját. Ha már az élőknek segítségül vagytok, segítetek a holtaknak is. A mindszentek ünnepe bizonyára sok elköltözőttnak ünnep, akiket elfeledtek, és kikről ilyenkor megemlékeznek a földön. Lássátok, oly sokan halnak meg, akik még a röghöz vannak kötve, és hány szellem marad még a földhöz tapadva! Ilyen szellemeknek tehát különösen jól esik az emberek emlékezése és imája. Ezért kérünk titeket, ne csupán az emberekkel törődjétek, ne csak nekik nyújtsatok alamizsnát, hanem emlékezzetek meg a szellemekről is, és imádkozzatok érettük.

Újév()**

Az emberek ó- és újévet különböztetnek meg, pedig Isten előtt és az örökkévalóságban semmi sem új, sem nem régi, minden egyforma. Nekünk azonban szükségünk van időszakokra, ezért hangol komolylyá mindenkit az év vége és kezdete. A szellemien gondolkodó előtt az időnek örökkévalóságnak kell lennie, előtte eltűnik a gyermekkor, az ifjúkor és öregség, előtte mindezek csupán az örökélethez vezető fokok és szakok, melyeknek őt helyes hasznosítás és áldásos cselekedetek által szellemi előrejutásában tökéletessé kell tenniük. Ne búsuljatok tehát fiatalság és múlt felett, csak a haszontalanul és ros-

szul eltöltött idő felett szomorkodjatok. A fájdalomban és bánatban töltött idő nem haszon nélkül való, mert hiszen a megpróbáltatások által tanultok. Eltűnő évről szólunk, pedig nem tűnik el az idő, amelyei ti múltnak neveztek, tovább él tetteitekben, mert az is örökkévalóság. Tanuljátok meg ebből, hogy semmi sem hal meg, semmi sem múlik el - ez az óra sem -, hogy minden Istenben és az örökkévalóságban él.

Végszó. ()**

S most Isten veletek, kedves emberek, fogadjátok szeretettel szavainkat. Szeretettel adtuk ezeket nektek tudásunk és tapasztalatunk szerint. Maradjunk egyek, legyünk barátok! A földön úgy, mint a szellemvilágban Istenért és a mi szeretetünkért küzdjete!

Adelma vezetői